

Turni klub

G O R A

1997 2017

TURNI KLUB GORA

1997 2017

Turni klub GORA, Zbornik 1997 2017

Avtorji: Aljoša Belingar, Marijan Breščak, Borut Črnivec, Barbara Dekleva Jenčič, Gregor Gomišček, Igor Jenčič, Mojca Krivec, Andrej Lavrenčič, Boris Milikič, Jurij Mlinar, Darja Rugelj, Aleš Seliškar, France Sevšek, Andrej Terčelj

Avtorji fotografij: člani Turnega kluba Gora, dopisniki Trenutnih razmer in predavatelji na predavanjih Turnega kluba Gora

Uredil: Aleš Seliškar

Izdal in založil Turni klub Gora
Ljubljana 2017

Naklada 100 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.92:796.57(497.4)"1997/2017"(082)

TURNI klub Gora (Ljubljana)

Turni klub Gora : zbornik : 1997-2017 / [avtorji Aljoša Belingar ... [et al.] ; avtorji fotografij člani Turnega kluba Gora in predavatelji na predavanjih Turnega kluba Gora ; uredil Aleš Seliškar]. - Ljubljana : Turni klub Gora, 2017

ISBN 978-961-285-993-0

1. Belingar, Aljoša 2. Seliškar, Aleš, 1971-
292790784

TURNI KLUB GORA

**ZBORNIK
1997 2017**

Predgovor	7
France Sevšek	
Zgodovina Turnega kluba Gora	9
France Sevšek	
Računalniška konferenca Gore	21
Igor Jenčič	
Spletišče Razmere v gorah	31
France Sevšek	
Smučarski spletni portal Gosak	39
Andrej Terčelj	
Četrtekova predavanja	47
Jurij Mlinar, Aljoša Belingar, Darja Rugelj	
Turni klub Gora – Predavanja	53
Življenje je gibanje	65
Boris Milikič	
Trenutne razmere v številkah	75
Igor Jenčič	
Metod Humar, ustanovni član Turnega kluba Gora	83
Gregor Gomišček	
Turnosmučarski pikniki	87
Igor Jenčič	
Naj fotografija trenutnih razmer	95
Igor Jenčič	
Plezanje Turnega kluba Gora	103
Andrej Lavrenčič	
Smučarji v ledenem kraljestvu	107
Borut Črnivec	
»Turašice«	113
Barbara Dekleva Jenčič	
Chacaltaya – najvišje urejeno smučišče na svetu	119
France Sevšek	

Smučarski zavoji do osemtisočaka	125
Andrej Terčelj	
Libanon	133
Mojca Krivec	
Iz Krme na Komno s prijatelji	143
Marijan Breščak	
Avtobusne ture	153
Barbara Dekleva Jencič	
Drugačno smučanje	159
Aleš Seliškar	
Imamo se fajn	165
Aleš Seliškar	

Že skoraj 23 let je minilo od začetka našega turnosmučarskega druženja na spletu, ki je nato leta 1997 preraslo v idejo o ustanovitvi kluba. In rodil se je Turni klub Gora, ki letos praznuje dvajseto obletnico neprekinjenega delovanja. Področja naše dejavnosti so pestra in niso omejena samo na turno smučanje. Druži nas veselje do zahajanja v naravo, predvsem gorsko, če pa je to mogoče početi s smučmi, še toliko bolje.

Pred vami je zbornik, ki predstavlja dokument našega dvajsetletnega delovanja. Seveda pa na preteklost sedaj gledamo z današnjimi očmi. Zato imajo nekateri dogodki povsem drugačno težo, kot so jo imeli nekdanj. Na marsikaj, kar smo v teh dvajsetih letih počeli, smo pozabili ali pa se nam ni več zdelo pomembno, o prenekateri stvari pa smo tudi pričakovali, da bo o njej nekdo drug kaj napisal. Zato bo morda kdo v zborniku pogrešal to in ono, a nič ne de. Sedaj, ko smo še polni idej, že lahko pričnemo pripravljati naš naslednji zbornik.

Naj bo kakorkoli že, ta zbornik je prvenstveno dokument našega dvajsetletnega obstoja zato je v njem kar nekaj zgodovinsko obarvanih prispevkov. Govorimo o nastanku našega kluba in o njegovem preteklem delovanju, pa o spletišču "Razmere v gorah" ter o alpinistično-smučarskem portalu Gosak in o nekdanji računalniški konferenci Gore. Druženje in izmenjava informacij sta bili najbrž naši najpomembnejši dejavnosti. O naših četrtkovih večerih in z njimi povezanimi predavanji govori prispevek poverjenikov za predavanja, zanimiv pa je tudi opis našega druženja na turnosmučarskih piknikih. Člani Turnega kluba pa se ne ukvarjamo samo s turnim smučanjem ampak nam niso tuje tudi druge oblike gornišтва. Dva prispevka tako opisujeta naše plezalske dejavnosti, vsebino pa še dodatno popestri nekaj bolj osebno doživljajskih in razmišljujočih prispevkov. Zelo pomemben del tega zbornika so tudi slike, ki ne samo dopolnjujejo besedila ampak pripovedujejo tudi svojo posebno zgodbo.

Za to, da je ta zbornik sploh ugledal luč sveta se moram najprej posebej zahvaliti Alešu, ki je temu projektu posvetil kar nekaj svojega časa, energije in znanja sicer bi najbrž morali počakati še na naslednjo okroglo obletnico. Seveda gre zahvala tudi vsem pisalkam in pisalcem prispevkov, saj brez njih tudi tega zbornika ne bi bilo. In pa seveda slike - hvala vsem, ki ste jih prispevali ter tako res popestrili vsebino.

France Sevšek

**GORA še ni bila GORA.
GORA še ni GORA.
GORA bo skoraj GORA.
GORA bo zdaj zdaj GORA.
GORA je GORA.
GORA je še vedno GORA.
GORA je kar naprej GORA.
GORA je samo še malo GORA.
GORA ni več GORA.
GORA ne bo več GORA.
GORA ne bo nikoli več GORA.
GORA nikoli ni bila GORA.
GORA je GORA.**

Edvard KOCBEK

Kaj je z goro

Ko sem obljubil, da napišem nekaj o zgodovini Turnega kluba Gora, sem bil prepričan, da sem si zadal enostavno nalogo. Malo pobrskam po dokumentaciji, dodam kakšen spomin in zgodovina kluba bo tu. Pri tem si lahko tudi izdatno pomagam s prispevkom, ki sem ga napisal leta 2001 za zbornik ob 80-letnici Skale, sem si mislil. Pa sem svojo zmoto hitro spoznal - človeški spomin je šibak in dokumentacija pomanjkljiva. Potrudil sem se izbrskati dokumente, pregledal sem svoje zapiske ter se pogovarjal s prijatelji. A vseeno ta zapis predstavlja predvsem moje lastno videnje dvajsetletnega delovanja Turnega kluba Gora. Večino dogodkov le omenjam, saj pričakujem, da bodo podrobneje opisani v posameznih prispevkih v tem zborniku. Kljub marsikakšnim pomanjkljivostim pa naj ta moj zapis služi kot današnji dokument zato, da bo do jutri ostal sploh še kakšen spomin. Ali, kot velja: "dogodek, ki ni zapisan in objavljen, se ni zgodil." Toliko v opravičilo tega mojega pisanja.

Kje so začetki Turnega kluba Gora, težko natančno rečem. Veliko let smo s prijatelji hodili v gore in bili navdušeni turni smučarji. Potem pa se je v začetku leta 1995 zgodilo, da sem v kombinaciji gorniškega in računalniškega veselja izdelal spletno turnosmučarsko stran. V navdušenju nad možnostmi, ki jih nudi hiperbesedilo, sem namreč začel urejati svoje turnosmučarske zapiske. Vanje sem vključil črnobeke slike, ki sem jih pobral s svoje video kamere. Naslov te spletne strani sem najprej povedal znancem in prijateljem ter ga nato maja 1995 tudi javno objavil v Notes na računalniškem sistemu Vax - tega smo namreč v predinternetovskih časih uporabljali za izmenjavo gorniških informacij. Ta turnosmučarska spletna stran je postajala vse bolj priljubljena in kmalu je dobila poleg bralcev tudi precej aktivnih sodelavcev. Ti so mi po elektronski pošti pošiljali o turah svoje zapise, ki sem jih vključeval v spletno stran.

Tako ni čudno, da se je čez čas pojavil predlog, da se "bralci in pisalci" teh strani enkrat srečamo tudi v živo - ne samo preko računalnika. In res se nas je 20. junija 1997 približno petindvajset zbralo na Rašici. V planinski koči smo gledali diapozitive in video posnetke tur, poslušali nekaj strokovnih predavanj - predvsem pa smo se pogovarjali. Prvič je bil glasno izrečen tudi predlog, da bi ustanovili nekakšno društvo. Temu ni toliko botrovala količina popitega piva in z njo povezano prijetno druženje ampak tudi praktičen razlog: tedaj je bilo namreč še mogoče preko društva kupovati izdelke brez davka.

**Turni
klub
GORA**

Ideja je nato preko poletja in jeseni počasi zorela. Pogovarjali smo se o obliki organiziranosti ter tehtali različne možnosti sodelovanja z drugimi sorodnimi organizacijami. Planinska zveza je bila velika organizacija z zelo togo strukturo in tedaj zelo močno politično obarvana v izraziti smeri preteklega obdobja. V tem letu pa je postala resničnost tudi ideja o ponovni oživitvi Skale, ki naj bi nadaljevala nekdanjo gorniško tradicijo. Očitke o politizaciji Skale smo razumeli predvsem kot strah pred izgubo monopola do tedaj edine gorniške organizacije pri nas. Odločitev za pridružitvev Skali zato ni bila težka.

Tako se nas je 2. decembra 1997 dvanajst zbralo na Šmarni gori in ustanovili smo Turni klub Gora. "Turni" zato, ker se tako kot npr. "turne smuči" in "turne vezi" nanaša na turno smučanje. In vendar se ne omejuje samo na smučanje. Turo lahko naredimo tudi peš, s krpljami, desko itd. Najpomembnejše pri tem je gornišvo. Zato smo svoj klub imenovali Gora.

V vabilu na ustanovni sestanek, ki smo ga objavili preko interneta, je med drugim pisalo:

"Že nekaj časa smo turnosmučarski navdušenci razmišljali o ustanovitvi svojega kluba. To naj ne bi bilo še eno planinsko društvo ali njegova sekcija, z množičnim članstvom, sestankovanji in nekaj organiziranimi izleti na leto. Ne! Želimo ustvariti predvsem možnost za srečvanje in

izmenjavo izkušenj. Vsi člani kluba naj bi bili aktivni, vsak po svojih možnostih in interesih. Želimo povezati gornike, ki se ukvarjajo s turnim smučanjem, pa tudi z drugimi oblikami gornišva. Gornišvo pomeni predvsem aktiven odnos do gora, narave in soljudi. In turno smučanje je ena od oblik gornišva. Ni samo spust po zasneženi strmini, ampak je celovito doživetje z vzponom, prijetnimi počitki, zanimivimi srečanji, lepimi razgledi, odkrivanjem novih predelov gora in seveda z velikim užitkom ob smučanju."

Na ustanovnem občnem zboru smo nato sprejeli Pravila turnega kluba in izvolili njegove organe. Klub smo nato registrirali kot društvo na Upravni enoti Ljubljana pod matično številko 1204815.

Vendar je to le zelo poenostavljena "uradna" verzija dogodka. V resnici, kot se spomnim, pa stvari niso bile tako enostavne. Zaradi kaj vem kakšnih obveznosti smo jaz in z menoj vsi skrbno pripravljene papirji skoraj za celo uro zamudili ustanovni sestanek. Eden od ustanovnih članov, ki je ravno v tem času kandidiral za ljubljanskega župana, je moral tako še pred začetkom sestanka na drugo zborovanje in je svoj glas za Turni klub kar vnaprej oddal. Pa še en član je bil in ni bil tam - prišel je na Šmarno goro ustanoviti Turni klub, a bil je prezgoden in je taval naokoli, pa zbirajočih se ustanoviteljev kluba ni spoznal, zato se je čez čas naveličal čakanja in odšel domov. Enega od ustanovnih članov pa sploh ni bilo tam. Delovne dolžnosti so ga namreč tik pred tem poklicale na bivši sovjetski vzhod in nam je pustil le svoje soglasje. Seveda pa so prav vsi ustanovni člani kasneje pri notarju overovljeno podpisali svoje pristopne izjave.

O ustanovitvi Turnega kluba je naslednji dan v Alpinističnih novicah časopisa Delo poročal Franci Savenc. V novički je povzel glavne misli vabila in povedal, da bo klub deloval v okviru Slovenskega gorniškega kluba Skala ter da je njegov predsednik France Sevšek. Za zaključek je dodal, da "je klub predstavljen - tudi s statutom - že tudi na Internetu."

Zanimivo je, da se je ta dogodek pojavil v isti številki Dela še enkrat in sicer v rubriki "Ljubljanski volilni drobiž". Novinar je pod naslovom "Zdaj tu, zdaj tam" napisal: "Dr. Anton Jeglič je včeraj dokazoval, kaj je hitrost. Dopoldne je v mestu sklical tiskovno konferenco, popoldne se je peš napotil na Šmarno goro - tam so ustanovili klub turnih smučarjev Gora - nato pa se je vrnil v dolino, se preoblekel in že sedel

za okroglo mizo univerzitetnega znanstvenega foruma, katerega udeleženci so se pogovarjali o univerzi v tretjem tisočletju."

Od ustanovitve dalje je bil predsednik in zakoniti zastopnik kluba France Sevšek, blagajniške posle je do leta 2009 opravljal Gregor Sever, nato pa je prevzela blagajno Mojca Krivec. Tajnik kluba je bil ob ustanovitvi Matija Medved, od 2001 dalje Jurij Minar in nato do leta 2010 Aljoša Belingar, od tedaj pa te posle opravlja Mišo Jenčič. Predsednik Komisije za razvoj je vse od leta 2005 Boris Milikič, poverjenik za plezanje pa je od leta 2010 Andrej Lavrenčič. Uradni sedež kluba je bil ob ustanovitvi na sedežu Skale (Ob Ljubljani 42), ko pa je ta opustila svojo pisarno, smo sedež kluba prenesli na naslov stanovanja predsednika - od leta 2003 do 2012 je bil na Ulici bratov Učakar 44, nato pa na sedanjem naslovu, Žaucerjeva 18.

Avgusta leta 2007 nam je na podlagi naših preteklih dejavnosti Ministrstvo za šolstvo in šport priznalo status društva, ki deluje v javnem interesu. Ta status ni pomemben samo za našo večjo verodostojnost pri dogovarjanju z drugimi organizacijami, ampak omogoča našim članom in somišljenikom tudi to, da se odločijo za nakazovanje do 0,5 % odmerjene dohodnine v dobro našega kluba.

Člani Turnega kluba smo bili tudi aktivni pri delovanju Skale, ki je naša zveza gorniških klubov. Do sedaj je že 15 članov Turnega kluba uspešno opravilo izobraževanje za gorniškega vodnika Skale in ti so tisti, ki pogosto vodijo naše vnaprej razpisane ture. Bili smo tudi vodilni pri organizaciji prireditev ob 85-letnici in 90-letnici Skale ter nekaterih drugih skalaških akcij. Vsa leta sodelujemo tudi pri pripravi vsakoletnega zbornika Skale in dva naša člana sta že opravljala funkcijo predsednika Skale.

Ob ustanovitvi Turnega kluba smo si zastavili za cilj, da naj ta ne bi bil še eno planinsko društvo z množičnim članstvom, sestankovanji in nekaj organiziranimi izleti na leto, ampak kraj prijateljskega druženja. In res smo se na četrtkovih srečanjih pogovarjali in dogovarjali o vseh organizacijskih zadevah ter odločitve sprejemali s soglasjem. Zato prvih deset ali petnajst let delovanja kluba nismo imeli prav veliko formalnih sestankov z zapisniki in glasovanji, še manj pa s preglasovanji. Delovali smo za skupne cilje in zato smo bili tudi tako uspešni. Vsako leto Občni zbor, ki smo ga vse do leta 2009 združevali s praznovanjem obletnice ustanovitve kluba na Šmarni gori. Na njem smo pregledali finančno poslovanje, sprejemali nove člane in se hkrati tudi dobro zabavali. Vendar pa se je z uspešnim razvojem kluba pričela vse bolj pojavljati tudi želja po bolj formalnem poslovanju. In tako smo od leta 2010 dalje predstavili Občni zbor v pomladansko obdobje, decembrska prireditev na Šmarni gori pa je ostala le še prijetno druženje. Od tedaj so se tudi bolj pogosto vrstili formalni sestanki Upravnega odbora, ki so pogosto

povzročali več problemov, kot pa jih reševali ter zaneli kar nekaj medsebojnega nezaupanja in nezadovoljstva. Žal je videti, da se formalizacija demokracije večinoma tako izrodi.

Prav nič nenavadno ni, da je bil Turni klub Gora že od samega začetka prisoten na internetu, saj od tam vendar izhaja osnovna ideja o njegovi ustanovitvi. Tako kot turnosmučarska spletna stran je tudi spletna stran našega kluba najprej gostovala na mojem službenem strežniku. A to je zaradi velike popularnosti in naraščajočega obiska hitro postajalo nevzdržno. Leta 1998 mi je radio Ognjišče ponudil brezplačno gostovanje spletnih strani na svojem strežniku v zameno za pravico objavljanja naših prispevkov. Od tedaj je bila naša spletna stran dosegljiva na naslovu www.slog.net/~tkgora, naš elektronski naslov pa tkgora@www.slog.net. Najbolj priljubljena je še vedno ostala osnovna turnosmučarska stran na naslovu www.slog.net/~frances in njena rubrika, kjer so gorniki poročali, kje so bili in kaj so doživeli. Število objav na tej strani je hitro naraščalo, še hitreje pa je raslo število ogledov. Zato je postajalo vzdrževanje spletišče vse bolj zahtevno. Ko sem uspel oktobra 2002 registrirati domeno Turnega kluba Gora, sem se po skoraj petih letih dobrega sodelovanja poslovil od radia Ognjišče in prenesel

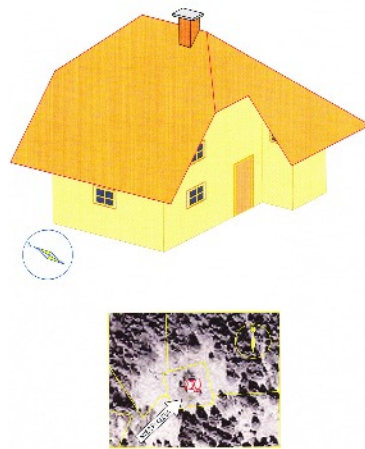
spletne strani Turnega kluba Gora, Razmer, pošto ter vse ostalo programje na novo domeno turni-klub-gora.si, ki je še vedno gostovala kar na mojem namiznem računalniku. Tega je kasneje nadomestil namenski strežnik v mojem stanovanju. Naši člani so leta 2002 pod vodstvom Andreja Terčelja izdelali spletni portal za alpinistično smučanje in ga imenovali Gosak. Po več letih težavnega delovanja so ga končno leta 2012 preselili v domeno Turnega kluba in od tedaj tam nemoteno deluje. Marsikaj se je še dogajalo na področju spletnih strani, a naj bo to tema posebnih prispevkov. Člani turnega kluba namreč nismo nekakšni zasvojenci računalniške navidezne resničnosti, ampak se zelo radi srečujemo tudi v realnem svetu.

Ob ustanovitvi kluba smo se odločili, da bodo četrtkovi večeri naši - da se bomo srečevali, se pogovarjali in organizirali tudi različna predavanja - gorniška, popotniška in strokovna. V letu 1998 smo se pričeli srečevati v gostilni na Rožniku. Bila je to res lepa točka, a kaj, ko osebje gostilne ni bilo kaj prida gostoljubno. Morda nismo dovolj popili, ali pa znana ljubljanska turistična točka nudi že sama po sebi toliko zaslužka, da se jim s peščico gornikov ni splačalo ukvarjati. Kakorkoli že, oktobra leta 1998 smo se preselili le nekaj minut proč - v okrepčevalnico turističnega društva v Mostecu. To je oaza miru sredi gozda, in vendar zelo blizu središča Ljubljane. Osebje v Mostecu nas je zelo prijazno sprejelo in vse do junija 1999 smo bili tam redni četrtkovi gosti. Opažali pa smo, da obisk naših srečanj ni in ni mogel dovolj narasti. Marsikdo se je pritoževal, da je moral do okrepčevalnice pešačiti in to skozi gozd. Morda to ponoči in v slabem vremenu res ni bilo prav prijetno za vse. Poleg tega so okrepčevalnico zvečer zelo zgodaj zapirali - do pol devetih smo morali svoja srečanja zaključiti - pogosto prav tedaj, ko se je diskusija šele prav razvila.

V začetku leta 2000 smo zato četrtkove večere TK Gora preselili v drugi del Ljubljane - v okrepčevalnico Žibert na Brodu pod Šmarno goro - zopet bliže našim začetkom. Ali je bila preselitev vzrok, ali pa je informacija o turnosmučarskih srečanjih počasi le prodrla do dovolj velikega števila gornjskih navdušencev, ne vem. Vsekakor pa se je takoj po preselitvi obisk naših srečanj močno povečal. Poleg tega pa je Jurij Mlinar, ki je ob preselitvi prevzel organizacijo predavanj, poskrbel tudi za zelo kvalitetne predavatelje. Od tedaj se predavanj na četrtkovih večerih običajno udeležuje od dvajset do trideset ali celo več ljudi. Naša srečanja seveda niso namenjena samo članom Turnega kluba, ampak so odprta za vse. Nanje vabimo gornike preko spletnih strani, elektronske pošte in množice različnih medijev, ki povzemajo naša obvestila. Za Jurijem Mlinarjem je organizacijo četrtkovih predavanj prevzel Aljoša Belingar in nato Darja Rugelj. Že dvajset let se tako vsak četrtek zvečer srečujemo za pogovor in pogosto tudi na predavanjih. Med počitnicami in prazniki nas je res malo manj, a vsak četrtek se dobimo! Prepričan

sem, da je to velik uspeh, ki zasluži poseben prispevek v tem zborniku. In predavatelji pogosto sodijo v sam vrh na svojem področju delovanja.

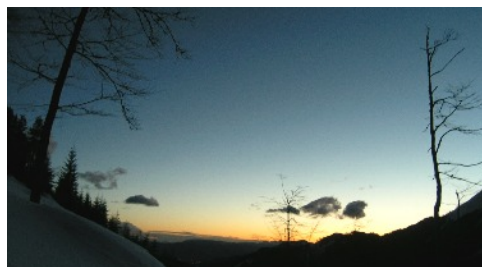
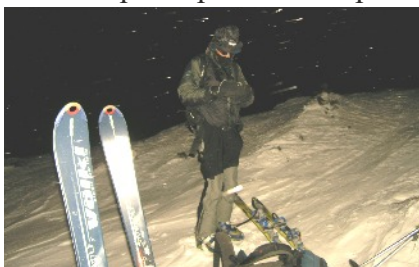
Ko smo se pozimi s smučmi vzpenjali na Blegoš, smo se pogosto za trenutek ustavili na Špehovšah pri ruševini nekdanje jugoslovanske stražnice imenovane Slugova dolina. Tu nekje smo se namreč skoraj vedno dvignili iz meglene doline in odprl se nam je lep pogled na okoliško gričevje. Ko se je nato novembra 2000 pojavila možnost brezplačnega najema te parcele v zameno za njeno vzdrževanje, smo se zanjo hitro odločili. Nato pa nam je Ministrstvo za obrambo leta 2004 ponudilo to parcelo v odkup. Ceno so na podlagi uradnih cenitev postavili na dober milijon tolarjev, kar je 4200 evrov. Zato sem vsem članom poslal dopis z vprašanjem, ali želimo kupiti to parcelo in kaj naj bi nato z njo počeli. En mesec smo se pogovarjali in tehtali različne možnosti. Na koncu se je izkristaliziralo soglasno mnenje, da take priložnosti ne gre spustiti, da bomo denar uspeli zbrati in nato na mestu ruševine postavili svojo kočo. 29.10.2004 sem nato podpisal kupoprodajno pogodbo in pričeli smo najprej zbirati prispevke članov. Odziv je bil pričakovano velik: 22 članov in somišljenikov je v sklad za kočo prispevalo večinoma vsak po 50.000 SIT, kar ustreza 208 €, pričeli pa smo pridobivati tudi sponzorska sredstva. Parcelo smo tako uspeli v celoti plačati že 8.11.2004 in takoj nato vpisati svoje lastništvo v zemljiško knjigo.

Z velikim veseljem smo načrtovali svoje bodoče zavetišče in urejali formalnosti glede gradnje. Pridobili smo soglasje občine, le lastnica sosednje parcele je naši gradnji nasprotovala. To je naš zalet malo omejilo, vendar smo nadaljevali z zbiranjem sponzorskih sredstev. Ko je bilo denarja že skoraj dovolj za začetek gradnje, je naše navdušenje počasi usahnilo. Kar naenkrat ni bilo več nikogar, ki bi bil pripravljen voditi ta projekt in mu posvečati vso svojo energijo in prosti čas. Pokazale so se razlike med idejami članov in po izkušnjah drugih društev nam je postajalo vse bolj jasno, da je kočo sicer lahko zgraditi, a kasnejše

vzdrževanje in uporaba nedvomno vodi v spore in prinaša veliko slabe volje. Mi pa se vendar družimo zaradi prijateljstva in dobre volje. Projekt izgradnje koče na Špehovšah smo zato odložili na kasnejši, primernejši čas in zbrani denar je počasi pričel kopneti. Še vedno smo lastniki parcele št. 220, k.o. Leskoviča v izmeri 752 m², na kateri stoji porušena nekdanja stražnica, ki je po izpisku Geodetske uprave Republike Slovenije iz leta ocenjena le še na 257 evrov.

Seveda pa se naš klub ne imenuje zastoj "turni klub". Skoraj ves prosti čas preživimo v gorah, od tega na turnih smučeh skoraj vsak konec tedna od prvega snega pa do sredine julija - včasih pa si vzamemo čas za turno smuko tudi med tednom. Taki "ukradeni" dopoldnevi ali večeri imajo še poseben čar. Najlepši pa so najbrž turni smuki ob polni luni zvečer po službi. Za ture se praviloma dogovarjamo na četrtkovih večerih, nekaj tur letno pa razpišemo tudi preko interneta in obvestil Skale.

Sezono običajno začnemo nekje v sredogorju - zelo lep je Blegoš, pa tudi Slivnica, Lisca, Menina in še kaj. Nato zahajamo na tipične zimske ture, med katerimi imamo posebno radi Karavanke, pa Visoke Ture, Nockberge, pač glede na vreme in snežne razmere. Področje doline Malta je naša priljubljena pomladanska izbira, prav tako tudi Kanjavec, Križ pa je smučljiv še pozno v poletje. Johannisberg je junija ravno pravi in tam smo pod vodstvom Bojana Pograjca spoznavali osnove hoje po ledenikih. Z Grossvenedigerjem smo nekajkrat zaključili turno-smučarsko sezono in prav verjetno jo bomo še kdaj.

Letos smo se že drugo leto zapored podali po Triglavski turnosmučarski magistrali z Vogla na Komno in dalje do Krnskih jezer. V obeh postojankah smo preživeli nekaj dni in obiskali okoliške gore. Pričakujemo, da bo to popotovanje postalo tradicionalno. Seveda pa je sneg mogoče ujeti tudi poleti, posebno če se odpravimo na druge celine. V letu 2004 smo se poskusili tudi v smučanju po meliščih - zelo uspešno smo se udeležili slovenskega "kamnski" prvenstva na Ljubelju. Prav zanimivo pa je bilo leta 2000 tudi smučanje s saharskih sipin v Maroku.

Smo pa gore, kot se neformalno imenujemo člani TK Gora, tudi navdušeni spoznavalci sveta. Smučali smo skoraj v vseh evropskih deželah, od Španije na zahodu do Romunije in Grčije na vzhodu ter od Norveške do Sicilije. Bili smo s smučmi na Visokem Atlasu, smučali smo z vulkanov osrednje Anatolije in Južne Amerike, bili s smučmi v indijski Himalaji in še marsikje.

V kopnem letnem času pogosto hodimo tudi na daljše pohode po oddaljenih krajih od Himalaje do Patagonije ter Avstralije in obeh Amerik. Tudi daljše kolesarske ture po zanimivih krajih nam niso tuje, pa naj bo to po Evropi ali Aziji. O svojih izkušnjah in spoznanjih redno objavljamo poročila na spletnih straneh ter poročamo na naših četrtkovih srečanjih.

Ko se sneg umakne previsoko in postanejo ledeniki zares ledeniki, gremo v gore tudi peš. Pri tem z veseljem splezamo tudi kakšno skalno smer. Svojo plezalsko "formo" ohranjamo z občasnimi obiski plezališč, predvsem pa z rednim tedenskim plezanjem na umetni plezalni steni.

Na podlagi pogodbe o sodelovanju med Ministrstvom za obrambo in Skalo lahko kot društvo, ki deluje v javnem interesu, že od leta 2009 dalje, z manjšimi prekinitvami, enkrat tedensko uporabljamo plezalno steno v vojašnici Edvarda Peperka za vadbo gorniških veščin. Za koordinacijo te dejavnosti znotraj Skale je odgovoren Turni klub Gora, poverjenik pa je Andrej Lavrenčič.

Že od leta 2009 smo se člani Turnega kluba z veseljem in redno udeleževali pomladanskih piknikov, ki jih je organiziral naš član Mišo Jenčič na Reaktorskem centru v Podgorici za vse turne smučarje. Na njih nas je Marko Turk razvajal s svojimi kulinaričnimi izdelki, organizator pa je poskrbel tudi za čisto resen izobraževalni del. Seveda pa je bila glavna aktivnost medsebojno spoznavanje, izmenjava idej in izkušenj ter čisto preprosto druženje. Ta srečanja so bila tako prijetna, da smo se na Občnem zboru leta 2017 odločili, da pričnemo z organizacijo turnosmučarskih piknikov v okviru našega kluba. V maju je nato sledil zelo dobro obiskan piknik "Pod kozolcem" v Podutiku.

Člani Turnega kluba pa smo se že šest let zapovrstjo, od leta 2011 dalje, srečevali na pikniku tudi jeseni pred prihajajočo turnosmučarsko sezono. Jaz sem odstopil v uporabo travnato parcelo, Marko svoje kuharsko znanje, večina udeležencev pa je pomagala pri organizaciji in prispevala svojo dobro voljo. Na začetku nas je bilo 14, lani pa že kar 25. Žal vse kaže, da nam je letos slabo vreme preprečilo jesenski piknik, bo pa naslednjič še toliko bolj veselo.

Morda bi moral za konec povedati še kaj o naših načrtih. Veliko jih je, vsaj toliko, kot članov. Smo združenje posameznikov in vsakdo poskuša v gorah najti nekaj svojega - gorništvo ne more biti nekakšna skupinska dejavnost. V Turni klub se povezujemo predvsem zato, da izmenjujemo ideje in izkušnje. Seveda pa se pogosto zgodi, da zanimivo idejo večina hitro sprejme za svojo. Pa še nekaj: smo odprti in želimo taki tudi ostati. Torej, če koga to veseli, naj ve, da bo pri nas vedno dobrodošel - na predavanju, srečanju ali turi, seveda če mu bo le naša že rahlo starajoča se družba všeč. Za vse to pa lahko izve na našem spletnem naslovu: www.turni-klub-gora.si ali na četrtkovih večerih v varnem zavetju okrepčevalnice Žibert ob tacenskem mostu pod Šmarno goro.

Igor Jencič

V drugi polovici 80. let prejšnjega stoletja so se sicer že pojavili prvi osebni računalniki, a glavna računalniškega dela je potekala na ti. "mainframe" računalnikih. V akademskem in raziskovalnem okolju, pa tudi v nekaterih podjetjih, so bili najbolj popularni računalniki družbe DEC z imenom VAX.

Takrat se nam še sanjalo ni, kaj je to internet, a VAXe je bilo možno povezati v mrežo z imenom DECNET. Ta mreža je omogočala elektronsko pošto, poleg nje pa tudi aplikacijo, ki se je imenovala Notes in s pomočjo katere smo se lahko pogovarjali o različnih temah na ti. računalniških konferencah. Danes bi jim rekli spletni forumi.

Gornikom je bila namenjena konferenca Gore, ki je posebej zanimiva zaradi tega, ker je pomenila začetek spletnega obveščanja o razmerah na turnih smukih, iz katerega izhajajo – seveda prilagojene modernejši tehnologiji – tudi "Razmere v gorah" turnega kluba Gora.

Takole je konferenco odprl administrator računalniškega centra Instituta "Jožef Stefan":

```
=====
Note 1.0                                Dobrodosli v naravo                                No replie:
CATHY::MARK "Mark Martinec, IJS"        20 lines  29-DEC-1988 14:3
```

V tej konferenci se pogovarjamo o vsem, kar je v zvezi s potepanjem po naravi: nedeljski sprehodi z otroki, enodnevni izleti, daljše planinske ture, gorniška potepanja, plezalni vzponi, odprave v tuja gorstva, manj znane domače ture, oprema, trenutne razmere v gorah, turni smuki, spusti po rekah s čolni, jamarstvo...

Če bi rad začel hoditi v hribe, pa ne veš kako - napiši...
 Če si kje bil, pa je bilo lepo - napiši...
 Če si splezal novo smer - napiši...
 Če si "odkril" čudovit turni smuk - napiši...
 Če ne veš, kakšno opremo potrebuješ - napiši...
 Če si se ravnokar vrnil iz čudovitega potepanja po tujih gorah - napiši...
 Če si preveslal čisto reko - napiši...

Če bi rad karkoli o gorah povedal, ali pa karkoli zvedel, napiši, gotovo se bo našel kdo, ki ti bo odgovoril.

```
Andrej Stritar (RERC::STRITAR)
na pobudo RERC::JENCIC
```

Celotna konferenca Gore je še danes zanimivo branje. Njena vsebina je "ponatisnjena" v arhivu "Razmer" TK Gora ter na spletišču Gore-ljudje. V tem prispevku bom navedel – seveda v originalu, brez kakršnihkoli tiskovnih ali drugih popravkov – samo nekaj najznačilnejših prispevkov.

Prva tema, ki smo jo načeli, je bila oprema. Dandanes smo že kar pozabili, kakšen finančni in logistični podvig je predstavljala nabava

turnosmučarske opreme. Le redki so imeli dovolj denarja, da bi si lahko naenkrat kupili vso opremo in takole je pokojni Tomaž Vrhovec predlagal, v kakšnem vrstnem redu je najbolj smiselno kupovati turnosmučarsko opremo:

```
=====
Note 2.7                               Oprema                               7 of 136
VEGA::VRHOVEC                           22 lines 13-JAN-1989 07:59
-< kupovanje opreme splosno >-
-----
```

zaporedje kupovanja opreme

Ko sem bil se majhen in zelen sem si kot prvi del turne opreme kupil turne pancarje in potem cez dve leti tuno okovje in nato naslednje leto tudi prve pse. Nato sem si naslednje leto kupil Sivretto 400 in z njo smucam ze sedmo sezono in sem z njo zadovoljen (cca 20 turnih smukov na sezono).

Po desetih letih turne smuke bi vsakemu zacetniku svetoval naslednje:

1. oprema: najprej si kupi pse, nato turno okovje, nato turne pancarje, nato raztegljive palice, nato cepin, nato dereze, nato lavinsko zolno in lopato.
2. kako zaceti: tecaji turne smuke v okviru PZS (zacetni tecaj za alpiniste, odprta sola turne smuke, teden turne smuke ... termini so objavljeni v casopisju)
3. bodi previden in preplasen da bos veselo turno smucal tudi na stare dni.
4. naceloma se da turno smucati skoraj povsod (npr. Smarna gora v Zavrhu, z Dolskega Kriza skozi Jugovo grapo za Ak), vcasih turno smucanje zvezno prehaja v alpinisticno smucanje.
5. vsako pobocje zgleda najbolj strmo z vrha navdol, strmo izgleda tudi en face, iz profila pa vecina strmine izgine.

Še dva Tomaževa nasveta:

```
=====
Note 2.9                               Oprema                               9 of 136
VEGA::VRHOVEC                           11 lines 19-JAN-1989 08:09
-< oprema v lj 18.1.1988 >-
-----
```

Silvrette imajo ponovno pri Ferromoto na M. Pijadejevi, cena 633.000 cca. Nahrbtniki Karrimore, ki jih je ista firma uvozila septembra in so bili takrat strasno dragi, so se zaradi inflacije pocenili in so po ceni ugodnejši kot pa v Avstriji ali Italiji. Pricakovati je, da se bo to vsak cas zgodilo tudi s cepini pri Slovenijasportu. Ledeniska ocala Pesa so zadovoljiva in v tem trenutku za kaksnih 50 ATS cenejsa pri nas kot v Avstriji. Alpinini gojzerji so ze od septembra po enaki ceni 440 000.

Spalne vrece (puhaste) zelo dobre kakovosti med drugimi izdeluje Peterlin Ljuba, Maistrova 1, Maribor.

```
=====
Note 2.12                               Oprema                               12 of 136
VEGA::VRHOVEC                           4 lines 26-MAY-1989 07:28
-< oprema 26.5.1989 >-
-----
```

Pri Slovenijasportu imajo zaradi inflacije precej pocenjene cepine, dereze, plezalne pasove, vrvi in vponke. Hribovski cevliji iz Zirov se niso podrazili ze dva meseca, dobijo se pri Alpini na tri ceke.

Me prav zanima, ali današnja mladina sploh ve, kaj so to "Slovenijašport", "Ferromoto", "Moše Pijadejeva" in nenazadnje "na tri ceke"...

Naslednja tema so bili opisi tur. Najbolj zavzet je bil Andrej Stritar in njegovi opisi, ki jih je najprej objavil v temi "Zanimive ture in izleti", tvorijo hrbtenico njegovega knjižnega prvenca "111 izletov po slovenskih gorah". Tudi jaz sem objavil kar nekaj opisov v temi "Opisi turnih smukov" in prav Andrej je bil – po uspešni izdaji 111 izletov – tisti, ki me je spodbudil, da že objavljenim opisom turnih smukov dodam še nekaj novih in vse skupaj izdam v knjigi. Konferenca Gore je tako botrovala tudi pisanju mojega Turnosmučarskega vodnika, ki je leta 1998 izšel pri založbi Sidarta.

V tistih časih nas je večina poznala le domače turne smuke, zato je bil Francetov opis ture na Grossvenediger nekaj posebnega:

```
=====
Note 3.32                               Opisi turnih smukov                               32 of 36
ANIMUS::SEVSEK "France Sevsek, MF-Biofizika" 25 lines 25-MAY-1993 14:44
-< Grossvenediger z vzhoda >-
=====
```

Opisal bom pristop na Grossvenediger (3674m) z vzhoda, kakor smo ga opravili 23.in 24.maja 1993. Iz Ljubljane smo se odpeljali skozi Karavanke po cesti proti predoru skozi Felberske Ture (Felbertauern)- približno 250 km. Kakšen kilometer pred tunelom smo zavili levo proti Innerschloessu in se kmalu znašli pred cestno zapornico. Po dolini Gschloess je namreč mogoče iti le peš ali pa se peljati z taksijem (kombi ali konjska vprega). Če imamo dovolj časa se spleča privarčevati 70 sch, kolikor bi na osebo stal prevoz, in se sprehoditi po zares lepi dolini. V dobri uri pridemo do konca doline, kjer se tudi cesta konča. Zavijemo levo preko mostu in se nato vzpenjamo po travnatih pobočjih proti Alte Prager Huette. Na višini približno 2000m smo prišli na sneg, nataknili smuči in v približno treh urah vzpona dosegli Neue Prager Huette. Koča je bila odprta in oskrbovana, v njej pa že vse polno ljudi. Drugače pa sta na razpolago zimski sobi v obeh praških kočah. Naslednje jutro smo se okoli šestih zjutraj odpravili proti vrhu Grossvenedigerja (pribl. 3 ure). Celotna pot je bila zelo obljudena. Vendar med vso to množico ljudi (kakšnih sto smo jih videli) ni bilo niti enega pešca - prav vsi so imeli ustrezno turno opremo. Pobočje je kopasto in le zmerno strmo, zato je bilo mogoče priti na vrh s smučmi. Pri tem so srenjače prišle kar prav. Smuka z vrha je bila pravi užitek. Namesto po isti poti mimo koč, se je bolje izpod Kleinvenedigerja spustiti proti severu, levo v dolino ledenika Viltragen. Tako smo uspeli prismočati skoraj do začetka ceste na višini okoli 1700m. Celotnega spusta je bilo torej blizu 2000m in to po odličnem snegu, v lepem vremenu in v lepem okolju. Skratka, enkratna tura!

Potem, ko smo se na začetku brali le preko računalniških ekranov, se je pojavila ideja, da se spoznamo tudi v živo:

```
=====
Note 53.0                               Notes party                               19 replies
SPARK::SNOJ "Iztok Snoj, IC, (061)112-122 int.10-21" 7 lines 2-MAR-1993 10:08
=====
```

Predlagam, da se enkrat v marcu dobimo bralci konference Gore. Srečanje si predstavljam tako, da kdor misli, da ima tudi slikovni material o zanimivih izletih, naj nam to posreduje. Zanima me - kdo vse bi prišel, kdo bi prinesel tudi diase, kolikšno se vam zdi največje skupno število diasov na večer (da ne bi zaradi preobilice postal večer zasičen in dolgočasen). Zato na dan s predlogi!

```
=====
Note 53.1                               Notes party                               1 of 19
CUPIDO::STRITAR "Andrej Stritar,IJS,(61)-371-321" 12 lines 2-MAR-1993 10:33
-< Za! >-
-----
```

> Predlagam, da se enkrat v marcu dobimo bralci konference Gore.

Gorski žur!! Sem za. Lahko prinesem tudi diase, čeprav se mi zdi ideja malce problematična. Vsak se bi moral omejiti na res ozek izbor informativnih slikic brez tendenc po dolgovezenju, kajti sicer nas lahko vse skupaj zamori. Omejiti bi morali razpoložljivi čas, ki ga dobi posameznik.

> Zanima me - kdo vse bi prišel, kdo bi prinesel tudi diase, kolikšno
> se vam zdi največje skupno število diasov na večer (da ne bi zaradi
150 do 200. Nikakor ne več.

Dobili smo se 16. marca 1993 v gostilni Fortuna in tole je poročilo:

```
=====
Note 53.18                               Notes party                               18 of 19
CUPIDO::STRITAR "Andrej Stritar,IJS,(61)-371-321" 2 lines 17-MAR-1993 10:47
-< Poročilo o žuru >-
-----
```

Žur je bil, bilo nas je devet, bilo je prijetno, gledali smo lepe in zanimive slike, tistim, ki vas ni bilo, je lahko žal....

Na tem žuru sva se tudi spoznala s Francetom.

Poleg turnega smučanja in "običajnega" planinstva smo pisali tudi o drugih športih, npr. o začetkih gorskega kolesarstva, o alpskem smučanju in še vrsto drugih tem. Med drugim so na TV Slovenija celo pripravljali oddajo o konferenci GORE, a je na koncu iz ne povsem pojasnjenih razlogov odpadla.

Na videz drobna notica o novih markacijah na Kočni pa je sprožila kar obsežno razpravo o varstvu (gorske) narave. Pravzaprav se glede tega razmere v četrto stoletja niso prav dosti spremenile, zato iz omenjene razprave citiram samo enega bolj zabavnih prispevkov:

```
=====
Note 55.50                               Kocna?                               50 of 55
CATHY::SUSIC "Robert Susič, IJS-K3 & FNT-Kemija" 53 lines 24-AUG-1993 09:46
-< Ali ste se kdaj vprašali....? >-
-----
```

Ob prejšnjih dveh prispevkih se seveda spomnim fundametalizma: takega (gorskega) in drugačnega (verskega). Svoje stališče bom pustil ob strani --- za čas, ko me bo po njem nekdo kvalificirano vprašal (= verjetno nikoli), in le opozoril na nekatere neizrečene (nenapisane) reči.

- 0) Kaj so gore?
 - a) Del Republike Slovenije z nadmorsko višino nad 1xxx metrov.
 - b) Narava.
 - c) Kultura.
 - d) Naravna in kulturna dediščina.
 - e) Naša prihodnost.
- 1) Kakšne vrste ekonomska dobrina so gore?
 - a) Taka kot zrak (= nima cene, ker 'ni redka').
 - b) Ima svojo ceno (= redka).

- c) Gore niso ekonomska dobrina.
 - d) Gore so ekonomska kategorija, tako kot delavci, ki jih ne bi smeli izkoriščati.
 - e) Kot ženske: če jih kupujemo zaradi uporabne vrednosti, se prodajajo same; če jih dobimo zastonj pa jih ne smemo prodajati, ker bi jim sicer hitro padla cena.
 - f) Taka kot delo: več ga imaš, več je treba garati. Denarja pa od nikoder.
 - g) Taka kot denar: easy come, easy go.
- 2) Kdo je lastnik gora v Sloveniji?
- a) Slovensko ljudstvo.
 - b) Slovenska država.
 - c) Lastniki (dokaj razpršeni in neorganizirani) zemlje v gorah.
 - d) Bodoči okupator.
 - e) Venetski del genov v genomu avtohtonih Slovencev.
 - f) Pravi Ljubitelji Gora.
 - g) Nedeljski izletniki preko svojih delegatov v skupščini.
 - h) Slovenski narod.
- 3) Čemu stoje gore?
- a) Brez posebnega namena, so le 'slučajna' geološka tvorba.
 - b) So izziv človeku.
 - c) So namenjene rekreaciji in vzbujanju Najvišjih Čustev.
 - d) So namenjene ohranjanju stika med Slovenci in Naravo.
- 4) Kakšen je odnos med Bogom in slovenskimi gorami?
- a) Odnos je miroljubna koeksistenca: Gore (bolj hribi) se pustijo nategniti s cerkvami, Boga pa nategnejo tisti, ki gori pridejo.
 - b) Gore so izraz Njegove Neskončne pravičnosti in Modrosti. So Inspiracija, Življenje in Nehanje. Ko bog so Gore Bog.
 - c) Bog je ustvaril zemljo in na njej hribe in doline. Ponekod je pretiraval z dolinami, pa so jih zalila morja. Drugod je pretiraval s hribi in tako so nastale Gore.
 - d) Boga ni, gore pa so.
 - e) Če Gora ne bi bilo, bi si jih bilo treba izmisliti (Blaise Pascal).
- 5) Čemu sploh to berete?
- a) Ker Vam je všeč, če Vas nekdo nekdo zabava.
 - b) Ker vam gre na živce, če Vas nekdo zajebava.
 - c) Kar tako... nimate kaj početi.
 - d) Se ne morete odločiti.
 - e) Da bi napisali repliko.

Zanimiva je tudi najava tečajev alpinističnega smučanja, ki sta jih vodila kasnejša člana TK Gora Andrej Terčelj ter Borut Črnivec:

Note 63.0 SMUCANJE IZVEN SMUCISC No replies
 STENAR::TERCELJ "Andrej Terčelj" 44 lines 14-DEC-1994 19:11

SMUKA PO NEDOTAKNJENIH STRMINAH - TEČAJ SMUČANJA IZVEN UREJENIH SMUČIŠČ

SD Novinar vam je pripravilo novost! Že vrsto let smučate na smučiščih doma in v tujini in se poželjivo ozirate po nedotaknjenih prostranstvih izven smučarskih prog? Se zaradi negotovosti, neznanega, plazov in drugih nevarnosti sami ne morete odločiti za prvi korak? Kako zanesljivo in varno smučati na večjih strminah, na različnih vrstah snega? Če ste vsaj na eno od zgornjih vprašanj odgovorili pritrdilno, se nam pridružite!

Na voljo sta dva termina:

27.01. - 05.02.1995 (6 dni smučanja) Chamonix (Francija),
 11.03. - 18.03.1995 (7 dni smučanja) Bovec - Kanin.

Tečaj je namenjen športnim smučarjem, ki nimajo težav hitro vijugati na steptanih, gladkih, urejenih smučiščih in ki želijo poglobiti in razširiti svoje znanje za smuko izven smučišč ter v majhnih skupinah spoznati lepote in skrivnosti visokogorja.

Program tečaja:

- 7 dnevna smučarska šola izven urejenih smučišč v visokogorju na različnih vrstah snega,
- preventiva in osnove varnosti v gorah, teoretična in praktična seznanitev z nevarnostmi,
- individualna uporaba lavinske žolne (Ortovox ali Pieps),
- spusti z visokogorskih žičnic Aig.du Midi (3842m), Aig.des Grands Montets (3297m) oz. Škrbine pod Prestreljenikom (2292m) v Chamonix (1035m) oz. Bovec (460m) po trasah znanih turnih smukov,
- snemanje in analiza smučarske tehnike z video kamero.

Tečaja bodo vodili izkušeni učitelji smučanja, alpinistični smučarji in gorniki Andrej Terčelj, Borut Črnivec in Igor Mozetič.

Prijave in informacije pri SD Novinar, Staničeva 41, Ljubljana

tel. (061) 312-324, med uradnimi urami:
 v ponedeljek in četrtek od 14 do 18 ure,
 v sredo od 9 do 12 ure.

ZAGOTOVITE SI SVOJO SMUČINO V PRŠIČU !

Vendar pa nobena od tem ni imela toliko prispevkov in bila tako brana kot "Trenutne razmere". Osebnim poročilom o razmerah v gorah so se kmalu pridružila tudi uradna poročila o stanju snežne odeje. V prvi sezoni so jih po elektronski pošti pošiljali kar meni ali Andreju Stritarju in midva sva jih potem objavljala v Notes:

```
=====
Note 5.160                               Trenutne razmere                               160 of 411
EROS::JENCIC "Mišo Jenčič"                19 lines  10-DEC-1991 08:59
      -< Poročilo o stanju snežne odeje 9.12.1991 >-
=====
```

V petek se je v višinah občutno ohladilo. Temperature so bile na 1500 m od -5 stopinj podnevi do okoli -10 ponoči. Na 2500 m pa tudi podnevi temperatura ni bila višja od -13. Pihali so zmerni do močni severni in sevrzhodni vetrovi, ki so sneg v visokogorju še dodatno spihali. V noči na ponedeljek je v Savinjskih Alpah in vzhodnih Karavankah rahlo snežilo, vendar je padlo le nekaj cm pršica. Ob takih vremenskih razmerah se višina snežne odeje ni spreminjala in tudi proces sesedanja in utrjevanja, ki se je začel pred tem ob relativno toplem vremenu, se je zaustavil.

S trnjena snežna odeja se začinja na južnih straneh na okoli 1000 do 1200 m, na severnih nekoliko nižje. Na 1500 m je v Julicah okoli 60, v Savinjskih Alpah in in Karavankah pa od 20 do 35 cm. Na 2500 m je višina snežne odeje okoli 155 cm. Sneg je pokrit s skorjo, ki v glavnem povsod drži človeka. Predira se le v zametih. Nevarnosti snežnih plazov zaenkrat skoraj ni, le ponekod na napihanem snegu ga lahko sproži človek ob neprevidnem prečkanju.

Lep pozdrav!

Andrej Velkavrh, Hidrometeorološki zavod Republike Slovenije.

Tudi kasnejši ustanovitelj in predsednik TK Gora se je zelo hitro vključil v poročanje o trenutnih razmerah, včasih pa malce pokomentiral še ostale reči:

```
=====
Note 5.187                               Trenutne razmere                               187 of 411
ANIMUS::SEVSEK "France Sevsek, MF-Biofizika"   26 lines   12-FEB-1992 12:53
-< Kam iti? >-
=====
```

Za ta zapis v rubriki klepeta o trenutnih razmerah me je vzpodbudilo vprasanje o sedaj možnih turah (5.179) in jamranje o slabih razmerah v naslednjih zapisih.

Smucarske ture so, po mojem mnenju, v nasih gorah vedno možne od prvega jesenskega snega pa vse v poletje. Turo je le treba izbrati glede na kolicino in vrsto snega (plazovi, nevarnosti zdrsov itd.). V svežem snegu gres npr. kam v Bohinjske planine ali pa v sredogorje, v sedanjih razmerah izbiras predvsem južna pobočja, pozno spomladi pa moras hoditi pes malo vise in smucati po osojnih grapah. Seveda se, tako kot vreme, spreminja tudi sneg - ponavadi celo na isti turi srečas zelo različne vrste snega. Po kaksnem je laze smucati, drugje pa je zopet treba malo bolj garati, včasih je treba tudi smuci nositi, uporabiti cepin in dereze itd. - ampak to je ravno kar popestri zivljenje.

In se odgovor kolegu, ki sprasuje kam naj gre. Pokljuka bo najbrz prava. Brez dosti pesacenja je mogoce iti na Viševnik, Draski vrh, Lipanco in Brda ali Debelo pec itd. Ce pa imas vec kot en dan na razpolago pa tudi Komna ni za zanemariti. Potrebujes pa dve stvari: turno opremo in nekaj izkusenj. Slednje ti lahko nadomesti bolj verziran kolega, opremo pa kupis ali si jo sposodis. Brez tega dvojega pa je bolje, da se odlocis za dricanje ob sedežnicah - in le sanjas o cudovitem turnem smucanju po lesketajocem se prsicu, po širokih, dolgih pobočjih, ki gredo v vse smeri samo navzdol.

Ko je France postavil svoj turnosmucarski strežnik, sem takole poročal o njem:

```
=====
Note 5.406                               Trenutne razmere                               406 of 411
EROS::JENCIC "Mišo Jenčič"                 14 lines   17-MAR-1997 09:27
-< Kotovo sedlo, 16.3.97 >-
=====
```

Cesta v Tamar je sicer poledenela, vendar je brez večjih problemov prevozna vse do koč. Na plazu pod Šitami je nekaj cm svežega snega, ki je prekril staro ledeno podlago in močno olajšal vzpon. Tudi ta sveži sneg je bi mestoma zelo trd, vendar je dovolj uhojena peš gaz omogočala relativno varen vzpon. Tistj, ki so šli s psi, a so bili brez srenacev, so imeli še največ problemov. Na planoti Kotovega sedla, na soncu, pa je bil sneg dobro osrenjen, a se ni pretirano udiral.

Smuka je bila en sam užitek: zgoraj mehko, v senci pa je nastal nekakšen zbit pršič, po katerem se je krasno vijugalo. Prismučali smo prav do avta.

P.S. Trenutne razmere se objavljajo tudi na spletni strani <http://sizif.mf.uni-lj.si/~gore/winee/razmere.html>.

V tistem obdobju je VAXe že precej povozil čas – uporabljali smo jih samo še zato, ker smo jih pač imeli – in svetovni splet se je medtem že dodobra uveljavil. Tako je povsem zamrla tudi aktivnost na konferenci Gore. Zadnja objava trenutnih razmer (in zadnja objava na konferenci Gore sploh) je bila 14. marca 1998. Takrat je bil že ustanovljen Turni klub Gora in njegova spletna stran *Razmere v gorah* je konferenco Gore več kot dostojno nasledila.

V tem prispevku bom poskusil opisati zgodovino in tehnični razvoj spletišča "Razmere v gorah", ki je s svojo aktualno rubriko "Trenutne razmere" že več kot dvajset let pomemben vir turnosmučarskih in ostalih gorniških informacij pri nas. O vsebinskem delu spletišča pa bodo podrobneje pisali njegovi uporabniki.

V začetku devetdesetih let prejšnjega tisočletja je Tim Berners-Lee naredil sistem za izmenjavo dokumentov med zaposlenimi v ženevskem CERN-u. Ta sistem je povezal v internet ter napisal strežniško programje in prvi brskalnik. Rodilo se je hiperbesedilo (HyperText Markup Language ali krajše HTML), ki ga je bilo mogoče brati po svetovnem spletu. Omogočalo je v besedilo vstavljati povezave na druge dele istega besedila ali celo na druge dokumente, vključno s slikami. Seveda je to danes lastnost skoraj vseh urejevalnikov besedil, tedaj pa je bila ideja tako nova, da me je takoj navdušila. Poskusil sem, kako bi se stvar obnesla za urejanje mojih turnosmučarskih in tudi drugih zapiskov. V začetku leta 1995 sem tako namestil ustrezno programje na strežnik inštituta, kjer sem bil zaposlen. Hitro sem spoznal, da bi bili zapisi veliko bolj zanimivi, če bi jim lahko dodal še slike. Seveda so bili tedaj še zelo redki terminali, ki bi lahko prikazovali kaj drugega kot samo besedilo, a že zaradi sebe je bilo vredno poskusiti. Na ture sem tedaj nosil precej okorno video kamero in snemal in snemal. Ker sem se poklicno ukvarjal z analizo video posnetkov, sem imel na razpolago sistem za zajem slik, seveda črnobelih. S svojih video posnetkov sem tako zajel nekaj slik in jih vključil v besedilo. Naslov teh spletnih strani (<http://sizif.mf.uni-lj.si/~gore/>) sem najprej povedal prijateljem in znancem, maja 1995 pa je bil objavljen tudi v Notes na Vaxu - ta sistem smo namreč v predinternetovskih časih uporabljali za izmenjavo informacij.

Turno smučanje

Tu je aktualnih nekaj tednih zaporedov izmenjave smučanja. K jih sodijo v javno izdajo. Maksimalna je predvidena stalna, maksimalna hitrost napreda, maksimalna pa splošna. Tudi izmenjave in povzorni razložitve. Različna dila je omogoča razpoložljive informacije, obsej informacij pa s pomočjo tujih strani. In pa seveda povezave.

Vse k, to seveda pomeni, da ni turnosmuca@mf.uni-lj.si vsake priporočila, tveganja ali predloga.

Vse o: Če turniški ne zadržite v nekaj predhodnega videla, potem lahko izberete drugo različno stenovalnega www.mf.uni-lj.si/~gore/ (URL: <http://www.mf.uni-lj.si/~gore/>) (URL: <http://www.mf.uni-lj.si/~gore/>) (URL: <http://www.mf.uni-lj.si/~gore/>) (URL: <http://www.mf.uni-lj.si/~gore/>)

Abeceda turnega smučanja

- [Kaj je turno smučanje?](#)
- [Gledala](#)
- [Literatura](#)

Opisi turnih smukov

- [Karniola](#)
- [Karniola in Gorenjska Alpa](#)
- [Slovenija](#)
- [Slovenija](#)
- [Fotografije](#)

Karavanke

(Kofica o Ploščici)

- [Hruški vrh](#)
- [Slo](#)
- [Slovenija](#)
- [Slovenija](#)
- [Slovenija in Slovija](#)

Hruški vrh

Slovenija je lep pogled na goro Karavanke in Hruški vrh od vseh strani v južni delu Alpa. Na nasprotni strani stoji...

Bila je to najbrž prva internetna stran z goriško vsebino pri nas. Tedaj Planinska zveza namreč ni kazala nobenega zanimanja za take novotarije. Na moj predlog za sodelovanje mi je tedanji predsednik planincev pojasnil, da se je njegova organizacija odločila, da se z računalniki ne bo ukvarjala in naj to kar ostane domena nadebudnih posameznikov.

V začetku leta 1996 je ta spletna stran vsebovala le moje zapiske o turnem smučanju. Tedaj so postali dosegljivi prvi skenerji in takoj sem pomislil na barvne slike. Ker sem se intenzivno ukvarjal s fotografijo, sem na vseh turah slikal tudi diapozitive. Ko sem poslikal vseh 36 posnetkov na filmu, sem tega poslal v razvijanje nato pa iz posameznih diapozitivov dal delati malo večje slike, ali pa sem to naredil sam. Te slike sem nato skeniral in po kakšnem tednu ali dveh sem lahko sliko dodal v spletno stran. Drug problem je bil v tistem času slabo definiran način prikazovanja slovenskih znakov s strešicami. Zaradi zelo različne opreme obiskovalcev strani sem se odločil za hkratno vzdrževanje datotek s štirimi oblikami zapisa znakov: poleg iso 8859-2 (latin-2) še brez strešic (csz), star ascii način (~{') in pri microsoftovsko usmerjenih uporabnikih priljubljen vzhodnoevropski način (winee).

V tem obdobju se je obisk strani povečal. Pričel sem dobivati pošto z različnih koncev sveta. Zato sem dodal še kratko besedilo v angleščini in stran z zbirko slik - Mountain Gallery.

Mountain Gallery

This is a picture gallery of Slovenian mountains. It is organized by the regions. There are small pictures which are less than 6k in size and by clicking on them you can enjoy the larger ones. They are in jpg format and vary in size from 20 to 150 Kbytes. As this gallery is a part of the [ski touring home page](#), it is not surprising that most of the pictures represent winter views.

Juliske Alpe

Kamniško-Savinjske Alpe

Karavanke

Cilber

This page is permanently under construction. Pictures are being occasionally added or removed, and sooner or later some more text will be included.

Please [send](#) me your comments, suggestions, etc.

© Copyright [Franco Senež](#) (01/01/20)

Kamniško-Savinjske Alpe

This is a mountain group in the northern part of Slovenia. Kamniško-Savinjske Alpe are made of limestone and reach 2598 m in their highest part.

Kamniško-Savinjske Alpe from Komata

A view from Koren

Kocna from Grintovec

Kovčica

Ojstrica

Early morning

[Home \(Gallery\)](#)

[Turno smučanje \(Ski touring\)](#)

© Copyright [Franco Senež](#) (06/02/20)

Da pa ne bi bil sam edini pisec, sem v letu 1997 povabil bralce, naj mi pošljejo svoje podatke o turah in pričel sem jih objavljati. Ko sem prejel po elektronski pošti besedilo, sem ga ročno vpisal v spletno stran in kasneje tudi dodal morebitne slike, če mi jih je seveda avtor besedila poslal. Prvi prispevek je objavil Aleš Rotar, njemu pa je v tej sezoni je sledilo še 49 prispevkov. Stran je v letu 1997 doživela okoli 3000 obiskov, kar je bilo za tedanje razmere razveseljivo veliko.

Tegoška gora 2044m (12.2.1997)

Tegoška gora (2044m) je vrh v srednjem delu [Košute](#).

Cesta od Medvodja do Košutnika je kopna, od Košutnika proti Kofcam je cesta splužena v dolžini 1.3 km in je prevozna z osebnim avtomobilom. Od tu naprej je cesta zasnežena in približno po 1.5 km opazimo tablo Tegoška planina, zavijem s ceste in ob robu gozda pridemo do planine se povzpemo na sedlo nad planino. Od tu naprej se po pobočju, kjer so še vidni ostanki ograde, ki jo je postavil Born, povzpemo do višine 1800m, kjer je zmanjkalo snega vendar nas čaka lepo presnečenje če prečimo 50m proti vzhodu, kjer nas čudovito snežišče pripelje do vrha [Tegoške gore](#). Spust poteka po smeri pristopa.

[Matja Medved](#)

Podrta gora (9.2.97)

Pravi užitek je bilo za naš kulturni praznik iti z Vogla na Komno. Vreme je bilo toplo, sončno in sneg lepo pomrznjen. Sretni so opravili svoje delo. Naslednji dan smo se preko planine Govrjač vzpeli po graji med Podrto goro in Zelenim vrhom. Zgornji del smo opravili peš. Z Malega vrha Podrte gore smo smučali po SV pobočju proti Mohorju in dalje skozi Ukanško Suho. Zadnji del poti nam je močno zagrenilo podrto drevje. Sneg je bil povprečno pomrznjen, vendar ne tako trd, da robniki ne bi 'prjemali'.

Baje je pot od Savice, do sem je cesta prevozna brez težav, na Komno zelo poledenela in nepriljetna zaradi podrtega drevja.

[France Sevšek](#)

Slatna (cca 2050m), Julijske Alpe, področje Fužinskih Planin, 26.1.1997

Razmere so bile ugodne, vzpon iz Stare Fužine na smučeh možen od vasi. Cesta do Blata je lepo zasnežena in steptana, od Blata do Pungarta (pod Pl. Jezero) zvožena, naprej do planine gaz in smučina. Snega od cca. 40 cm v dolini do dobrih 100 cm na planini. Sneg izven gazi/poti večinoma mehak. Naprej proti Dednem polju smučina (prek 1m snega), sneg se malo predira, nad Dednim poljem (skozi dolino Za Kopicico in potem po prvi večji konti desno skozi strm žleb na vrhu) razmere skoraj idealne, sneg drži, nekaj cm novega. Spust do Dednega polja idealen, malo trdo, potem prav do Bohinjskega jezera brez težav, le pot med Jezerom in Blatom je nevarno ozka in globoka, pa še ledena (pozor: na višini 1250 m je v esastem ovinku podrta velika smreka prek poti, ne spuščaj brez kontrole). Ni za neuket!! Razmere bodo (če ne bo padavini) zelo dobre tudi naslednji teden. Pobočja obrnjena na jugozahod so najboljša.

[Ales Rotar](#)

Domov

Odmev na to spletišče je bil zelo ugoden. Posledica tega je bila, da smo se junija 1997 bralci in sodelavci Turne strani srečali 'v živo' na Rašici. Bilo nas je približno 25. Gledali smo diapozitive in se pogovarjali. Tedaj se je tudi rodila ideja, da bi ustanovili turnosmučarski klub in to se je v decembru istega leta tudi zares zgodilo.

Z naraščajočim številom prispevkov o turah je postajalo ročno objavljanje vse bolj zamudno, poleg tega pa je v času mojih odsotnosti prihajalo do zamud pri objavah. Zato sem v naslednjem letu napisal program, ki je sprti pregledoval prejeto pošto in če je bila glava

sporočila ustrezna je besedilo dodal v spletno stran. Ta program je bil napisan v Fortranu, kar je bilo tedaj najbolj primerno na strežniku, ki je bil pretežno namenjen računanju. Celotno spletišče je namreč gostovalo na mojem službenem računalniku. Z vse večjo popularnostjo in hitro rastočim številom obiskovalcev pa je to počasi postajalo nevzdržno. Zato me je avgusta 1998 zelo razveselila ponudba radia Ognjišče, ki mi je ponudil brezplačno gostovanje na svojem strežniku v zameno za pravico objavljanja naših prispevkov. Od tedaj je bilo spletišče razmer dosegljivo na naslovu www.slog.net/~frances. Vendar stvari niso šle povsem gladko. Ko se je prvič oglasil avtor prispevka z zahtevo po prepovedi objave svojega besedila na radiu Ognjišče, je bilo treba stvari tudi formalno urediti. Po zgledu strokovnih revij sem zato dodal v navodilo za objavo izjavo o prenosu vseh pravic glede prispevka na mene kot lastnika spletišča, seveda pa so vse moralne avtorske pravice ostale avtorju prispevka.

Obisk spletišča je zelo hitro naraščal - do leta 2002 se je povečal kar za desetkrat. Tako obiskanih strani pa ni več mogoče kar sproti vzdrževati. Poleg tega je bil moj dostop do strežnika radia Ognjišče razumljivo precej omejen. Zato sem se odločil za razvoj in preizkušanje programja postaviti svoj lastni strežnik, ki je bil v začetku kar moj večnamenski namizni računalnik. Ko sem po petih letih delovanja Turnega kluba Gora oktobra 2002 le uspel registrirati domeno kluba, sem se poslovil od radia Ognjišče in v letu 2003 prenesel spletne strani Turnega kluba Gora, Razmer, pošto ter vse ostalo programje na novo domeno turni-klub-gora.si, ki pa je še vedno gostovala kar na mojem namiznem

računalniku, domenski strežnik pa je bil s soglasjem dekana na tedanji Visoki šoli za zdravstvo. Tudi to je bila seveda samo začasna rešitev.

Po nekaj letih sem kupil nov strežnik in ga postavil v svojem stanovanju. Ta strežnik je skrbel za vse moje in še marsikatero druge računalniške potrebe: gostil je nekaj različnih domen ter njihove imenske in poštno strežnike, vključno z domeno Turnega kluba. Spletišče Razmere sem nato počasi razvijal in dopolnjeval, pač glede na svoj razpoložljiv čas in potrebe. Postal sem navdušen uporabnik jezika PHP, ki je nekakšen predprocesor spletnega hiperbesedila. Spletne strani so tako postale prilagodljive in sodobno zasnovane, čeprav je videz v veliki meri ostal nespremenjen. Z razvojem digitalne fotografije ni bilo več potrebe po naknadnem dodajanju slik, ampak so jih avtorji prispevkov objavljali hkrati z besedilom. Število slik posameznega prispevka sem povečal na deset in njihovo velikost za prikazovanje na 1500 pik, saj prostor na disku ni bil več omejujoč. Slikam je bilo tudi mogoče dodajati podnapise in jih pregledovati s posebnim programom. Postopoma sem tudi celotno programje spremenil v utf-8 kodni sistem za slovenske črke. Naredil sem tudi možnost dodajanja GPS sledi in njihovega pregledovanja ter poskrbel za sorazmerno preprosto, a učinkovito iskanje po celotni bazi zapisov. Na željo nekaterih obiskovalcev sem uvedel tudi RSS kanal za obveščanje o novih prispevkih.

Poleti leta 2013 je prišlo do vloma v moje stanovanje in vlomilec mi je med ostalim odnesel tudi skoraj vso računalniško opremo. Na srečo sem redno skrbel za arhiviranje programja tudi na drugi lokaciji in tako sem lahko precej hitro, ko sem nabavil nov strežnik, na njem obnovil celotno spletišče. To in tudi občasni izpadi mrežne povezave me je napeljala na misel, da sem postavil še en pomožen strežnik na oddaljeni lokaciji, oba pa se odzivata med drugim tudi na naslov razmere.e-gora.si.

The screenshot shows a web browser window displaying the website 'Razmere v gorah'. The browser address bar shows 'razmere.e-gora.si'. The website has a navigation menu with links for 'Arhiv', 'Napiši novo obvestilo', 'Gorniški oglasi', 'GPS podatki', 'e-Gora', 'TK Gora', 'Prijava', and 'Zgodovina'. Below the menu, there is a section titled 'Razmere v gorah' with a sub-header 'Vseh zadnjih 20 prispevkov: Ihanje po bazi podatkov'. A list of recent articles is shown, including 'Kornjce (Štehi, 12.11.2017)', 'Oberammergau (Mito, Jenčič, 12.11.2017)', 'Kamin - Sedlo (Mitej, Tomi, 11.11.2017)', 'Wintertaler Nock (Aleš, S., 11.11.2017)', 'Mokrine (Madirachsen, 1918 mi) (Mito, Jenčič, 11.11.2017)', 'Dvoška Baba (Miloš, 09.11.2017)', 'Kovč in Lepa soica (Jane, N., 09.11.2017)', 'Dvoška baba (Čeha, 08.11.2017)', and 'Wielicy Wolasyzn (Andrej, L., 15.10.2017)'. A large image of a mountain landscape is visible on the right side of the page.

Če sem bil v prvih letih zadovoljen z desetimi obiski spletišča dnevno, pa je danes to število zunaj turnosmučarske sezone naraslo na neslutnih 30 tisoč dnevnih dostopov z več kot 1 GB prenosov, v sezoni pa je obiska še nekajkrat več. Seveda gre večina teh dostopov na račun robotov, ki neprestano pregledujejo svetovni splet, vsekakor pa tudi zunaj sezone tipično nekaj deset uporabnikov neprestano hkrati pregleduje spletišče.

Morda se kdo vpraša, kako je z računalniškimi vdori v strežnik. Poskusov je res veliko, vsak dan nekaj. A kot vse kaže, do sedaj ni bilo še nobenega uspešnega. Res je nekajkrat prišlo do zlonamernega prepisovanja večjega dela vsebine strežnika, saj tega načelno na javno dostopnem strežniku tudi ni mogoče preprečiti, vendar pa je videti, da so vse ključne datoteke ostale nedotaknjene.

Pa še eno vprašanje mi večkrat postavijo: zakaj sploh to počnem. Odgovora pravzaprav ne vem. Predstavlja mi tehnični izziv, najbrž podobno kot plezanje ali bolj zahtevna ura v gore. In ne, za svoje delo in stroške nisem nikoli prejel plačila. En računalnik je res kupil Turni klub, napajalni sistem pa je enkrat nabavila Skala, to pa je bilo tudi vse. In dokler bo šlo, bom poskušal ohranjati spletišče brez oglasov ter živeti v prepričanju, da počnem nekaj dobrega za skupnost.

informativni
tednik dela

TELEKS

YU ISSN 0350-7564

18

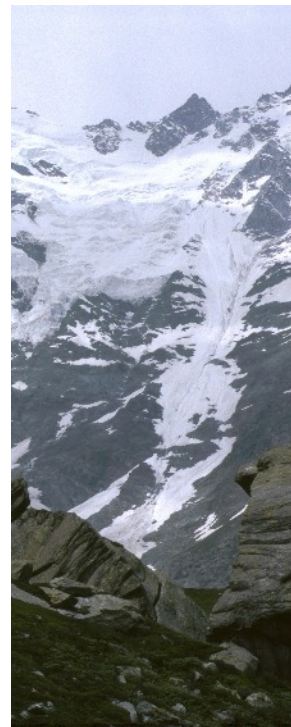
NOV FELJTON:

/ 3. 5. 1984 / letnik 40 / cena 40 din /

Naši mojstri ekstremnega smuka

Alpinistični smučarji smo v Sloveniji v osemdesetih letih začeli z objavljanim svojih predvsem prvenstvenih spustov v populiranih tednikih in v Alpinističnih novicah na športni strani dnevnika Delo.

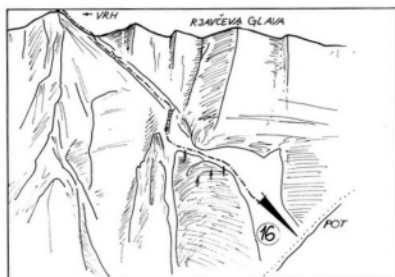
ALPINISTIČNE NOVICE

Še ena smučarska: Marinellijev ozebnik

Borut Črnivec in Andrej Terčelj sta 5. julija pre-smučala vzhodno steno Monte Rose – Ocena: VI

LJUBLJANA – Že kar nekaj časa sta spraševala o razmerah v Monte Rosi in enkrat sta bila celo že tam, tik pred iztekem sezone pa sta sedaj le ujela kolikor toliko primerne razmere. Od naveze, ki je nedavno preplezala Slovensko smer v Punta Gnifetti, sta dobila osnovno zagotovilo, vremenska napoved je napovedovala za nedeljo in ponedeljek dobro vreme...

Z leti se je nabralo toliko materiala, da je leta 1987 izšel spisek do tedaj znanih spustov kot priloga Alpinističnih razgledov, ki je bila z ilustracijami in opisi izpiljena leta 1991 v knjižici Strme smučine, avtorjev Andreja Zorčiča in Dejana Ogrinca.

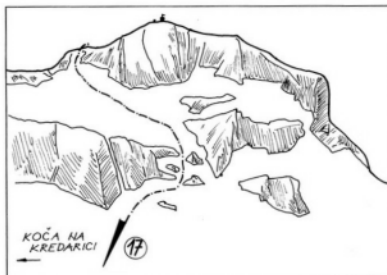

Cmir (2393 m) — severozahodna stena
16 Uroševa grapa IV+, mesto 55, 1000 m
 P/S: Borut Črnivec in Andrej Terčelj, 31. 5. 1987
 Od Aljaževga doma v Vratih (1015 m) po Tominkovi poti do kotla na višini 1450 m. Od tu diagonalno levo do velikega plazišča med Cmirom in Rjavčevo glavo. Po plazišču navzgor v ozek žleb, ki se kmalu zatem obrne v levo, ter vodi poševno čez steno proti vrhu Cмира. Približno 150 m pod vrhom grape naletiš na ozko strmo stopnjo. Skozi in na sedelce 50 m južno od vrha. Na ozkem prehodu moraš pri spustu sneti smuči in čez stopnjo sestopiti peš.

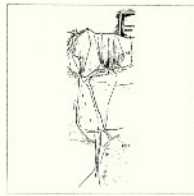
Triglav (2864 m)
17 Severovzhodna stena IV, mesto 55-, 250 m
 Smer poteka po značilnem snežišču z grebena med Triglavom in Malim Triglavom na Triglavski ledenik. V dolino lahko nadaljuješ čez Prag (strmi prehodi S4), v Vrata ali pa v Krmo.

18 Slovenska smer (severna stena) VI, 1000 m

P/S: Janko Ahn in Marko Šerc, 11. 3. 1978
 Izredno težavna in orientacijsko zahtevna tura! Če smeri od prej ne poznaš, se je moraš obvezno lotiti iz Vrat in steno pred spustom preplezati. Smučati začneš po lepem in strmem Prevčevem izstopu, ki te pripelje v Slovensko grapo. Naprej čez Škrbinico in Bučarjevo steno do Belih plati. Sledi spust ob vrvi, saj se plati le redko zalije s snegom. Desno skozi kratko grapo in še dremo rablo navzgor do Macesnov. Po grapi naravnost navzdol, nato v levo po široki gredini pod steno, vendar spusta tu še ni konec, saj je pod tabo še ena skalna stopnja, čez katero vodi poleti markirana pot. Stopnji se izognemo z dolgim prečanjem v levo pod Steno.

Zime so bile radodarne s snegom, zato smo smučarji dodajali nove in nove prvenstvene smeri, ki so bile leta 1996 posodobljene kot druga priloga Alpinističnih razgledov.

TRIGLAV (2864 m)

- 46. Z vrha na Kredarico in dolomiti pusti 350 m
Janca Brezav, Miha Kocij, Franc Mlak, 12. 5. 1973
- 47. Z vrha na Zeleni pragi V, mesto 56, 330 m
Franc Mlak, 19. 5. 1974
- 48. Z vrha na Zeleni pragi V, mesto 56, 330 m
Franc Mlak, 20. 5. 1974 (svoji št. 46) z vrha na
Zeleni pragi V, mesto 56, 330 m
Dimitrij Čučina, Jaka Kocij, 25. 4. 1987 (in Ar
prag v Vrsto II, prilož. 54, 1900 m)
- 49. Severozahodni stena in bedna na severni V, mesto
56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
Kocina in vrh pomenita
- 49. Severozahodni stena in bedna na severni V, 1000 m
Janko Arh, Marjan Šušter, 1. 3. 1978
Dimitrij Čučina, Alojzij Teržak, 19. 4. 1987

KRVAVEC (2414 m)

- 50. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 51. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 52. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 53. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 54. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 55. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 56. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 57. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 58. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 59. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 60. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 61. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 62. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 63. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 64. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 65. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 66. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 67. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 68. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 69. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 70. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 71. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 72. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 73. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 74. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 75. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 76. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 77. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 78. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 79. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 80. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 81. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 82. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 83. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 84. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 85. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 86. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 87. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 88. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 89. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 90. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 91. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 92. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 93. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 94. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 95. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 96. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 97. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 98. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 99. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 100. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974

AR 54/1996 50

BOHINJ

- 50. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 51. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 52. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 53. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 54. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 55. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 56. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 57. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 58. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 59. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 60. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 61. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 62. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 63. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 64. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 65. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 66. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 67. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 68. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 69. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 70. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 71. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 72. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 73. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 74. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 75. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 76. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 77. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 78. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 79. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 80. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 81. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 82. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 83. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 84. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 85. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 86. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 87. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 88. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 89. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 90. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 91. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 92. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 93. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 94. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 95. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 96. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 97. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 98. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 99. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 100. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974

KRVAVEC (2414 m)

- 65. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 66. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 67. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 68. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 69. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 70. Veliki vrh 1940 m
Boris Črnec, Alojzij Teržak, 31. 3. 1957
- 71. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 72. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 73. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 74. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 75. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 76. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 77. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 78. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 79. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 80. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 81. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 82. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 83. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 84. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 85. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 86. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 87. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 88. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 89. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 90. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 91. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 92. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 93. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 94. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 95. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 96. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 97. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 98. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 99. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974
- 100. Severozahodni greben V, mesto 56, 330 m
Janca Brezav, 19. 5. 1974

AR 54/1996 51

Vse smo zbrali alpinistični smučarji v okviru nekdanje Podkomisije za alpinistično smučanje pri Komisiji za alpinizem Planinske zveze Slovenije.

Tako smo leta 1999 želeli v okviru KA prenesti svojo dejavnost in objave na splet. Zgledovali smo se po tujih spletiščih, posebej skirando.ch, ki se je leta 1997 preimenoval v camptocamp.org, kjer smo črpali prve navdihe o trenutnih razmerah v zahodnih Alpah. Z idejo se je prvi strinjal Franci Savenc, urednik in oče gorniške dokumentacije planid.org (Gore in ljudje), kasneje www.gore-ljudje.net in jo tudi podprl s svojimi neobjavljenimi zapiski smučarskih aktivnosti.

S tako bogato popotnico predhodnikov smo zasnovali podatkovno ogrodje spletnega portala Gosak. Gostovanje in domeno gosak.net smo našli pri podjetju Eranova, kjer se je gostil tudi planid.org.

Poslanstvo in zakaj ime Gosak? Konec tisočletja so se začeli pojavljati novi turno smučarski priročniki* (1997 Razmere na TK Gora, 1998 Jenčič), saj so bili predhodni avtorjev M.Črnivec in C.Pračka razprodani in ture že dobro opisane. Turni smučarji

so postajali vse številčnejši in spusti množičnejši, zato smo Borut Črnivec, Simon Čopi in Andrej Terčelj nove opise in obveščanje želeli ponuditi na Spletu.

gosak

Gosak je nastal z željo, da postane vir informacij za smučarje vseh naklonin in snežnih razmer. Oblikovno nam je svetoval in pomagal Andrej Kelenc. Kratica GOSAK je skovanka besed GOrska Smuka Alpinizem in vse uporabne stvari, ki se začno na K (kuloar, kože, kamnodrč, karving, klister, kol ...).

Gosak je prvič vzletel septembra 2002, ko smo v okviru odprtokodnega projekta ustvarili "Interaktivni spletni portal za gorsko smučanje", a je

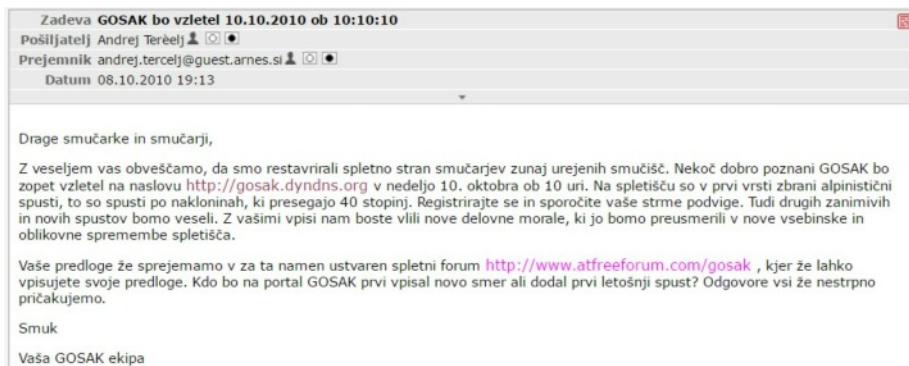

imel zaradi napadov nemiren in nezanesljiv let. Prvi napad na forum se je zgodil že decembra 2004.

Februarja 2003 smo imeli predstavitev širši strokovno smučarski javnosti na TK Gora.

A ne za dolgo, ker je bil s strani hekerjev večkrat okužen, najbolj septembra 2007, ko je bil sestreljen. Od njega v elektronski obliki ni ostalo niti perje, zgolj ideje in podatki na papirju. Podatke je bilo potrebno restavrirati, kar ni bilo lahko delo, a nas je smučarje še tesneje povežalo. Le tako smo brali drug o drugem in se med seboj spoznali.

Drug pogumen vzlet in selitev na novo strojno opremo pri istem ponudniku je zaradi milih zim in malega števila spustov trajal malo dlje, natančno do konca leta 2008. Od leta 2009 do januarja 2010 smo imeli celo lasten strežnik na Centosu, ki je zahteval več vzdrževanja in posegov, kar nam je vzelo veliko prostega časa. Varnosti smo posvetili dodatno pozornost, a napadalcev ni bilo mogoče odvrniti od slabih namenov, dokler se nismo forumu zaradi varnostnih lukenj odpovedali v celoti.

Tretja, zadnja selitev se je zgodila leta 2010, ko smo postavili stran na gosak.turni-klub-gora.si v obstoječi strukturi in z novimi podatki.

To se nam je zdel logičen korak, da je vsa podobna vsebina na enem mestu, zato jo je urednik strani France Sevšek z veseljem podprl. Jaka Ortar je poskrbel za nove vpise, s Simonovo delovno vneto pa smo restavrirali staro podobo, ki se od začetka praktično ni spremenila do danes.

Savenc prvi, Mivšek drugi in Sevšek sedanji skrbnik Gosak arhiva

Podatkovna zasnova Gosaka je enostavna in se z leti ni spreminjala.

Sestavljena iz treh sklopov - smučarskih akterjev, gore kot objekt in akcije - samega spusta. Pri novem spustu je potrebno prvo vnesti podatke o hribu in smeri, šele nato lahko zaključimo z opisom določene ture. Kadar smer ponavljamo, lahko korigiramo predhodne podatke o smeri in dodamo zgolj aktualne razmere. Do danes ima Gosak preko 350 registriranih dopisnikov za opisanih 500 smeri, v katerih je bilo opravljeno preko tisoč tur.

gosak - turni klub gora

gosak [Informacije](#) | [Smučarji](#) | [Smeri](#) | [Spusti](#) | [Navodila](#) | [Prijava](#)

TRIGLAVS

VNOS PODATKOV O NOVI SMERI

Izberite podobno smer v **OBSTOJEČI** gori:

TRIGLAV	2864	Z vrha na Kredarico v okolici poti	Slovenija
TRIGLAV	2864	Orto smer	Slovenija
TRIGLAV	2864	Po grapi s severnega grebena	Slovenija
Triglav	2864	Veseli tobogan	Slovenija
Triglav	2864	Gorjanska	Slovenija
TRIGLAV	2864	Slovenska smer severna stena	Slovenija
TRIGLAV	2864	Severovzhodna stena s sedla na ledenik	Slovenija
TRIGLAV	2864	Z vrha na Zeleni sneg in čez prag v Vrata	Slovenija
TRIGLAV	2864	Z vrha na Zeleni sneg-smučal direktno z vrha na začetek Kugyjeve polic	Slovenija
TRIGLAV	2864	Z vrha na Zeleni sneg	Slovenija
TRIGLAV	2864	Mali Triglav, Južne vesine (na Planiko)	Slovenija

Domen | Informacije | Smučarji | Smeri | Spusti | Navodila | Prijava

gosak - turni klub gora

gosak [Informacije](#) | [Smučarji](#) | [Smeri](#) | [Spusti](#) | [Navodila](#) | [Prijava](#)

SMERI

VNOS PODATKOV O NOVI SMERI

GEOGRAFSKA LOKACIJA

Celina Evropa
Država Slovenija
Gorstvo Julijske alpe
Gora Triglav
Višina (m) 2864

OSNOVNI PODATKI

Ime smeri
Skupna ocena
Težave, strmina
Vrh smeri (m)
Viš. razlika (m)
Lega

DRUGI PODATKI

Zemljevid
Opis

[Polasnila](#)

gosak - turni klub gora

gosak [Informacije](#) | [Smučarji](#) | [Smeri](#) | [Spusti](#) | [Navodila](#) | [Prijava](#)

SPUSTI

VNOS PODATKOV O NOVEM SPUSTU

Izberite SMER spusta:

TRIGLAV	2864	Z vrha na Kredarico v območju poti	brez	350	Slovenija
TRIGLAV	2864	Orto smer	VI-	280	Slovenija
TRIGLAV	2864	Po grapi s severnega grebena	V+	350	Slovenija
Triglav	2864	Veseli tobogan	VI-	250	Slovenija
Triglav	2864	Gorjanska	VI/VI	0	Slovenija
TRIGLAV	2864	Slovenska smer severna stena	VI	1000	Slovenija
TRIGLAV	2864	Severovzhodna stena s sedla na ledenik	IV+	250	Slovenija
TRIGLAV	2864	Z vrha na Zeleni sneg in čez prag v Vrata	V	1800	Slovenija
TRIGLAV	2864	Z vrha na Zeleni sneg-smučal direktno z vrha na začetek Kugyjeve polc	V	300	Slovenija
TRIGLAV	2864	Z vrha na Zeleni sneg	V	300	Slovenija
TRIGLAV	2864	Mali Triglav, Južne vesine (na Planiko)	V-	200	Slovenija

[Domev](#) | [Informacije](#) | [Smučarji](#) | [Smeri](#) | [Spusti](#) | [Navodila](#) | [Prijava](#)

gosak - turni klub gora

gosak [Informacije](#) | [Smučarji](#) | [Smeri](#) | [Spusti](#) | [Navodila](#) | [Prijava](#)

SPUSTI

Veseli tobogan

Ime [Veseli tobogan](#)
Dan 24.04.2008
Gora Triglav
Start 2864
Cilj 1100

Začetek spusta
Skupni čas spusta
Sneg pršič, kloža
Zasneženost premalo sn
Bilten
Oprema Turni č./freeri
Pomagala po sprožit
Objava <http://www.slomeleo.net/orto>
Komentar

Udeleženci

Jaka	Ortar
Maja	Lobnik
Rok	Medja
Marko	Kern

[Domev](#) | [Informacije](#) | [Smučarji](#) | [Smeri](#) | [Spusti](#) | [Navodila](#) | [Prijava](#)

Izmenjava ažurnih informacij o presmučanih smereh in trenutnih razmerah je želja vsakega smučarja. In tako je spletišče TK Gora postalo centralno pribežališče tako turnih kot alpinističnih smučarjev. Tako v zavihku Razmere lahko preberemo aktualne snežne in druge informacije, na Gosaku pa so opisi smeri in druge podrobnosti. Seveda je za izvedbo uspešne ture potrebno še veliko drugih informacij, ki jih mora smučar črpati tudi na drugih spletiščih, s tem pa ima spletišče TK Gora še mnogo prostora za razširitev in razvoj.

*Jenčič Igor: Turnosmučarski vodnik 1998; Miro Črnivec, Ciril Praček: Turni smuki (2. dop. Izdaja leta 1985)

Turni klub Gora

vabi vse gorske navdušence na četrtkove večere
v prijetno zavetje Okrepčevalnice Žibert na Brodu
(končna postaja mestnega avtobusa št. 8, smer Brod)

15. marec ob 19:30

Juni Belez: Gibanje v gorah

Predavatelj nam bo prikazal osnovne tehnike gibanja v gorah. Poseben poudarek bo namenjen gibanju v gorah pozimi. Predstavil bo tudi pravkar izdano knjigo Proti vrhovom.

22. marec ob 19:30

Matič Jošt: Odprava Gyachung Kang 1999

Jeseni leta 1999 se je v Tibetu mudila slovenska alpinistična odprava. Njen cilj je bil preplezati do takrat še deviško severno steno 7952 m visokega Gyachung Kanga. Po enomesečnem trmastem vztrajanju jim je uspel vzpon v alpskem stilu, ki pa se je skoraj končal s tragedijo. Poleg osrednjega cilja, pa so preplezali še več drugih prvenstvenih smeri in kot prvopristopniki stopili na dva šestrisočaka.

5. april ob 19:30

Martin Čopič: S potepov po Colorado in v Švicarskih Alpah.

Predavatelj nam bo z diapozitivni in besedo predstavil nekaj smučarskih tur po hribih v bližini Denverja in po Švici.

Vstop je prost. Pivo ni vračunano v ceno.
<http://www.slog.net/~tkgora/>

Jurij Mlinar, Aljoša Belingar, Darja Rugelj

Člani TK Gora se dobivamo ob četrtnih zvečer. Četrtek je dan v tednu, ki je namenjen za druženje in planiranje. V četrtek so že bolj ali manj poznane vse omejitve, ki lahko vplivajo na turo med vikendom. V četrtek je že jasno, če bo med vikendom snežilo ali če bo sijalo sonce in pobralo ves novozapadli sneg. V četrtek se že ve, katera grapa bo smučljiva in katera plazovita. Ob četrtnih se ve že vse. Treba se je še prebiti skozi 8 ur dela in začeti z izvedbo četrtnih planov. Ideje za ture se največkrat porodijo spontano, ob pogovoru z udeleženci četrtnih srečanj. Ideje se običajno dokončno izoblikujejo tekom četrtnovega večera. Kdaj pa kdaj se zgodi, da so proti koncu srečanja (zaradi določenih razlogov) te ideje že pretirano ambiciozne. Takšne se naslednji dan malo oklesti, da ostanejo v mejah izvedljivosti. A ideje kot take ostanejo in se v veliki meri tudi realizirajo. Četrtek lahko celo podaljša ture na dva dni ali pa iz njih naredi pravo popotovanje ali ekspedicijo. Ti večji podvigi ne nastanejo na enem samem četrtnem srečanju, ampak se kot rdeča nit vlečejo skozi več tednov, dokler ne dozori do take mere, da so bolj ali manj izvedljivi. Tako se ob četrtnih porajajo ideje tudi za večdnevne ali celo večtedenske ture v Alpah ali po drugih gorstvih sveta.

Ob četrtnih se svet razdeli na dva tabora: na tiste, ki začenjajo s planiranjem ture in na tiste druge, odpadnike, ki se morajo v soboto opoldan udeležiti srebrne poroke partnerjevih staršev, v nedeljo dopoldan peljati otroka na rojstno-dnevno zabavo ali morajo prisostvovati drugim podobnim bolj ali manj pomembnim dogodkom, ki se na njihovo veliko žalost prekrivajo s terminom ture. Da pa ne bi bili četrtni večeri omejeni le na teoretično razglabljanje o potencialnih turah, smo v klubu hitro prišli na idejo, da moramo večere popestriti z najrazličnejšimi predavanji o že izvedenih podvigih v naših in tujih gorah. Namen takšnih predavanj naj bi bil poleg »samohvale« predavateljev predvsem vzpodbuda slušateljem, da so njihove male ideje lahko tudi izvedljive.

Začetki predavanj segajo v leto 1998. Njihov pobudnik in organizator je bil France Sevšek. V prvem letu je bilo opravljenih 10 predavanj povezanih s turnim smučanjem in dejavnostmi v gorah. Srečanja so bila najprej v prostorih gostilne na Rožniku. Prostor je sicer omogočal večje število poslušalcev, a odmaknjena lokacija in peš dostop nista bila spodbuda za večje število obiskovalcev. Druga lokacija za organizacijo predavanj je bila v Mostecu. Z lažjim dostopom je bilo pričakovati udeležbo večjega števila poslušalcev. Zaupanje med lastniki in

organizatorji predavanj je bilo odlično. Kadar je bila tema vroča in se je razvnela živahna debata je tako lahko trajala dalj kot je bil zelo kratek odpiralni čas.

Od leta 1999 je prevzel organizacijo predavanj Jurij Mlinar. Poleg organizacije predavanj sta z Maticem Medvedom po dolgotrajnem in temeljitem preučevanju potencialnih lokacij na severnem delu Ljubljane našla tudi novo, še primernejšo lokacijo na Brodu v Okrepčevalnici Žibert. Nudila je prijaznega šefa Toma, ki kdaj pa kdaj zamiži na eno oko in prisotne ob čudnih urah spusti skozi zadnja vrata, ter prijetno sobico z dovolj intimne in še z ravno prav prostora za bolj obiskana predavanja.

Na sliki je prijazni šef Gostilne Žibert Tom.

O tem, da je bila izbira posrečena, ni bilo dvoma, saj se je število sogovornikov in slušateljev že takoj po selitvi močno povečalo. Sobica je bila ob najbolj zanimivih predavanjih nabita do zadnjega kotička, a je zdržala. In rodila se je zgodba o uspehu. Vse od leta 2000 pa do danes so predavanja organizirana v okrepčevalnici Žibert v Tacnu. Prostor omogoča 30 poslušalcem udobno spremljanje predstavitev.

Od leta 2002 je organizacijo predavanj prevzel Aljoša Belingar. S svojo razgledanostjo in spremljanjem dogajanja na področju gorništvaja je organiziral predavanja nekaterih vrhunskih predavateljev, med njimi so bili Tina di Batista (Smučanje z Denalija, Prva ženska naveza na Fitz Royu in Vzponi v pogorju Torres del Paine), Drejc Karničar (Smučanje z Anapurne), Irena Mrak, Aljaž Anderle, Matic Jošt, Klemen Gričar, Cene Berčič, Roman Benet z ženo Nives Meroi (edini zakonski par, ki je do danes osvojil vse osem tisočake). Po 9 letih prizadevnega in skrbnega urejanja predavanj je Aljoša predal organizacijo predavanj Darji Rugelj. Od leta 2010 pa do danes skrbi za organizacijo in obveščanje o načrtovanih predavanjih.

Vsebina predavanj na četrtkovih srečanjih je bila zelo pestra in raznolika. Prepotovali smo vseh pet kontinentov in vse tri oceane. Vsebine predavanj so segale od zemeljskih globin (jamarstvo), morskih globin (potapljanje), od depresije (Mrtvo morje) do najvišjih gor (Himalaja), od vročih puščav (Egipt, Death Valley) do ledenikov (Denali, Pik Lenin) in zamrznjenih jezer (Bajkal). Precej predavanj je bilo namenjenih izpopolnjevanju znanja na področju tehnike smučanja, varnosti in reševanja v gorah v zimskih in poletnih razmerah. Izvedenih je bilo tudi nekaj delavnic s praktičnim usposabljanjem uporabe lavinske žolne, aparatov za oživljanje in prvi pomoči ob nesrečah v gorah.

Predstavitve projekta: Ta pleh ima dušo avtorja Gorazda Lemajiča

Vsebine predavanj so bile posvečene tudi zgodovini gorništvaja in gorniških objektov. Tako so poslušalci lahko spoznali zgodovino Turistovskega kluba Skala, življenje in delo Mire Marko Debelak, zgodbo o nastanku Aljaževega stolpa in njegove replike. Kot turne smučarje pa nas je zanimala tudi zgodovina smučanja od njegovih začetkov vse do danes. Gostujoči strokovnjaki so nam omogočili spoznati tehnološki razvoj smučarske opreme in njegov vpliv na tehnike smučanja.

Predavanja so v eni sobi gostilne Žibert. Postavitev platna, omizij in krepčilni napitki zagotavljajo sproščeno in veselo vzdušje.

Avtorji turno-smučarskih in drugih vodnikov, smučarskih in gorniških monografij in slovarjev so svoje knjige predstavili zainteresirani javnosti in tako omogočili poslušalcem spoznati tudi zgodbe iz ozadja nastajanja knjig.

Na četrtkovih srečanjih smo gostili tudi legende smučanja in gorništvaja. Pridružili so se nam Jože Šlibar, Anton Sazonov Tonač, Tone Škarja, Matjaž Deržaj, Damijan Meško, Metod Humar, Bine Mlač, France Malešič, Cene Berčič, France Urbanija, Aleš Guček, Miha Kuhar, Tomaž Vrhovec, Bojan Pollak in še mnogi drugi.

Predavanja pa niso bila omejena samo na smučanje in s smučanjem povezane dejavnosti. V poletnem času se turni smučarji ukvarjamo tudi drugimi dejavnostmi v naravi in gorah. Tako smo spremljali kar nekaj predavanj, povezanih z jadralskim padalstvom in v povezavi s tem izpopolnili svoje znanje tudi iz branja meteoroloških napovedi. Popotovalno pohodništvo je bilo pogosto na sporedu, saj tako člani kot drugi gorniki radi pohajajo in svoja doživetja delijo s somišljeniki. Prav tako so nas pogosto obiskali kolesarji, tudi z bolj nenavadnimi podvigi, kot je bil na primer kolesarjenje v Himalaji. Voda v tekoči obliki, ki je poleti tako vabljiva, pritegne pustolovce, tako smo slišali, kako je

mogoče priti po vodi okoli Balkanskega polotoka.

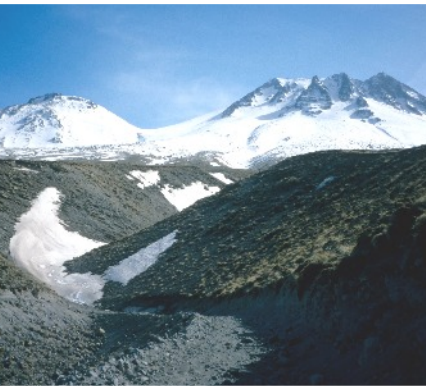
Zaključek zimske (turno-smučarske) in poletne sezone smo praviloma zaključili z enim ali dvema srečanjema z naslovom: Kaj smo delali pozimi ali Kaj smo delali poleti. Na teh srečanjih smo člani in simpatizerji v besedi in sliki pokazali svoje vrhunce zimske in poletne sezone.

Obveščanje se je v dvajsetih letih nekoliko spremenilo. V začetnem obdobju organizacije četrtkovih srečanj s predavanji so organizatorji poleg objave na spletni strani pripravili tudi letake, ki so viseli na vratih okrepčevalnice in še na nekaterih mestih. Več kot petnajst let pa obveščamo tudi preko elektronske pošte. Kdor želi prejemati obvestila, se le prijavi na listo elektronskih naslovov. Videti je, da je ta način obveščanja učinkovit in doseže zainteresirane poslušalce. Podatke iz spletne strani še dodatno povzemata radio Ognjišče in gorniško spletišče Gore in ljudje.

Četrtkova predavanja so bila v preteklih letih dobro obiskana, pogosto je bil prostor v Okrepčevalnici Žibert pretesen za vse, ki bi želeli poslušati. Najbolj obiskano predavanje, ki se ga spomni Aljoša, je bilo 11. novembra 2004. Na predavanju Matica Klanjščka o odpravi na Daulagiri smo v »predavalnici« našli 65 obiskovalcev. Neprešteti pa so stali pred »predavalnico« za šankom.

<p>Četrtkovi večeri TK Gora</p> <p>Srečujemo se vsak četrtek okoli 20. ure v okrepčevalnici Žibert na Brodu pri Ljubljani. Izmenjujemo izkušnje in se pogovarjamo. Ob tem pogosto pripravimo tudi kakšna predavanja s področja gornišva, turnega smučanja in popotništva.</p> <p>Vabljeni ste vsi, ki vas to zanima. Vstopnine ni!</p>	<p style="text-align: center;">Predavanja</p> <p>5. oktober 2017 ob 20.00</p> <p>Kaj smo delali poleti</p> <p>Poletne dejavnosti se bodo počasi umaknile turnosmučarski sezoni zato se bomo ponovno zbrali in pokazali poletne podvige. To je priložnost, da pokažeš in poveš kaj več o svojih kolesarskih, pohodnih, plezalnih, veslaških, jadralskih in drugih podvigih.</p> <p>19. oktober 2017 ob 20.00</p> <p>Darja in France: Pohod po centralni Avstraliji "Larapinta trail"</p> <p>Larapinta Trail je pohodna pot v osrednji Avstraliji preko narodnega parka Zahodnega MacDonellovega gorovja. Pot sama ni tehnično posebno zahtevna, je pa dolga in zaradi polpuščavske pokrajine zahteva kar nekaj načrtovanja. Zanj sva v prvi polovici letošnjega avgusta porabila 15 dni in prehodila dobrih 250 kilometrov s skupno višinsko razliko preko deset tisoč metrov. Iz Alice Springs sva se odpeljala do konca ceste v Redbank Gorge ter se nato peš vrnili po dobro označenih stezah. Poti zelo vzorno vzdržujejo uslužbenci narodnega parka, ki tudi po potrebi polnijo tanke z vodo na ključnih mestih. Na treh mestih, ki so dostopna po cesti, je mogoče pustiti škatle z zalogo hrane in tako precej zmanjšati težo nahrbtnikov. Je pa ta še vedno precejšnja zaradi taborne opreme, nekajdnevne hrane in predvsem zaradi potrebne količine vode. Kljub zimi in nizkim nočnim temperaturam je bilo podnevi precej vroče in suho, saj baje že nekaj mesecev ni deževalo.</p> 	<p style="text-align: center;">SIDARTA <small>izdajatelj časopisa in revije GORAN</small></p> <p>Našli so za nas:</p> <p>planota.si/ Zanimivosti na trnovsko Banjsko planoti NAPREJ in še več povezav</p> <p>Oglasi:</p> <p>Prodaj zimski gojzarji Alpina Peak, št. 40.5 oz 7.5 dobro ohranjeni, malo rabljeni čevlji, za avtomatske dereze. NAPREJ</p> <p>Če želite prejemati obvestila o našem delovanju po elektronski</p>
---	--	---

Sprotno objavljane vsebine četrtkovih večerov na spletni strani.

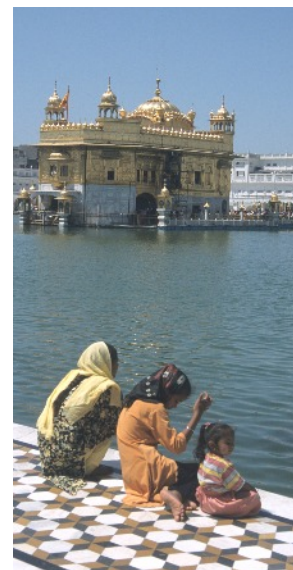
Datum	Predavatelj	Naslov
1998		
23. april	Mateja Gabrovšek Bojan Gabrovšek	Od Olimpa do Himalaje
7. maj	Bojan Pograjc	Tehnika hoje po ledenikih
14. maj	Mišo Jencič	Predstavitve Turnosmučarskega vodnika
21. maj	France Sevšek	Turno smučanje na robu Sahare
11. junij	Metod Humar	Varno gibanje po brezpotju
18. junij		Iskanje žrtev v plazju z lavinsko žolno
2. julij	France Urbanija	Utrinki z gorniškega popotovanja okoli Bariloch
24. september	Metod Humar	Jalung Ri
15. oktober	France Sevšek	Turno smučanje v Visokih Turah
5. november	Mišo Jencič	Izbrani slovenski turni smuki
19. november	Leopold Kržišnik	Zima v slovenskih gorah
26. november	Terezija Oven, dr.med.	Prva pomoč v gorah - I. del
3. december	Terezija Oven, dr.med.	Prva pomoč v gorah - II. del
10. december	Borut Črnivec Andrej Terčelj	Spremembe v turnem smučanju v zadnjih 20 letih
17. december		Iskanje žrtev v plazju z lavinsko žolno
1999		
7. januar	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Streha Afrike
11. februar	Dare Juhant Damijan Meško	Alpinistični in zdravniški vtisi s Himalaje
18. marec	Jurij Mlinar Katja Kmetič	Kamerun - Afrika v malem
3. junij	Aleš Seliškar France Sevšek	S smučmi na Olimp (in še kam)
10. junij	France Sevšek Aleš Seliškar	Južnoitalijanski vulkani
17. junij	Bojan Pograjc	Gibanje po ledeniku
2000		
20. januar	Blaž Stres	Gibanje v gorah pozimi
27. januar	Igor Karničnik	Islandija
10. februar	France Sevšek	Ganga, indijska sveta reka
18. maj	Boštjan Trobiš	Aconcagua
8. junij	Klemen Medved	Avstralija in še kaj
15. junij		Srečanje vseh turnosmučarskih navdušencev
22. junij	Mirko Pogačar	Mustagh Ata.
29. junij	Marijan Breščak	Ruwenzori, Mt. Kenia, Kilimanjaro
6. julij		Video večer
13. julij	Igor Perpar	Lepote podzemnega sveta
19. oktober		Kje smo bili poleti
26. oktober	Marijan Breščak	Peru

Datum	Predavatelj	Naslov
16. november	France Sevšek	Kako naporno je turno smučanje?
23. november	Branko Ivanek	Turno smučanje v Andih
30. november		Preživeti pozimi
7. december	Gregor Sluga	Turno smučanje v Pirenejih
14. december		Snežni plazovi in reševanje
2001		
18. januar	Tomaž Kozamernik	Makedonija, Evropski orient
25. januar	Borut Črnivec	Ocenjevanje težavnosti smučanja v visokogorju
1. februar	France Sevšek	Turno smučanje na Kavkazu
15. februar	Andrej Terčelj	Alpinistično smučanje v visokogorju
15. marec	Jani Bele	Gibanje v gorah
22. marec	Matic Jošt	Odprava Gyachung Kang 1999
5. april	Tine Čopič	S potepov po Coloradu in švicarskih Alpah
19. april	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Patagonija
10. maj	Aleš Seliškar France Sevšek	Turno smučarsko popotovanje po Anatoliji
24. maj	Tomo Štular	Grenlandija
31. maj	Katja Kmetič Jurij Mlinar	Filipini
7. junij		Turnosmučarsko srečanje
14. junij	Bojan Pograjc	Hoja po ledeniškem svetu
21. junij	Terezija Oven, dr.med	Praktične osnove prve pomoči - I.del
28. junij	Terezija Oven, dr.med	Praktične osnove prve pomoči - II.del
25. oktober		Kaj smo počeli poleti
15. november	Marijan Breščak	Ganesh
22. november	Borut Črnivec	Bolivija 2001
29. november	France Sevšek	O biomehaniki, vrveh in padcih pri plezanju
2002		
14. februar	Ajda Eiselt	S kolesom po Maroku
28. februar	Drejc Karničar	Smučanje z Anapurne
7. marec		Lavinska žolna
14. marec	Tina Di Batista	Denali
21. marec	Borut Kirn	Bajkal
28. marec	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Indijska Himalaja
11. april	Tomaž Vrhovec	Vreme v slovenskih gorah in proženje snežnih plazov
18. april	Igor Jenčič	Turnosmučarski vodnik
25. april	Polde Kržišnik	Nekaj vzponov na evropske štiritisočake
9. maj	Aleš Seliškar France Sevšek	Lepote zimske Transilvanije
16. maj	Matija Turk	Gore v vojni, Julijske Alpe 1915 - 1917
23. maj	Tomaž Podobnik	S kolesom po Kirgizstanu.
30. maj	Aleš Seliškar Jurij Mlinar	Dalmacija s pedali
6. junij	Andrej Stritar	Karnijske Alpe, nov svet le dve uri od doma
13. junij		Turnosmučarsko srečanje

Datum	Predavatelj	Naslov
20. junij	Tomo Štular	Islandija
10. oktober	Mirjam Martinuč	Bušmani
17. oktober		Kaj smo počeli poleti
24. oktober	Aleš Cvahte	Kirgizija-dežela gora
7. november	Bine Mlač	Varneje po feratah - Vodnik po dolomitskih feratah
14. november	Mojca Krivec Katja Kmetič in ostali	Burjatija
21. november	France Malešič	Zgodovina reševanja v gorah nad Kamnikom
28. november	Aleš Seliškar	Turno smučanje
5. december	Boštjan Likar	Elbrus 2002
12. december	Miha Pavšek	Snežni plazovi - gorski zmaj z rahlim spancem?
2003		
30. januar	Jaka Ortar	Navzgor grizem kolena, navzdol pa vijugam s smučmi
6. februar	Andrej Terčelj	Predstavitev spletnih strani alpinističnih spustov: gosak.net
13. februar	Matic Jošt	Odprava Peak41
20. februar	Drejc Karničar	Smučanje v gorah
27. februar	France Sevšek	Od izliva do izvira Gange
6. marec	Iztok Mrgole	Bordanje v Peruju
13. marec	Tina Di Batista	Plezanje v skupini Torres del Paine
27. marec	Luka Romih	Čez Tibet s kolesom
17. april	Luka Hribovšek	Zahodne Alpe - Potepanje po dolini Wallis
24. april	Sandi Kelnerič	Gore in umetnost
8. maj	Matjaž Deržaj	O skalaših
15. maj	Mojca Krivec Anita Oder Aleš Seliškar France Sevšek	Indijska Himalaja s smučmi
22. maj	Igor Jenčič Andrej Terčelj	La Grave - La Meije
29. maj	Andraž Poljanec	Turni smuki
19. junij		Turnosmučarsko srečanje
9. oktober	Aleš Cvahte	Mount Kenya in safari
16. oktober		Kaj smo počeli poleti
23. oktober		Kaj smo prekolesarili poleti
30. oktober	Andrej Voje Sašo Pritekelj	Biseri Kenije
6. november	Marko Žerovnik Angelca Žerovnik	Popotovanje po Rajastanu, Indija
13. november	Mateja Breščak	Good morning Vietnam
20. november	Jurij Mlinar Katja Kmetič	Viva Mexico!
27. november	Aleš Šef Jure Klemenčič	Plezanje in smučanje v Grčiji
11. december	Janez Dolinar	Aotearoa - dežela dolgega oblaka

Datum	Predavatelj	Naslov
2004		
15. januar	Klemen Gričar	Haute route (Chamonix - Zermat)
22. januar	Klemen Malovrh	Durmitor - turno smučanje
29. januar	Roman Benet	Karakorum 2003
5. februar	Dore Klemenčič	Še pomnite tovariši!
12. februar	Aljaž Anderle	Ujeta minljivost
19. februar	Matjaž Trontelj	Tibet v objemu Kitajske
26. februar	Matija Klanjšček	Perujski Andi
4. marec	Cene Berčič	Dhaulagiri 81
11. marec	Irena Mrak	Nošak 2003, Afganistan
18. marec	Luka Romih	S kolesom po Romuniji
8. april	Matija Turk	Zahodne Julijske Alpe
15. april	Primož Šutak	DreamTime in the middle of downunder
6. maj	Primož Šutak	DreamTime in the middle of downunder
13. maj	Matic Jošt	Masherbrum
20. maj	Tina Di Batista	Fitz Roy
27. maj	Mojca Krivec Anita Oder Aleš Seliškar France Sevšek	S Pachamamo med Inke in čez vulkane v največjo solnico na svetu
17. junij	Tomaž Bobič	Pik Lenin
1. julij		Turnosmučarsko srečanje
14. oktober		Kaj smo počeli poleti
21. oktober	Marko Žerovnik Angelca Žerovnik	Burma, od leta 1989 Myanmar - biseri ene najlepših azijskih dežel
28. oktober	Katja Kmetič Darko Ilič Jurij Mlinar	V iskanju Namibijcev
4. november	Klemen Malovrh	Teden turne smuke v romunskih Karpatih (april 2004)
11. november	Matic Klanjšček	Slovenska himalajska odprava "Daulagiri 2004"
18. november	Franc Zarnik	Smučanje s Pik Lenina
25. november	Slavc Šetina	Yangtze 2004
2. december	Matjaž Deržaj	Ob 100 letnici rojstva Mire Marko Debelak in Eda Deržaja
2005		
13. januar	Luka Romih	Iz Slovenije do Turčije s kolesom
20. januar	Zoran Gaborovič	Kamčatka
27. januar	Janko Žagar Gašper Bratina Matevž Stanovnik	Kamnski
3. februar	Andrej Terčelj	Smučanje v Karakorumu
10. februar	Marko Žerovnik Angelca Žerovnik	Sulawezi, otok iskrivih oči in raznolike narave
24. februar	Iztok Cukjati Matic Meglič	Smučanje v Pamirju
3. marec	Gregor Sluga	Z avtom v Maroko smučat in zganjat turizem

Datum	Predavatelj	Naslov
17. marec	Gašper Bratina Miha Sinčič	Freeride
24. marec	Bojan Pollak	Osnove gibanja v gorah
7. april	Rok Kofol	Iskanje Jetija (Nepal)
21. april	Mitja Noč	Gorniška pot iz Planice na Pokljuko (PP)
12. maj	Igor Jenčič	Turno smučanje v teoriji in praksi
19. maj	Mojca Krivec Anita Oder Aleš Seliškar France Sevšek	S kolesom po Maleziji in Tajski
26. maj	Simona Pogač	Aconcagua
16. junij	Borut Črnivec	Skrivnosti nedotaknjenih strmin skozi videokamere
23. junij		Turnosmučarsko srečanje
30. junij		Turnosmučarsko srečanje II.del
6. oktober		Kaj smo počeli poleti
13. oktober	Žiga Seliškar	S kajakom po Korziki
20. oktober	France Malešič	Spomin in opomin gora - Kronika smrtnih nesreč v slovenskih gorah
27. oktober	Aleš Cvahte	Kirgizija, lepa dežela v osrčju gora
10. november	Andrej Mesner Uroš Cerar	Smučanje v Beli Kordiljeri
17. november	Marko Žerovnik Angelca Žerovnik	Med Hunzi in Kalaši na stičišču Hindukuša, Karakoruma in Himalaje
1. december	Aleš Seliškar Mojca Krivec	Črna gora

2006

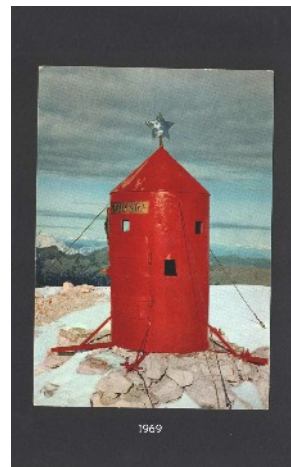
12. januar	Jani Bele	Proti vrhovom - kako je nastajal priročnik za gibanje v gorah
19. januar	Jurij Mlinar Katja Kmetič	Čez Alpe do Tokia
26. januar	Gregor Sluga	Haute route
16. februar	Tine Čopič	Kilimanjaro
23. februar	Danilo Škerbinek	Načrtovanje ture v zimskih razmerah (STOP OR GO)
9. marec		Turnosmučarsko srečanje
23. marec	Piotr Skrzypiec Tina Hajdinjak	Karpati - od Đerdapa do Dunaja (1.del: Zahodni Karpati)
6. april	Matej Košir	Bližu divjih nebes - glas gora
4. maj	Piotr Skrzypiec Tina Hajdinjak	Karpati - od Đerdapa do Dunaja (2.del: Vzhodni in Južni Karpati)
18. maj	Simona Pogač	Shishapangma - blišč in beda tuje komercialne odprave
25. maj	Katja Kmetič Mojca Krivec Jurij Mlinar Aleš Seliškar	Projekt Ski Mediteran - 10.del
1. junij	David Rajšter	Popotovanje po Namibiji
15. junij		Turnosmučarsko srečanje – 1. del

Datum	Predavatelj	Naslov
22. junij		Turnosmučarsko srečanje - 2. del
5. oktober		Kaj smo počeli poleti
12. oktober	France Malešič	Iveri z Grintovcev
19. oktober	Milena Sevšek France Sevšek	Vltava - s kolesom po sledih glasbe
26. oktober	Anita Oder Katja Kmetič Mojca Krivec Jurij Mlinar Aleš Seliškar	S "velosipjedom" po najlepšem delu Ukrajine ali kako smo kolesarili po Krimu
9. november	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	V zrcalu kamene dobe - med prebivalci indonezijske province Papua, Nova Gvineja
16. november	Matevž Rugelj Darja Rugelj	Potepanje po Škotskih gradovih
23. november	Cene Berčič	Cho Oyu
2007		
1. februar	Marko Žerovnik Angelca Žerovnik	Vietnam in Kambodža
15. februar	Zlatko Kampuš	S kolesom po zahodnem Tibetu in S tekaškimi smučmi od juga do severa Finske
1. marec	Stanka Jelenc	Ladakh
10. maj	Marko Žerovnik Angelca Žerovnik	Jemen
7. junij	Katja Kmetič, Mojca Krivec Jurij Mlinar Aleš Seliškar	Apulija s Katjo, Mojco in kolesom
14. junij		Turnosmučarsko srečanje
18. oktober	Marko Žerovnik Angelca Žerovnik	Burma, od leta 1989 Myanmar - biseri ene najlepših azijskih dežel
25. oktober		Kaj smo počeli poleti
22. november	Marijan Breščak	Sikim - Mt. Khangchendzonga
29. november	Anita Oder Mojca Krivec Aleš Seliškar	S kolesom od Fruške gore do Ohrida
13. december	Tina Šetina Rajko Šušmelj	Omul, pivo in Bajkal
2008		
24. januar	France Sevšek	Lepote Kitajske
14. februar	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Naravne in kulturne znamenitosti od Xiana na Kitajskem do Bishkoka v Kirgiziji
21. februar	Katja Kmetič Jurij Mlinar	S kolesom čez Skalno gorovje
13. marec	Iva Nučič	Predstavitve dežel Južne Amerike - Peruja, Bolivije in Čila
29. maj	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Ciper in kolo
19. junij		Turnosmučarsko srečanje – 1. del
3. julij		Turnosmučarsko srečanje – 2. del

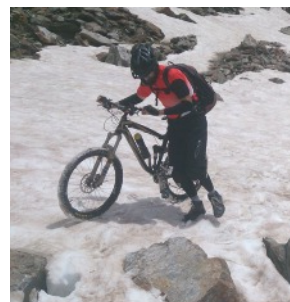
Datum	Predavatelj	Naslov
16. oktober		Kaj smo delali poleti
23. oktober	Anita Oder Mojca Krivec Aleš Seliškar	Azori
13. november	Matej Ažman Marjana Duhovnik	Papua, drugi največji otok na svetu
4. december	Andrej Terčelj	Smuka zunaj urejenih smučišč
11. december	Jani Bele	Rajalta rajalle - hiihto: tek od meje do meje
2009		
23. april	Štefan Lagoja	Ekvador
14. maj	Miranda Ortar Nežka Šulin Klemen Malovrh Boris Milikič Andrej Terčelj	Haute route aprila 2009
4. junij	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Portugalska
18. junij		Turnosmučarsko srečanje
17. september	Darja Rugelj France Sevšek	Culukafrija
24. september	Anita Oder Mojca Krivec Aleš Seliškar	S kolesom po Danski
1. oktober		Kaj smo počeli poleti
8. oktober	Andrej Kelenc Ivo Nemeč	Aljažev stolp na razglednicah skozi čas - Za svoja leta v dobri kondiciji
15. oktober	Matija Turk	Dolomiti - katedrale zemlje
22. oktober	Borut Črnivec	Staromodno na Dolgočasen rog
5. november	Velimir Bijelič	Potepanje po črnogorskih planinah
19. november	Igor Jenčič	Turnosmučarska moda skozi tisočletja
2010		
13. maj	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Nepal, Sikim in Butan
20. maj	Aleš Seliškar	Smučanje v Armeniji?
3. junij	Igor Jenčič	Haute Route
17. junij	Andrej Terčelj	Smučanje brez omejitev na Aljaski
1. julij		Turnosmučarsko srečanje
23. september		Kaj smo počeli poleti
7. oktober	Darja Rugelj France Sevšek	Ladakh - ali kaj vse gre lahko pri trekingu narobe
21. oktober	Stanka Jelenc	Baltistan, Baltoro, Karakorum
4. november	Jurij Franko	Teorija smučanja
18. november	Andrej Terčelj	Spletišče Gosak
2011		
13. januar	Matej Košir	Čudovita Patagonija
20. januar	Jani Bele	Nevarnosti pozimi - zdrsi in plazovi
3. februar	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Šrilanka
3. marec	Lidija Honzak	Odprava na Muztagh Ata 7546m

Datum	Predavatelj	Naslov
5. maj	Borut Črnivec	"Vijuganje v 3D"
19. maj	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Pireneji in Vrhovi Evrope
2. junij		Kaj smo delali pozimi!
29. september		Kaj smo delali poleti
6. oktober	Barbara Dekleva Jenčič Mišo Jenčič	Transalp, 2. del
20. oktober	Darja Rugelj France Sevšek	Haute Loire
27. oktober	Tone Škarja	Po svoji sledi Alpe – Kavkaz – Himalaja
10. november	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Čez Albanijo s kolesom
17. november	Damjan Slabe	Smučanje z najvišje gore Turčije - Agi Dagija oz. Ararata (5137 m)
8. december	Piotr Skrzypiec	Poljske in slovaške Tatre
2012		
12. januar	Aleksander Pritekelj	Kolesarjenje od Prage do Dunaja
16. februar	Darja Rugelj France Sevšek	Božič na stopnicah pred Anapurno
15. marec	Milka Bokal Aleš Guček Andrej Terčelj	Večer o Slovenskem smučarskem slovarju
29. marec	Aleš Guček	Smučanje v senci Genghis Khana, brezčasni smučarji z Altaja
12. april	Matija Polajnar	Potepanje po Aljaski.
19. april	Damjan Končnik	Grenlandija: pravljica, večnost, neskončna belina, barvni kontrasti, večni led, prijaznost, skrivnostnost
17. maj	Hela Čopič Tine Čopič Barbara Dekleva Jenčič Mišo Jenčič	Patagonija
31. maj	Mojca Krivec Boris Milikič Aleš Seliškar	Smučanje po 1000 metrskih stopnicah: Artos, Suphan, Ararat in potepanje po Anatoliji in turškem Sredozemlju
7. junij		Kaj smo delali pozimi!
27. september		Kaj smo delali poleti
4. oktober	Darja Rugelj	Norveška ob kresnem času
18. oktober	Barbara Dekleva Jenčič Mišo Jenčič	"Transalp, severni del"
25. oktober	Boris Milikič	Vzpon na Elbrus
8. november	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Haute Route - s kolesom od Ženeve do Nice
15. november	Stojan Kralj	V kraljestvu Montaža
29. november	Cici - Petra Vladimirov	Makedonski turni smuki
13. december	Marijan Breščak	Jadranski otoki s kolesom.
2013		
10. januar	Marko Žerovnik	Predstavitve knjige Ivan Selan: Od ponarejanja denarja do slavnega kartografa.

Datum	Predavatelj	Naslov
17. januar	Aleš Guček	Za zapečkom, orumenele podobe smučanja
31. januar	Jani Bele	Šola v Manangu - planinski tečaj za Nepalce
14. februar	Damjan Slabe in Janez Jelenc	Jeseni okrog Anapurn
7. marec	Darja Rugelj France Sevšek	Na tej in oni strani Atlasa
14. marec	Dare Alič	Reševanje izpod plazov: Preizkus opreme
4. april	Andrej Terčelj	Tehnike smučanja skozi zgodovino
11. april	Tone Sazonov – Tonač	Čopov steber pozimi – alpinistični vzpon
25. april	Jure Noč Stojan Kralj Janez Arh:	Turno smučanje v Bolgariji
16. maj	Cici - Petra Vladimirov	Bajkalski ledni maraton in puhec nad širnimi prostranstvi Sibirije
30. maj	Ivo Kodeli	Islandija
3. oktober		Kaj smo delali poleti – 1. del
10. oktober		Kaj smo delali poleti - 2. del
24. oktober	Darja Rugelj France Sevšek	Češka, dežela piva in gradov ter Praga, ki je nekaj čisto posebnega
21. november	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Sprehod po Kanarskih otokih
28. november	Barbara Dekleva Jenčič Mišo Jenčič	Nova Zelandija
5. december	Boris Milikič	Kitajska skozi oči evropskega turista
2014		
16. januar	Andrej Terčelj	Aotearoa - dežela dolgega belega oblaka
23. januar	Damjan Slabe Majda Šmit Lidija Honzak	Prečenje visokih Tater
30. januar	Igor Jenčič	Predstavitve knjige: Veliki turnosmučarski vodnik – od Snežnika do Velikega Kleka
6. februar	Darja Rugelj France Sevšek	Jordanija pozimi
13. februar	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Eritreja in Socotra
13. marec	Andrej Terčelj	Kaj bi moral vsak vedeti o svoji žolni?
27. marec	Jani Bele	Sneg na Kilimanjaru
10. april		Kugy in Poliški špik
24. april	Cici - Petra Vladimirov Mucki - Žana Andreeva	Ocean Floor Race - 260km non stop preko Egiptovske Bele puščave
15. maj	Janja Majhenc	Turno smučanje na Lofotih
22. maj	Jure Noč	Turno smučanje v pogorju Silvretta
29. maj	Aleš Seliškar	Haute Route
12. junij		Kaj smo delali pozimi!
2. oktober		Kaj smo delali poleti!
16. oktober	Cici - Petra Vladimirov Mucki - Žana Andreeva	Kazahstan
23. oktober	Mišo Jenčič	S kolesom ob glavnem grebenu Zahodnih Alp - od Vinadia do Ventimiglie

Datum	Predavatelj	Naslov
6. november	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Od Cinque Terre, čez Pireneje in ob Atlantiku, do izkrcanja v Normandiji
20. november	Lidija Honzak	Ladakh
11. december	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Pohajkovanje od Amristara, Džamuja do Kašmirja
2015		
8. januar	Darja Rugelj	Odkrivanje Indije
22. januar	Janez Kavar Aleš Guček Ljudmila Bokal	Predstavitvev Biltena o Rudolfu Badjuri
5. februar	Stanka Jelenc	Kirgiška pripov(j)edka
12. februar	Denis Cindro Vladimir Cindro	S kolesom okoli Annapurn
5. marec	Lidija Honzak	Turnosmučarska avantura v pogorju Bernine
19. marec	Jani Bele	Kaj storiti v primeru nesreče v gorah?
2. april	Fedja Marušič	Od Ljubljane do Solkana (okoli Balkana)
9. april	Damjan Slabe	Turnosmučarska avan(tura) po Kreti
7. maj	Marjana Duhovnik Matej Ažman Barbara Dekleva Jenčič Mišo Jenčič	Korzika in Gran Sasso
21. maj	Vid Razinger	Turno smučanje v Katalonskih Pirinejih
28. maj	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Venezuela
4. junij		Kaj smo delali pozimi - 1. del
11. junij		Kaj smo delali pozimi - 2. del
1. oktober		Kaj smo delali poleti - 1. del
8. oktober		Kaj smo delali poleti - 2. del
15. oktober	Mojca Krivec Boris Milikič Aleš Seliškar	S kolesom ob Donavi od Dunaja do Budimpešte in od Beograda (skoraj) do Črnega morja
22. oktober	Vanja Štembal	Jesensko obarvane lepote Japonske
12. november	Mišo Jenčič	Transalp 2015
19. november	Darja Rugelj France Sevšek	Štiri podobe Tirolske
26. november	Uroš Cerar	Treking Cordillera Huayhuash
10. december	Gorazd Lemajič	Ta pleh ima dušo
2016		
7. januar	Vlasta Kunaver	„Itak da Nepal“
14. januar	Bogdan Jamšek Vital Vek	Kazbek
21. januar	Damjan Slabe	Postopki oživiljanja in uporaba defebriatorja
28. januar	Jelena Justin	Ognjena zemlja in Patagonija
25. februar	Damjan Korošec	„Plan B - B kot Bolgarija“
24. marec	Rudi Rajar	Pustolovščine v Saharskih dolomitih
31. marec	Darja Rugelj France Sevšek	Patagonija s šotorom
14. april	Mojca Krivec Aleš Seliškar	Pireneji ali turnosmučarski raj

Datum	Predavatelj	Naslov
5. maj	Angelca Žerovnik Marko Žerovnik	Doživljanje sveta iz prve roke
19. maj	Lidija Honzak	Gore v masivu des Ecrins
26. maj	Andrej Stritar	Intimni kotički na vseh petih kontinentih
2. junij		Kaj smo delali pozimi, 1. del
9. junij		Kaj smo delali pozimi, 2. del
6. oktober		Kaj smo delali poleti, 1. del
13. oktober		Kaj smo delali poleti, 2. del
20. oktober	Maruša Hauptman	Turno smučanje na Islandiji
27. oktober	Darja Rugelj France Sevšek	Islandija sprehod med ognjeniki in ledeniki
10. november	Cici - Petra Vladimirov Mucki - Žana Andreeva	Okoli Elbrusa na Kvarner
17. november	Igor Jenčič	S kolesom ob glavnem grebenu Zahodnih Alp - od Suse do Vinadia
24. november	Jani Bele	Dvakrat v Himalajo
8. december	Jure Noč	Plezanje v Nacionalnem Parku Yosemite
15. december	Aleš Seliškar Boris Milikič Barbara Dekleva Jenčič Mišo Jenčič	Uživanje na vulkanih Čila
2017		
12. januar	Damjan Slabe	Utah – poezija barv
26. januar	Aleš Guček	Smučarski tuti-fruti
2. februar	Franci Pogačar	Everest trek
16. februar	Bogdan Jamšek	Denali 2016
16. marec	Peter Mikša	Predstavitve knjige: Trden kot skala
23. marec	Borut Črnivec	Vremena bodo Kranjcem se zjasnile
13. april	Lidija Honzak Damjan Slabe	Škotska
20. april	Stanka Jelenc	Zgodbe z (ne)mirnega Kavkaza
4. maj	Aleš Seliškar & 7 sosmučarjev	Norveška 2017 – Lyngsalpene
1. junij		Kaj smo delali pozimi - 1. del
8. junij		Kaj smo delali pozimi - 2. del
5. oktober		Kaj smo delali poleti
19. oktober	Darja Rugelj France Sevšek	Pohod po centralni Avstraliji "Larapinta trail"
26. oktober	Igor Jenčič	S kolesi od Val Gardene do jezera Garda
9. november	Jelena Justin	Himalajski treking v dolino Naar-Phu, s prelazi Kochumro, Yarcha in Kang la
16. november	Jani Bele	Predstavitve nastajanja knjige Nevarno proti vrhovom
30. november	Bogdan Jamšek	Damavand - Iran (5671 m)

Life is Movement (Aristotle, 4th century BC)

Boris Milikič

Začetki komisije za razvoj segajo v leto 2005, ko so se Aleš, France, Mojca in Anita odpravljali na kolesarjenje v Malezijo. Postavilo se je vprašanje namestnika predsednika, ki ga še ni bilo. Tako je predsednik kluba dal idejo, naj bi bil to predsednik komisije za razvoj, ki ga tudi še ni bilo. Ker sem bil poleg omenjenih edini s Turnega kluba gora (TKG) na Brniku, sem postal začasni predsednik komisije za razvoj TKG, kar sem še danes.

Spletno mesto

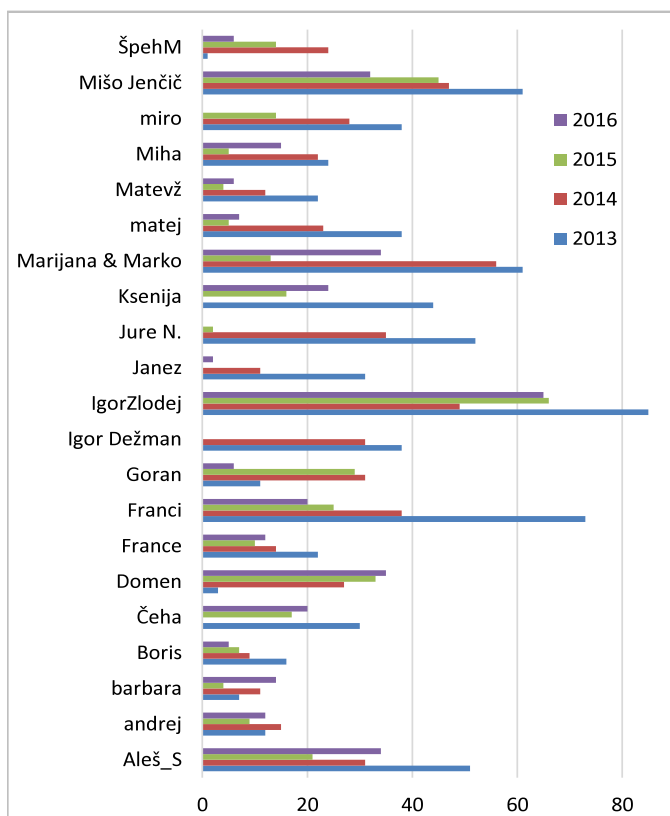
Iz iskanja v **whois** bazi podatkov o registraciji domenskih imen za domeno turni-klub-gora.si se izpiše, da je bila domena prvič registrirana 2. oktobra 2002. Tako praznujemo poleg 20. obletnice kluba tudi 15. obletnico domene.

```
domain:      turni-klub-gora.si
registrar:   Hehe d.o.o.
registrar-url: http://www.hehe.si/
nameserver:  ns1.hehe.si (91.185.207.162,2a02:840:1:1000::162)
nameserver:  roznik.turni-klub-gora.si (86.61.76.239)
registrant:  G42059
status:      ok
created:     2002-10-04
expire:      2025-06-06
source:      ARNES
```

Čeprav je **spletna ocena “pagerank”** (po soustanovitelju Googla: Larry Page) za spletno mesto <http://razmere.turni-klub-gora.si> **samo 2**, kotira poddomena razmere.turni-klub-gora.si v googlovem iskalniku izredno visoko. Med približno 360.000 rezultati iskanja za ključno besedo [trenutne razmere](#) je na 3. ali 4. mestu.

Čeprav strani na <http://razmere.turni-klub-gora.si> niso videti posebej optimizirane za iskalnike, je za iskalnik pomembna tako ključna beseda razmere v domeni kot tudi dolgotrajnost in starost domene¹. Predvsem pa Google ocenjuje vsebino in koristnost vsebine za uporabnike spleta oz. Google iskalnika. Seveda pa zanimive vsebine brez vpisovalcev, tako rednih kot tudi manj rednih, ne bi bilo.

Vseh opisov v letih od 1.1.2013 do 1.10.2016 je bilo 3524. V spodnjem diagramu je prikazano samo število opisov avtorjev z več kot 35 opisi v navedenem obdobju.

Zgornji diagram in tabela v zaključku služita za kasnejšo primerjavo s sodobnimi trendi glede pomembnosti vsakodnevnega gibanja.

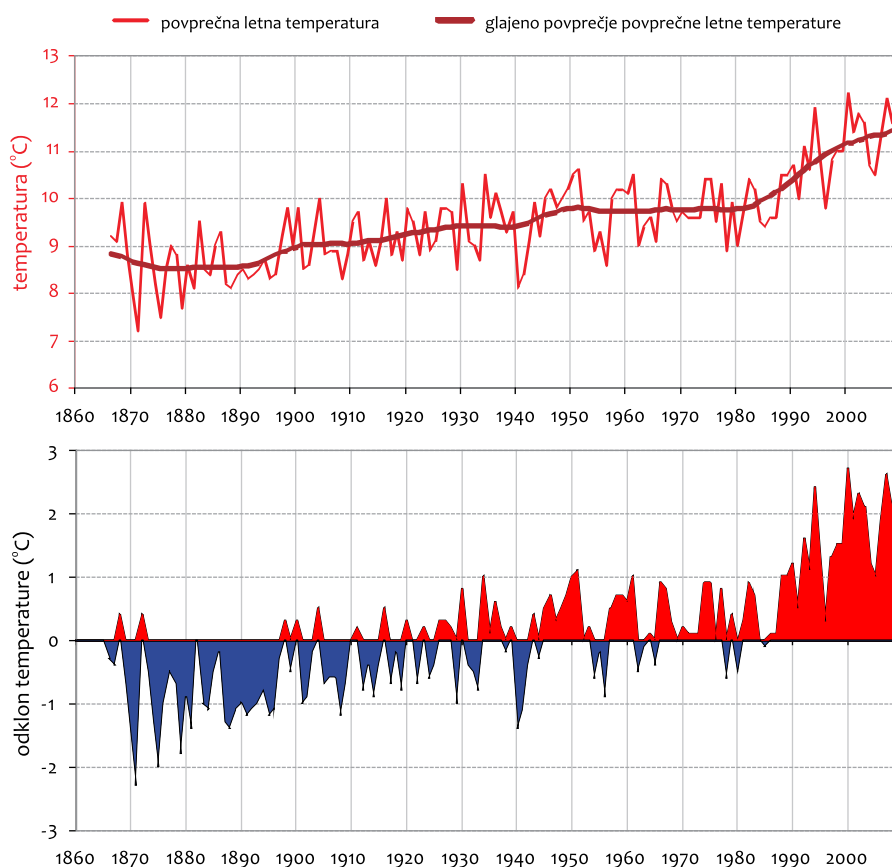
Število opisov se spreminja glede na snežne razmere, ki so povzete od ARSO.

Zima 2012/13 je bila v večjem delu države toplejša kot običajno (večina odklonov je bila med 0 in 1°C) in je bila skoraj povsod bolj mokra kot v dolgoletnem povprečju. Leta 2013 je snežilo povsod po Sloveniji, tudi na obali. Padavine so bile pogoste in obilne, dolgoletno povprečje je bilo z redkimi izjemami preseženo do 2,5-krat toliko padavin kot običajno. Snežna odeja je tla prekrivala nadpovprečno dolgo, ni bila rekordno debela².

Zima 2014/15 je bila toplejša kot v dolgoletnem povprečju, v večini krajev je bilo dolgoletno povprečje preseženo za 2° do 3° C. V visokogorju Julijskih Alp pa je odklon ostal pod 1° C. Pomlad 2015 je bila nadpovprečno topla, k temu so nekoliko več prispevali nadpovprečno topli popoldnevi kot pa nadpovprečno topla jutra³.

V 2015/16 je povprečna zimska temperatura vsaj za 1° C presegla

dolgoletno povprečje. Na Kredarici je bila povprečna temperatura zraka $-4,0^{\circ}\text{C}$, kar je $3,2^{\circ}\text{C}$ nad dolgoletnim povprečjem in druga najvišja vrednost. Snežna odeja je v zimi 2015/16 obležala manj dni kot v dolgoletnem povprečju. V Ratečah pozimi sneg praviloma prekriva tla skoraj vse dni; tokrat je ležal le 44 dni⁴.

Povprečna temperatura zraka na postaji Ljubljana Bežigrad narašča praktično že od začetka meritev (graf zgoraj). Na spodnjem grafu je prikazano odstopanje temperature od dolgoletnega povprečja 1961–1990. Prvih 50 let prejšnjega stoletja je temperatura naraščala počasi, nato je sledilo približno 30-letno obdobje stagnacije, zadnjih 30 let pa zopet narašča, in sicer hitreje kot v prvem obdobju. Tako so bila vsa leta od 1986 dalje nadpovprečno topla. Povprečna letna temperatura se je za časa prikazanih meritev (obdobje 1866–2009) zvišala $2\text{--}3^{\circ}\text{C}$. Eden izmed razlogov za naraščanje temperature je širitev mesta in posledično mestnega toplotnega otoka. Glede na podoben porast temperature na merilnih mestih izven Ljubljane pa lahko rečemo, da ogrevanje zadnjih 30 let ni le posledica širjenja mesta, ampak zlasti odraz globalnih podnebnih sprememb.

O gibanju je pisal že Aristotel v svojem delu *Fizika*. Z gibanjem Aristotel (384-322 pred našim štetjem) razume kakršno koli spremembo. V svojem delu *Physics*, Aristotel definira gibanje kot "aktualnost potencialnega" (Phys. 201B5).

Vprašanje je, ali se njegova razprava v "Physics" nanaša na gibanje kot proces ali na stanje⁵.

Torej vprašanje je: **Ali je turno smučanje proces ali stanje?**

Današnja definicija gibanja človeka se koncentrira na fizično dejavnost posameznika.

1. Fizična dejavnost

Fizična dejavnost je opredeljena kot vsako telesno gibanje, ki ga proizvajajo skeletne mišice, kar povzroči porabo energije. Fizično dejavnost v vsakdanjem življenju se lahko razvrsti v poklicne, športne, kondicijske, gospodinjske ali druge dejavnosti.

2. Fizična dejavnost in telesna vadba

Fizična dejavnost je širši izraz, ki zajema vsa telesna gibanja. Vadba je podmnožica fizične dejavnosti, ki je načrtovana, strukturirana in ponavljajoča ter ima kot končni ali vmesni cilj izboljšanje ali vzdrževanje telesne pripravljenosti. Fizična sposobnost je niz atributov, ki so povezani z zdravjem ali spretnostmi.

Če bomo šli na vadbo joge ali pilatesa, da bi izboljšali ravnotežje in skladnost, je ta dejavnost povezana z vadbo, ker je strukturirana in jo veliki meri izvajamo za fitness in zdravje.

3. Pomen fizične dejavnosti

Biti fizično aktiven je pomembno za ljudi vseh starosti. Fizična dejavnost lahko zmanjša tveganje za več bolezni, kot so koronarna srčna bolezen, diabetes tipa 2, nekatere vrste raka. Prav tako lahko vpliva na zdrave kosti, pomaga ohranjati zdravo telesno težo in tudi izboljšati splošno kakovost življenja.

4. Kaj je fizična nedejavnost

Fizična nedejavnost pomeni zelo nizko raven telesne aktivnosti. Na primer, če v tednu ne porabimo 30 minut za telesno dejavnost, se lahko opredelimo kot fizično neaktivni. Zelo nizka raven telesne aktivnosti lahko poveča naše tveganje za nastanek bolezni, na primer koronarne srčne bolezni, sladkorne bolezni tipa 2, kap in rak. Biti fizično neaktiven lahko vpliva tudi na naše zdrave kosti in sčasoma lahko povzroči večje tveganje za nastanek osteoporoze.

5. Kaj pomeni biti sedentaren?

Biti sedentaren pomeni sedeti ali ležati čez dan. Torej, na primer, če imate sedeče delo na delovnem mestu, potem je verjetno, da preživite večji del dneva sede oz. sedentarno. Drugi primeri sedentarnega časa v vsakdanjem življenju so: sedenje na kavču ob gledanju televizije, sedenje pri vožnji z motornimi vozili (v avtomobilu, z vlakom ali avtobusom).

Vemo, da imajo ljudje, ki več časa sedijo v vsakdanjem življenju, večje

tveganje za zdravje. In to tudi posamezniki, ki dosegajo ali presegajo priporočila o telesni dejavnosti. Znano je, da je več sedenja povezano z debelostjo in povečano verjetnostjo razvoja sladkorne bolezni tipa 2, kardiovaskularnih bolezni ter nekaterih vrst raka in celo prezgodnje umrljivosti. Zato moramo razmišljati o načinih, kako sedeti manj in biti manj sedeči v vsakdanjem življenju.

OMEJENE AKTIVNOSTI

Omejite sedentarne dejavnosti:
gledanje televizije, videa ali filma
sedenje za računalnikom

Kdor manj sedi, dlje živi!

2-3 DNEVI / TEDEN

Vadba za moč:
počepi, sklece, dvigovanje na drogu
trening za moč, fitness

Vadba za raztegovanje in sprostitvev:
raztegovalne vaje - pilates, joga...
prostočasne dejavnosti – ples, kegljanje, golf...

3-5 DNI / TEDEN

Aerobne dejavnosti
20 do 60 minut dnevno

Aerobne dejavnosti:
tek, kolesarjenje, plavanje, rolanje, veslanje,
smučanje (tek na smučeh, turno
smučanje), nordijska hoja, ples, plezanje,
športne aktivnosti – košarka, nogomet,
odbojka, tenis, softball

VSAK DAN

Zmerna aktivnost
60 do 90 minut

Bodite čim aktivnejši: uporaba
stopnic, hoja ali kolesarjenje na
delo, v šolo, pranje tal, oken,
avta, vrtnarjenje, košnja,
grabljenje, igranje z otroki,
sprehajanje psa

6. Kaj lahko storimo glede sedentarnosti

Eden od načinov je, da začnemo razmišljati o uporabi alternativnih oblik prevoza. Torej ali lahko aktivni prevoz kot so hoja ali kolesarjenje pogosteje uporabimo, namesto da uporabljamo motorni prevoz? Ali lahko prekinemo daljša obdobja sedenja na delovnem mestu in se več gibljemo? Ali bi lahko porabili manj časa za gledanje televizije in več za gibanje?

Eden od najboljših načinov, kako biti bolj aktiven, je najti fizične dejavnosti, v katerih uživamo in jih naredimo del vsakdanjega življenja.

7. Škoda zaradi preveč sedenja?

Po Marc Hamilton-u (Mayo clinic) je sedenje novo kajenje.

Raziskave povezujejo dolgo sedenje s številnimi zdravstvenimi težavami, vključno z debelostjo in metaboličnim sindromom - grozdom stanj, ki vključujejo zvišan krvni tlak, visok krvni sladkor, prekomerno

telesno maščobo okoli pasu in nenormalne visoke ravni holesterola. Zdi se, da preveč sedenja povečuje tveganje smrti zaradi bolezni srca in ožilja ter raka⁶.

8. Stanje v Sloveniji

Glede na Global Observatory for Physical Activity zavzema Slovenija visoko mesto po fizični dejavnosti prebivalcev z 79 % (83 % moških, 75 % žensk, nad 18 let), precej višje od njenih sosed: Avstrije 30 % (nad 15 let) in Italije 67 % (nad 18 let)⁷.

9. Prehrana

Športna prehrana se pogosto osredotoča na ogljikove hidrate. Na primer, športniki, ki trenirajo za vzdržljivostna tekmovanja, pojedjo več ogljikovih hidratov v dnevih pred tekmovanjem, da bi povečali svojo energijo in zmogljivost. Seveda športna prehrana presega preprosto tisto, kar jeste. Pomembno je tudi, kdaj jeste pred in po vadbi. Če želite maksimirati svojo vadbo, uskladite svoje obroke, prigrizke in pijače⁷.

Za čimbolj zdravo in naravno prehrano sem uporabil primer iz male Azije (vzhodna Turčija, Kavkaz), kjer uporabljajo naravne metode sušenja sadja in je končni proizvod sadna plošča. Danes nekateri to imenujejo tudi sadno usnje. Za to sušenje je bil razvit je tudi sušilec za sušenje sadnega usnja⁸.

10. Kratka analiza diagrama

Če pogledamo spodnjo tabelo in izpustimo leto 2013 (extremno glede padavin pozimi in spomladi), je opazno da z leti zmanjšujemo aktivnosti.

Poleg tega pa je iz tabele razvidno, da je samo okoli 12 turnih smučarjev, ki jim je turna smuka že navada (~ 2 ture na teden, 4 smučarji presegajo 150 tur, povprečno 3 smučarji v skupini).

Cilj je, da postane fizična dejavnost (še boljše vadba) dnevna doživljenska navada nas vseh - Making physical activity a lifelong habit for you and others⁹.

Avtor	Število opisov(>35)				Skupaj
	2013	2014	2015	2016	
Aleš_S	51	31	21	34	137
andrej	12	15	9	12	48
barbara	7	11	4	14	36
Boris	16	9	7	5	37
Čeha	30		17	20	67
Domen	3	27	33	35	98
France	22	14	10	12	58
Franci	73	38	25	20	156
Goran	11	31	29	6	77
Igor Dežman	38	31			69
IgorZlodej	85	49	66	65	265
Janez	31	11		2	44
Jure N.	52	35	2		89
Ksenija	44		16	24	84
Marijana & Marko	61	56	13	34	164
matej	38	23	5	7	73
Matevž	22	12	4	6	44
Miha	24	22	5	15	66
miro	38	28	14		80
Mišo Jenčič	61	47	45	32	185
ŠpehM	1	24	14	6	45
Vse skupaj	720	514	339	349	1922

11. Zaključek

20. obletnica TKG je povezana tudi z razvojem interneta, ki je omogočil objave razmer na spletu. Na začetku TKG ni bilo internetnih iskalnikov, socialnih medijev na internetu, itd. Tako je bilo društvo edini način povezave in izmenjave informacij. Tudi do opreme se je tako lažje prišlo. Je pa internet omogočil popularizacijo turnega smučanja, hitrejši dostop do informacij in predvsem do informacij glede razmer v gorah.

Tudi Google praznuje letos 19. rojstni dan.

Najbolj pogosta iskanja na Google iskalniku, povezana s »turno smučanje« so:

turno smučanje za začetnike

turno smučanje oprema

turno smučanje wikipedija

razmere v gorah danes

razmere v gorah triglav

trenutne razmere na cestah

kamniško sedlo trenutne razmere

arso razmere v gorah

Reference

1. <https://backlinko.com/google-ranking-factors>
2. <http://www.sos112.si/slo/tdocs/ujma/2014/020.pdf>
3. <http://www.sos112.si/slo/tdocs/ujma/2016/018-029.pdf>
4. <https://goo.gl/djj19b>
5. https://en.wikipedia.org/wiki/Potentiality_and_actuality
6. <https://goo.gl/4AJXkW>
7. <http://www.globalphysicalactivityobservatory.com/country-cards/>
8. <https://github.com/bmili/RasPiDry>
9. <https://www.coursera.org/learn/get-active>

EHRE SEI GOTT
IN DER HOHE

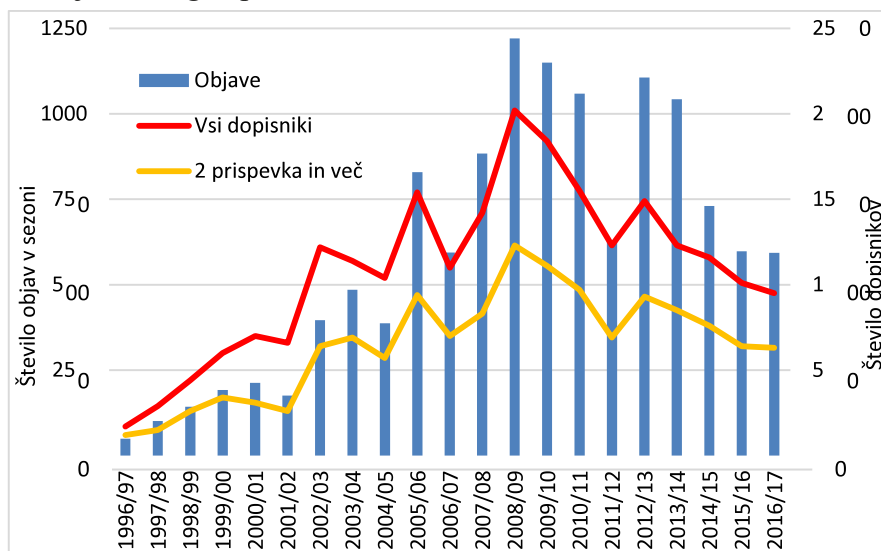
IN DIESEM ZEICHEN
WILST DU SIEGEN

Igor Jencič

Poročila o razmerah v gorah so prav gotovo najbolj prepoznana in verjetno tudi najbolj pomembna dejavnost Turnega kluba Gora. Prvi prispevki so se na spletni strani Franceta Sevška pojavili že pred ustanovitvijo TK Gora. Od sprva suhoparnih poročil so z leti posamezne objave postajale čedalje bogatejše in daljše in tudi krog dopisnikov se je širil, število objav pa povečevalo.

Prvo poročilo je 26. januarja 1997 napisal Aleš Rotar in od takrat do poletja 2017 se je nabralo preko 12500 objav. V teh dveh desetletjih se je baza z objavami spreminjala in dopolnjevala, nekaj objav je bilo iz različnih razlogov izbranih ali združenih v eno objavo.

Zato rezultati statistične obdelave niso povsem eksaktni. Za "objavljeno poročilo" sem smatral tisto, kjer je (preko kazala ali preko iskalnika) vsebina še vedno dostopna. Še več nedorečenosti je bilo pri dopisnikih, ki so z leti spreminjali svoja uporabniška imena in/ali elektronske naslove, pri posameznikih pa je bilo potrebno tudi kar nekaj ročnega dela oziroma truda, da sem ločil različne uporabnike z istim uporabniškim imenom. Posamezne napake niso izključene. Vseeno pa je odstopanj pri številu objav ali pri njihovem pripisovanju posameznim avtorjem verjetno manj kot 20, zato te napake nimajo skoraj nobenega vpliva na končne rezultate.

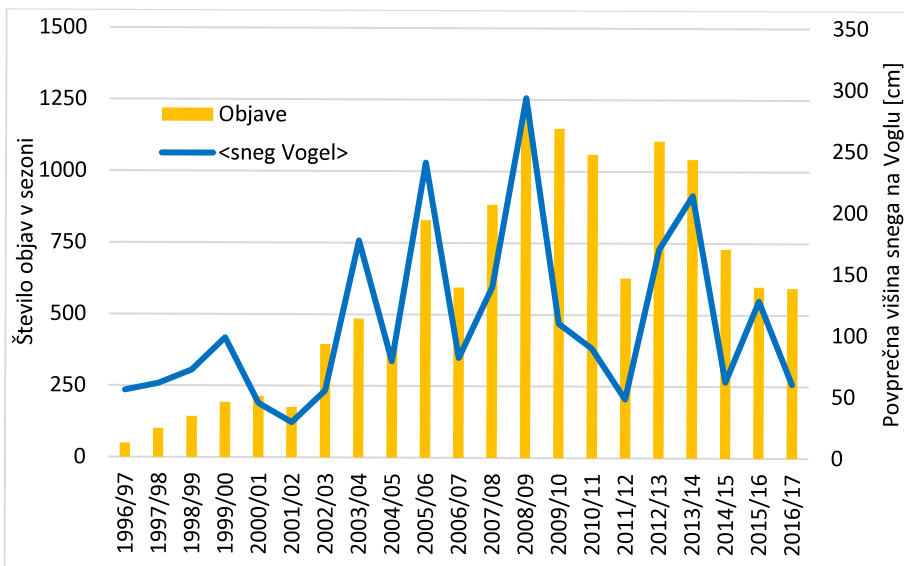

Slika 1: Število poročil in število različnih dopisnikov skozi sezono

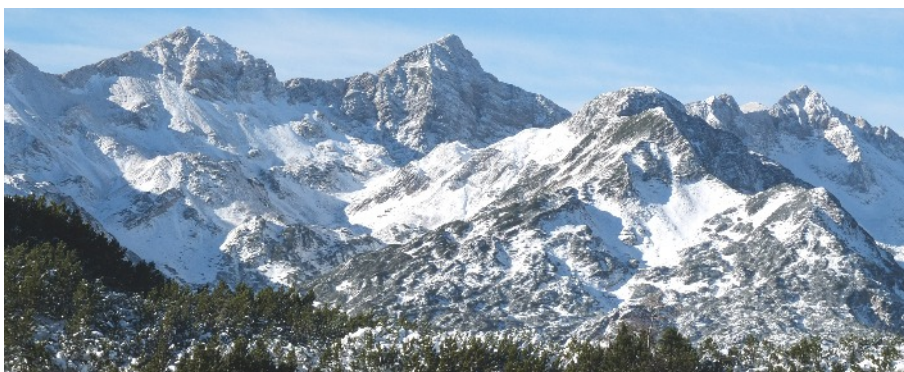
Števec objav je 31. avgusta 2017 prišel do številke 12577; k tem objavam je skupaj prispevalo 801 različnih dopisnikov. Med njimi je

521 takih, ki so objavili najmanj dve poročili. Približno tretjina vseh evidentiranih dopisnikov je torej objavila le eno poročilo (pogosto gre za obvestilo o najdeni ali povpraševanje po izgubljeni opremi). Tudi če gledamo število različnih dopisnikov, ki so objavljali poročila v posamezni sezoni, se izkaže, da je ena tretjina med njimi objavila le en prispevek. Slika 1 prikazuje gibanje števila poročil ter števila različnih dopisnikov po posameznih sezonah. Število objav je kar dobro korelirano s številom različnih dopisnikov.

Prav tako lahko domnevamo, da obstaja povezava med s snegom bogatimi oziroma revnimi zimami in številom objav. Katero zimo so ugodne razmere za turno smuko, je sicer odvisno od različnih dejavnikov, ki jih je nemogoče eksaktno združiti v en sam parameter. Za orientacijo sem vzel podatke ARSO o višini snega na Voglu (ki leži na tipični nadmorski višini običajnih turnih smukov pri nas) in za vsako sezono izračunal povprečno višino snega za obdobje od 15. decembra do 15. maja. Primerjavo tega podatka s številom objav na TK Gora prikazuje slika 2.

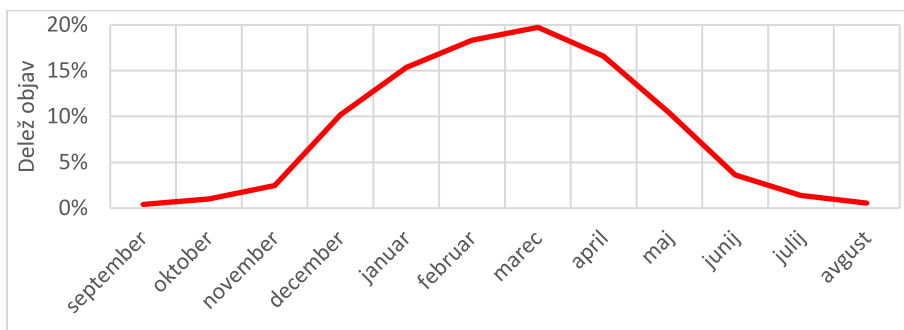
Slika 2: Primerjava števila objav in povprečne višine snega na Voglu

Trend spreminjanja višine snega na Voglu se sicer ne ujema povsem s številom objav, a vseeno je opazno sovpadanje lokalnih maksimumov oziroma minimumov pri višini snega ter pri številu objav.

Kot "sezono" sem vzel obdobje od 1. septembra do 31. avgusta naslednjega leta in zanimivo je pogledati, kakšen delež objav odpade na posamezne mesece (povprečno čez vse sezone). Pričakovano je največ objav marca (19,7 %) in februarja (18,3 %), najmanj pa septembra (0,4 %) in avgusta (0,5 %). Toda tudi septembra je bilo skupaj 51 objav, kar pomeni povprečno več kot 2 objavi na sezono.

Slika 3: Delež objav po posameznih mesecih

Med dopisniki je bil najbolj ploden pokojni Igor Zlodej, ki ima kar 732 objav. Člani TK Gora so skupaj objavili 2270 ali 18 % vseh objav. Seznam prvih 20 dopisnikov glede na število poročil oziroma članov TK Gora, ki so prispevali največ poročil, je v Tabeli 1.

	skupno število objav		objave članov TK Gora	
1	Igor Zlodej	732	Mišo Jenčič	579
2	Mišo Jenčič	579	Aleš Seliškar	558
3	Aleš Seliškar	558	France Sevšek	258
4	Marko Kern (M&M)	465	Marijan Breščak	175
5	Jure Noč	344	Boris Milikič	151
6	Franci Pogačar	302	Barbara Dekleva Jenčič	80
7	Domen Zupan	277	Andrej Lavrenčič	75
8	Rok Medja	276	Andrej Terčelj	51
9	France Sevšek	258	Aljoša Belingar	47
10	Miro Šušteršič - Čeha	242	Lidija Honzak	41
11	Ksenija Vogrinc	238	Jurij Mlinar	37
12	Jože Dakskobler	237	Borut Črnivec	35
13	Jaka Ortar	185	Tine Čopič	31
14	Marko Marinko	182	Bojan Štembal	28
15	Marijan Breščak	175	Boštjan Trobiš	27
16	Boris Milikič	151	Tone Kajzar	20
17	Metod Škarja	131	Andrej Kelenc - Paro	20
18	Igor Dežman	129	Marjana Duhovnik	18
19	Janez Ferreira-Stražišar	129	Uroš Cerar	8
20	Janez Arh	122	Darja Rugelj	8

Tabela 1: Seznam dopisnikov oziroma članov TK Gora z največ poročili

Tudi najbolj vztrajni dopisniki niso bili vedno enako "pridni". Skoraj vsak med njimi je imel obdobja večje ali manjše intenzivnosti pisanja poročil. Tako je npr. v "prvi petletki" največ poročil prispeval France Sevšek, ustanovitelj spletnega portala ter predsednik TK Gora.

Naslednjih 5 let so prevladovala poročila Aleša Seliškarja, v zadnjem desetletju pa je bil najbolj produktiven Igor Zlodej. Igor je postavil tudi rekord objav v eni sezoni, in sicer je v sezoni 2007/08 objavil kar 104 poročila. Toda tudi njega je dvakrat prehitel Marko Kern (Marijana & Marko), enkrat pa Rok Medja (z drugim največjim številom objav na sezono – 92). Dopisniki, ki so v posamezni sezoni objavili največ poročil, so v Tabeli 2.

1996/97	France Sevšek 11	Mišo Jenčič 6	Aleš Rotar 5
1997/98	France Sevšek 21	Tomaž Zupan 12	Mišo Jenčič 11
1998/99	France Sevšek 17	Tomaž Zupan 11	Tomaž Hrovat 11
1999/00	France Sevšek 25	Mišo Jenčič 15	Marijan Breščak 14
2000/01	Miran Hladnik 17	Mišo Jenčič 15	Tomaž Kozamernik 14
			France Sevšek 14
			Aleš Seliškar 14
2001/02	Aleš Seliškar 19	Franci Gselman 18	Domen Zupan 13
2002/03	Aleš Seliškar 48	Domen Zupan 34	Branko Likar (Swiss) 13
2003/04	Aleš Seliškar 39	Domen Zupan 25	Jure Noč 19
2004/05	Aleš Seliškar 27	France Sevšek 17	Domen Zupan 16
			Mišo Jenčič 16
2005/06	Marko Kern (M&M) 64	Igor Zlodej 41	Jože Dakskobler 38
2006/07	Igor Zlodej 57	Jaka Ortar 35	Marko Kern (M&M) 34
2007/08	Igor Zlodej 104	Jaka Ortar 56	Rok Medja 55
2008/09	Igor Zlodej 75	Mišo Jenčič 58	Aleš Seliškar 52
2009/10	Rok Medja 92	Igor Zlodej 59	Ksenija Vogrinc 45
2010/11	Igor Zlodej 76	Rok Medja 64	Franci Pogačar 54
2011/12	Igor Zlodej 45	Mišo Jenčič 33	Marko Kern (M&M) 31
2012/13	Igor Zlodej 72	Marko Kern (M&M) 66	Aleš Seliškar 55
2013/14	Marko Kern (M&M) 59	Mišo Jenčič 53	Igor Zlodej 51
2014/15	Igor Zlodej 70	Mišo Jenčič 54	Domen Zupan 35
2015/16	Igor Zlodej 65	Domen Zupan 36	Marko Kern (M&M) 34
2016/17	Mišo Jenčič 40	Marko Kern (M&M) 39	Franci Pogačar 24
			Aleš Seliškar 24
			Miro Šušteršič-Čeha 24

Tabela 2: Najbolj plodni dopisniki po sezonah in število njihovih objav

Precej bolj negotovo kot razvrščanje prispevkov po dopisnikih pa je razvrščanje po ciljnih turnih smukov. Naslov prispevka je namreč v celoti prepuščen avtorju in tu je možna vrsta različnih poimenovanj iste

ture; prav tako je možno z istega vrha oziroma cilja smučati na različne strani (in gre torej za različne ture); mnogi opisi oziroma ture povezujejo več vrhov v isto turo; nekateri dopisniki so obrnili nekje pod vrhom, v naslov ture pa so še vedno dali vrh ipd. Mehanično razvrščanje prispevkov po originalnih naslovih tudi ne da zelo uporabnih rezultatov, ker je ponekod zraven imena vrha še nadmorska višina ali kak drug podatek (npr. "popoldanska Rodica"), pogoste so tipkarske napake pri geografskih imenih, uporaba rahlo različnih poimenovanj za isti cilj ipd.

Pred statistično analizo ciljev je bilo tako potrebno veliko ročnega dela. Seveda nisem v podrobnostih prebral vseh prispevkov in je bila določitev (enega ali več) ciljev pri posameznem prispevku še vedno precej arbitrarna. Prav tako sem združil opise tur na Malo, Veliko in Zadnjo Mojstrovko (pogosto sta dve izmed njih tudi opisani kot ena tura) v "Mojstrovko"; podobno sem v "Begunjščico" uvrstil vse opise spustov po vseh njenih grapah in plazovih. Po drugi strani sem npr. Kredarico in Triglav obravnaval ločeno, čeprav je precej očitno, da je bila velika večina tistih, ki so se pozimi povzpeli na Triglav, tudi na Kredarici (vendar sedaj niso upoštevani pri številki za "Kredarico"). Zato imajo rezultati za posamezne cilje zgolj orientacijsko vrednost. Kljub vsem negotovostim pa lahko najbrž verjamemo dobljenemu vrstnemu redu – da so Begunjščica, Viševnik in Mojstrovka največkrat opisani in verjetno tudi največkrat obiskani turni smuki pri nas.

število opisov cilja			število opisov cilja		
1	Begunjščica	376	11	Stol	151
2	Viševnik	321	12	Kölnbreinspitze	144
3	Mojstrovka	305	13	Jalovčev ozebnik	143
4	Rodica	262	14	Veliki Draški vrh	142
5	Kredarica	234	15	Pod Vršiči	140
6	Dovška baba	202	16	Križ	136
7	Kanjavec	192	17	Blegoš	118
8	Kotovo sedlo	177	18	Triglav	111
9	Pod Kriško steno	155	19	Snežnik	108
10	Mrežce	154	20	Porezen	101

Tabela 3: Največkrat opisani cilji tur

Julijske Alpe so naše največje gorstvo, zato je precej logično, da je med 20 najbolj popularnimi cilji skoraj dve tretjini (13) ciljev v Julijcih. Res pa jim je prvenstvo speljala karavanska Begunjščica... V Karavankah je in slovenskem sredogorju so na lestvici "top 20" po trije cilji. Poleg napol domače ture Pod Vršiči (na italijanski strani Kanina) se je razmeroma visoko uvrstila ena povsem tuja tura – Kölnbreinspitze. Zanimivo, da med 20 najbolj obiskanimi turnimi smuki ni niti enega iz

Kamniško-Savinjskih Alp. Ker analiza zajema 21 sezon, številke v Tabeli 3 pomenijo, da je v povprečju vsako sezono 18 poročil z Begunjščice ter 5 poročil z vrha Triglava.

So pa dopisniki, poleg zgoraj omenjenih najbolj obiskanih ciljev, napisali poročila tudi s precej eksotičnih destinacij, tako iz Evrope kot iz drugih kontinentov. Statistika nekaterih najvišjih vrhov Evrope je: Grossglockner (Veliki Klek) – 50 objav, Mont Blanc – 15 objav, Elbrus – 11 objav. Precej nepričakovan je tudi podatek, da je o Haute Route (Chamonix – Zermatt) 13 objav, medtem ko je z domače Triglavske smučarske magistrale zgolj 6 objav. Enako število objav (6) je tudi z Visokega Atlasa v Maroku...

Čeprav so poročila o turnih smukih iz preteklih sezon dobesedno lanski sneg, ima arhiv razmer na TK Gora vseeno nezanemarljivo vrednost, saj iz njega lahko razberemo marsikaj zanimivega o zgodovini in razvoju turnega smučanja pri nas. Prav tako pa opisi bolj oddaljenih ali manj poznanih tur vsebujejo uporabne informacije za morebitne ponavljalce. Zato se bomo upam vsi še naprej trudili, da s svojimi poročili prispevamo k bogastvu in raznolikosti *Razmer v gorah*.

METOD HUMAR

Ustanovni član Turnega kluba GORA

Gregor Gomišček

Ob 20-letnici Turnega kluba Gora je prav, da se spomnimo na Metoda Humarja, našega dobrega prijatelja in ustanovnega člana Turnega kluba Gora ter prvega člana Častnega predsedstva Skale.

Doma izpod Kamniških planin, je bil z vsem svojim bitjem predan goram, slovenski zemlji in tradicionalnim vrednotam. Bil je gorski reševalec, alpinist in himalajec, povsod je izžareval svojo moč, vztrajnost in neuklonljivost. Plezati je začel v njemu tako dragih Kamniških Alpah. Izkazal se je z vzponi preko tedaj najtežjih

skalnih smeri kot so prvenstvena smer v Planjavi, prva ponovitev Glave Planjave in centralnega stebra v Rzeniku, druga ponovitev direktne v Štajerski Rinki in tretja ponovitev zajede Šit. Sledile so najtežje ledne smeri, predvsem v Franciji - kot prvi Slovenec je preplezal severno steno Grand Charmoza in direktno v Aguille Verte. Kot udeleženec II. jugoslovanske alpinistične himalajske odprave je kot prvi Slovenec osvojil prvi slovenski sedemtisočak, še neosvojeni Jalung Ri. Treba je poudariti, da je to še vedno najvišji vrh, na katerega je kdajkoli stopil Slovenec kot prvopristopnik.

Njegovo gorniško udejstvovanje pa se ni omejilo le na premagovanje sten. Je eden najzaslužnejših gornikov, ki je veliko pripomogel k zagonu Slovenskega gorniškega kluba Skala kot naslednika Turistovskega kluba Skala. V Skali si je prizadeval za njeno številčno rast in bil tisti, ki je vodil prve izlete. Predvsem pa ob spominu nanj takoj pomislimo, kako neutrudno je poudarjal pomen gorniških in moralnih vrednot. Z dušo in srcem je sodeloval tudi pri ustanavljanju drugih klubov, naj navedemo le Gorniški klub dr. Henrik Tuma in Gorniški klub Karavanke. Za svoje delo na področju gornišva smo ga gorniki nagradili s Kocbekovim priznanjem.

Metod Humar je bil dejaven tudi kot vzgojitelj. Ne le v okviru alpinističnih šol, predvsem s svojim zgledom je vzgojil številne alpiniste. Mnogi izmed njih so poželi svetovno slavo, postali tudi prejemniki zlatih cepinov! Metod pa ni bil tisti, ki bi v alpinistični šoli le predaval častni

kodeks planinstva in etike, bil je tudi pogumen in neposreden zagovornik boljših, predvsem pa pravičnejših medsebojnih človeških odnosov v slovenski družbi. S svojim jasnim pogledom je navduševal tudi na številnih predavanjih po Sloveniji. Kritičen in odkrit, brez dlake na jeziku!

Na tem mestu moramo tudi poudariti Metodove odločilne zasluge pri ponovni postavitvi križa na Škrlatici leta 1996, za mnoge enega najlepših simbolov skalaštva in prijateljstva.

Hvaležni smo, ker smo imeli to srečo, da smo lahko z Metodom delili številne prelepe gorniške trenutke. S svojimi dejanji je bil vsekakor človek za vzgled, ki ga skalaši zelo cenimo! Spominjali se ga bomo po njegovi samobitnosti in šegavosti, kot dobrega tovariša, prijatelja, soplezalca in turnega smučarja! Takega ga bomo vedno spoštovali in imeli radi.

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

TURNI KLUB GORA

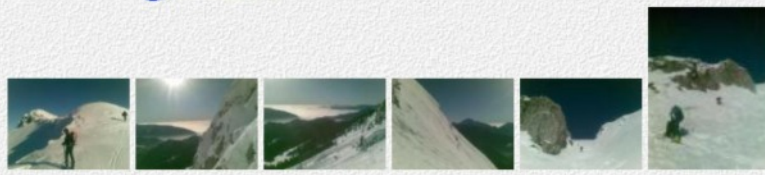
Igor Jencič

Zima 2008/09 je bila ena najbolj bogatih s snegom v zadnjem desetletju in temu ustrezno je naraslo tudi število objav na *Trenutnih razmerah*. V eni izmed njih je padel predlog, da bi se turni smučarji srečali v živo, dali kaj na zob in malo pokramljali:

Kladivo (,Franc Šolar, 31.12.2008)

Dragi turni navdušenci ! Košuta je na začetku zime prava ideja, iz Jelendola ali od Matizovca preko Kofc, za Kladivo je direktissima preko Šije dobra izbira, sneg drži ,smuka pa kot pa idealna direktno do križišča ;sedaj ali nikoli Med hojo navzgor pa mi je prišla na misel ideja, da bi se proti koncu sezone lahko turni navdušenci lahko dobili na zaključni miting nekje na Gorenjskem, spili kakšno pivo, se malce pobahali en drugemu kje smo bili , odkrili kakšno novo smer, izmenjali izkušnje, mogoče kombinirali z ponudbo rabljene opreme...tale spletna stran je kot nalašč za kaj takega, Kaj menite ??? Pa enga Srečnega vsem skupaj ! Franc Šolar

franc.solar volja.net

Na Rektorskem centru Podgorica obstaja primeren prostor za piknike in eno od poslanstev Instituta "Jožef Stefan" je tudi promocija znanosti ter informiranje javnosti o jedrski energiji. Tako sem sklenil združiti prijetno s koristnim in zadnji teden maja 2009 povabil vse dopisnike *Trenutnih razmer* ter vse turnosmučarske navdušence na prvi turnosmučarski piknik.

Na prvem pikniku smo spoznali, da Marko odlično obvlada žar

Zbralo se nas je 47 in čeprav je na dan piknika deževalo, se kot izkušeni gorniki nismo vdali, temveč smo se vremenu prilagodili: žar smo prenesli pred vhod, namesto prostora za piknik pa smo uporabili eno izmed predavalnic. Ogledali smo si stalno razstavo o jedrski tehnologiji, pokazal sem nekaj poskusov, Marko pa se je medtem več kot izkazal s pečenjem. Meso ter zelenjavo smo zmazali skoraj do zadnje mrvice, a glavno je bilo druženje. Poleg znanih obrazov s TK Gora je prišlo kar nekaj zvestih dopisnikov ter drugih ljubiteljev turnega smučanja, ki smo jih doslej poznali zgolj virtualno. Srečanje so posamezni udeleženci popestrili s svojimi slikami ter filmi; zvezda večera je bila nedvomno Cici s predavanjem Hot route. Vse pa nas je presenetil Aleš z dvema tortama, ki sta bili ne samo svetovno okusni, ampak sta bili tudi zelo umetelno okrašeni s turnimi smučmi in palicami, vse na temo TK Gora. Prijetno druženje je je trajalo do polnoči.

Detajl torte s turnimi smučkami - 2009

Čeprav je prvi piknik odlično uspel, je popolnost pokvaril dež, poleg tega pa je ostala precejšnja količina piva (turni smučarji očitno le niso bili tako gajstni kot se opisujejo na forumu). Zlasti slednje, pa tudi dejstvo, da se piknika niso mogli udeležiti vsi, ki so to želeli, je bil dober razlog, da smo naslednji piknik organizirali kar v začetku septembra istega leta. Tokrat smo imeli krasno poznopoletno vreme, zbralo se nas je 27, ogledali smo si reaktor TRIGA, igrali tenis in se sploh fino imeli.

Naslednji piknik je bil zadnji teden maja 2010 in prišlo je kar 51 udeležencev. Tisto sezono smo si zapomnili tudi po manjšem kresanju mnenj na *Trenutnih razmerah*, in sicer, ali naj opisi snežnih razmer vsebujejo zgolj suhoparne podatke o snegu in razmerah, ali se jih sme dopolniti tudi z opisom drugih dogodkov, npr. kje in kaj so udeleženci

popili in pojedli pred turo ali po njej. Ker se je eden od dopisnikov spotaknil ob muffine, s katerimi se nekateri dopisniki oborožijo za turo (in to tudi napišejo), je Stanka za piknik spekla dve škatli muffinov. Seveda smo jih pospravili kot bi mignil.

Skupinska s prvega piknika - 2009

Skupinska z muffini - 2010

V naslednjih letih je piknik postal tradicionalen; praviloma smo ga izvedli zadnjo (ali predzadnjo) sredo v maju. Tudi program piknika se je dodobra ustalil. Kmalu po začetku piknika smo si ogledali enega od laboratorijev na Rektorskem centru: bili smo na reaktorju TRIGA, na

pospeševalniku Tandetron, na stalni razstavi o jedrski energiji, v laboratorijih Odseka za okolje, v vroči celici, v skladišču radioaktivnih odpadkov, imeli smo razna predavanja...

Na ploščadi reaktorja TRIGA - 2009

Medtem ko je bila večina na obisku kakega laboratorija, je Marko spekel na žaru; tudi za vegetarijance se je našlo. Ob hrani in pijači smo seveda uživali v klepetu, obujanju spominov, izmenjavi izkušenj in kovanju načrtov za naslednjo sezono. Ko smo se najedli dobrot z žara, sta sledili Aleševi torti – ne samo, da sta bili odlični za posladkat, povrh sta bili vedno zelo izvirno okrašeni.

Smučarji – nosilci štafete - 2011

Skozi desetletje so pikniki potekali tako v lepem sončnem vremenu kot v hladnem in deževnem, a ne glede na vreme se nas je vedno zbralo okoli 50. Če je bilo vreme res neugodno, smo se pač preselili v eno od predavalnic Izobraževalnega centra za jedrsko tehnologijo. Glede na našo povprečno starost smo dokazali, da ni samo mladost tista, ki je nora. Tudi kakšna iskrica je preskočila, a ostati moramo v mejah diskretnosti...

Turne smučarke - 2012

Sčasoma smo pridobili tudi sponzorje piknika. Že leta 2012 smo dobili majice Agencije za radioaktivne odpadke, leta 2013 in 2014 pa je sponzorski prispevek podjetja GEN energija omogočil tisk majic z motivom turnosmučarskega srečanja.

Skupinska s sponzorskimi majicami - 2013

Z leti se je glede udeležbe vzpostavila tudi statistika, ki pravi nekako takole: okoli 30 udeležencev sestavlja "trdo jedro", ki se turnosmučarskega piknika udeležijo skoraj vsako leto. Okoli 10 udeležencev pride vsakih nekaj let, okoli 10 pa je povsem novih.

Občudovanje kreacij na tortah - 2014

V sezoni 2015/16 smo prvič izvedli izbor naj fotografije na *Trenutnih razmerah* in na pikniku smo razglasili zmagovalce ter podelili nagrade. Ker je bil izbor novost, smo izvedli tudi krajšo anketo med udeleženci, kaj menijo o izboru naj fotografije. Večina udeležencev je bila navdušena in izrazili so pričakovanje, da se izbor obdrži tudi v naslednjih letih.

V pričakovanju razglasitve naj fotografij

Maja 2017, ob jubilejnim desetem pikniku, je nastopil čas, da se malce zamenja lokacija in tudi glavni organizator. Logistiko je prevzel Aleš, srečali pa smo se na piknik prostoru v bližini avtoceste pri Podutiku. Seveda je vse potekalo gladko, pomembna novost je bila točeno pivo (prejšnja leta smo ga imeli zgolj v pločevinkah). Bil je tudi prvi piknik z mednarodno udeležbo – udeležila sta se ga namreč tudi Američana Crystal in Michael, ki smo ju prejšnjo jesen srečali na vrhu vulkana Casablanca v Čilu. Po spletu naključij sta bila točno na dan piknika v Ljubljani... Na tem pikniku smo že drugič podelili nagrade za naj fotografije; tokrat so nagrade dobili tudi tisti, ki so najbolje napovedali končni vrstni red izmed 10 nominiranih fotografij.

Kozolec pri Podutiku ima idealno infrastrukturo za piknik

Pikniki so tako postali tradicionalno srečanje ob koncu sezone, ki ga "noben turni smučar, ki da kaj nase" – kot smo ugotovili na enem izmed piknikov – ne sme zamuditi. Upam, da se bo ta tradicija obdržala še lepo število let.

Igor Jencič

Turni klub Gora ima (skoraj) vsako pomlad sejo formalnih organov društva (Upravni odbor ter Občni zbor), na katerih se med drugim določi tudi plan dela za tekoče leto. Spomladi 2016 sem premišljal, česa novega bi se lahko lotili, da bi malo osvežili dejavnost, oziroma kaj bi lahko dodali že zelo rutinskim aktivnostim (smučanje, objave na spletni strani, predavanja, srečanje na Šmarni gori...), ki se ponavljajo iz leta v leto.

Na salzburškem turnosmučarskem forumu vsako sezono izberejo najboljše fotografije in očitno je to uspešen projekt, ker izbor ponavljajo že 16 let zapored. Tudi njihovi dopisniki oziroma fotografi se trudijo, saj so nagrajene fotografije res estetske, prav tako pa so korist fotografskega tekmovanja prepoznali sponzorji oziroma proizvajalci ter prodajalci turnosmučarske opreme, ki prispevajo v nagradni sklad praktične nagrade v vrednosti okoli 10.000 EUR.

Avstrijski zgled je bil vsekakor vabljev, zato sem na seji Upravnega odbora predlagal, da bi nekaj podobnega organiziral tudi TK Gora. Nihče ni bil proti, le nekaj pomislekov je bilo o kompliciranosti tega projekta.

Meni se izvedba izbora vendarle ni zdela tako zelo zahtevna, seveda pod pogojem, da se žirija, ki izbira fotografije, drži zadanih časovnih rokov. Za razglasitev rezultatov se je kot skoraj idealna priložnost ponujal turnosmučarski piknik, ki je že tradicionalno srečanje turnih smučarjev ob koncu sezone.

V žirijo za izbor naj fotografije sem povabil Mateja Ažmana – Ažmija, Tineta Čopiča, Marka Kerna, Jaka Ortarja ter Darjo Zaplotnik. Z Ažmijem in Tinetom smo prijatelji in pogosto skupaj na turah, vsi smo tudi člani TK Gora. Z ostalimi sem se poznal skoraj izključno preko objav na *Trenutnih razmerah*. Skupno vsem članom žirije pa je, da cenim njihovo smučanje ter njihov smisel za fotografijo. Po drugi strani sem se izognil najbolj vztrajnim dopisnikom *Trenutnih razmer*, kajti fotografije članov žirije so bile izločene iz izbora in če bi bili med člani dopisniki z veliko objavami, skoraj ne bi bilo več koga ocenjevati... Sestava žirije v razmerju 50:50 med člani in ne-člani TK Gora se mi je zdela tudi dokaj optimalna glede na to, da člani TK Gora prispevajo le okoli 20 % vseh objav. Vsi povabljeni so takoj pristali na sodelovanje v žiriji, le Marko je nekaj okleval. Ko pa sem mu zagotovil, da se mu ne bo treba udeležiti piknika, je tudi on pristal.

Najprej se je bilo potrebno dogovoriti za postopek izbora oziroma za pravila za ocenjevanje fotografij. Precej hitro smo se zedinili o

naslednjih točkah:

1. V izboru sodelujejo izključno fotografije, ki spremljajo objave na *Trenutnih razmerah* v aktualni sezoni (od novembra do maja).
2. Fotografije članov žirije (in njihovih partnerjev) ne pridejo v izbor.
3. Specifičnih kriterijev, kaj naj bi bila dobra fotografija, ni. Vsak član komisije jih vrednoti po svojih osebni estetski presoji.
4. Izbor fotografij poteka v več stopnjah: vsak koledarski mesec vsak član nominira (do) 10 fotografij tega obdobja. Tako dobimo nabor do 60 nominiranih fotografij (praviloma manj, ker so mnoge nominirane večkrat), o katerih člani komisije nato glasujejo po "evrovizijsko":

1. mesto – 12 točk,

2. mesto – 10 točk

3. mesto – 8 točk

4. mesto – 7 točk

...

10. mesto – 1 točka

5. Deset fotografij, ki zberejo največ točk, postanejo *fotografije meseca*. Med teh 10 fotografij se lahko uvrstijo največ 3 fotografije istega dopisnika. Če je na 10. mestu več fotografij z istim številu točk, se naprej uvrsti tista, ki je prejela več glasov članov žirije.

6. Ob koncu sezone se nabere 5 x 10 fotografij meseca. Z enakim točkovanjem kot prej (število točk, ki so jih zbrale v prejšnjih glasovanjih, ni pomembno) zožimo ta izbor v prvem koraku na 20 fotografij in v drugem koraku na 10 nominiranih fotografij. Veljata še dodatni omejitvi, da se med 20 fotografij lahko uvrstita največ 2 fotografiji istega dopisnika in med 10 fotografij največ 1 fotografija istega dopisnika. Tako dobimo končni vrstni red.

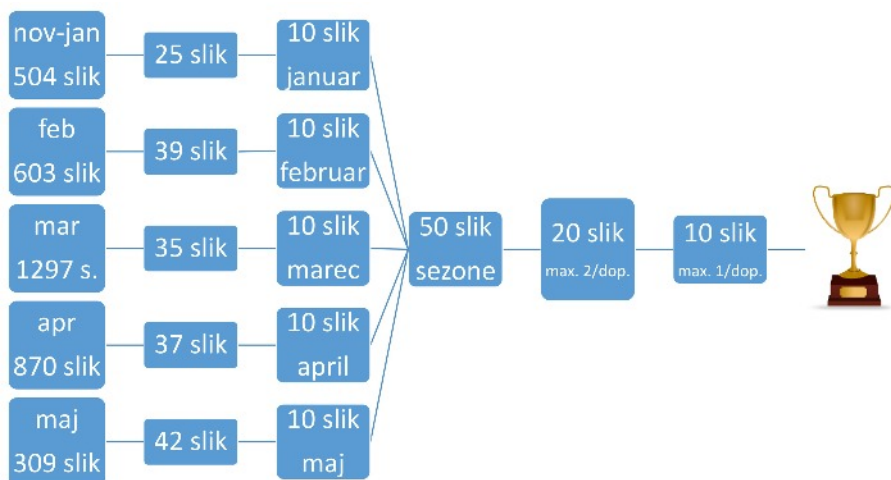
7. Dopisnike, ki so objavili 10 nominiranih fotografij, obvestimo o podelitvi in jih prosimo, da sporočijo ime avtorja fotografije (v kolikor niso oni sami). Prav tako se 10 naj-fotografij objavi v splošnem vabilu na piknik.

8. Nagrade prejmejo samo tisti, ki se podelitve udeležijo oziroma pravočasno imenujejo svojega namestnika. Če se avtor ali njegov zastopnik ne bo udeležil podelitve, se bodo nagrade zamaknile po lestvici navzdol.

Potem smo se lotili dela. Časa nismo imeli na pretek, saj smo se za projekt dogovorili v drugi polovici marca. Na srečo se je sezona 2015/16 pozno začela in smo vse objave od novembra do januarja lahko združili v eno mesečno kvoto. Nato smo obdelali še februar in marčne fotografije so prišle na vrsto za glasovanje sredi aprila. Šele po tistem

smo malo lažje zadihali. Dirka s časom se je ponovno začela po 10. maju, ko smo morali v zelo kratkem času najprej opraviti izbor majskih fotografij, izbor sezone ter zoženje iz 20 na 10 naj fotografij sezone. Končati smo morali dovolj hitro, da smo lahko v razumnem roku pred piknikom (14 dni) obvestili vse dopisnike in tudi objavili vabilo na turnosmučarsko srečanje.

Rezultati glasovanj, tako na mesečnem nivoju kot pri končnem izboru, so bili po eni strani pričakovani, po drugi strani pa je bilo kar nekaj presenečenj. Npr. pri nominacijah za fotografije meseca smo bili kar usklajeni, saj je bilo število nominiranih fotografij vsak mesec vedno precej manjše od 60 – z drugimi besedami, precej fotografij sta nominirala dva ali več članov žirije. Po drugi strani so se pri točkovanju pokazale tudi velike razlike: kaka fotografija je od enega člana dobila npr. 12 točk (tj. postavil jo je na 1. mesto), od drugih pa zelo malo ali sploh nič točk. Okusi so pač različni. Seveda pa je končna posledica izbranega sistema ocenjevanja, da so se visoko uvrstile tiste fotografije, ki so od vseh ali vsaj večine članov žirije dobile razmeroma veliko število točk. Fotografije, ki so se pri posameznem glasovanju uvrstile na eno od prvih treh mest, so praviloma dobile točke od vseh ali večine članov žirije.

Potek izbora naj fotografije v sezoni 2015/16

Tudi pri dopisnikih je bila slika varljiva: nekateri so se pri vsakem mesečnem izboru uvrščali naprej z več svojimi slikami in so imeli v naboru 50 slik sezone tudi po 6, 9 ali 10 fotografij. Pa vendar jim tudi taka množica dobrih fotografij ni pomagala, če je nekdo drug v celi sezoni objavil samo peščico fotografij, toda med tistimi je bila ena res odlična. Ne da bi o tem vnaprej kaj razmišljali in še manj, da bi se kaj dogovarjali, se je na koncu izkazalo, da je bilo za uspeh skoraj nujno, da je na fotografiji tudi kakšna oseba. Ponekod smučajo, ponekod se vzpenjajo, toda kar na 9 od 10 naj fotografij sezone so ljudje.

Sprva smo nameravali razglasiti 3 najboljše fotografije in nismo resno računali, da bi lahko zraven sodila tudi kakšna praktična nagrada. "Upam, da bomo vsaj za prvonagrajeno fotografijo lahko zagotovili tudi kakšno praktično nagrado" sem zapisal v prvem obvestilu. Toda odziv sponzorjev (ActionMama, Kibuba ter Tehnomat) je bil zelo ugoden, tako da smo na koncu lahko podelili 5 nagrad:

1. nagrada: turno-smučarski nahrbtnik RC 20 L PDG Dynafit + čelna svetilka Spot BD
2. nagrada: lopata Deploy 3 BD + čelna svetilka Cosmo BD
3. nagrada: plezalno - smučarski varovalni pas Colour BD
4. nagrada: turnosmučarske palice 2-delne Tehnomat
5. nagrada: aktivna majica Zdrav duh Rogelli

Diplome naj fotografijam sezone 2015/16

Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad je bila v okviru turnosmučarskega srečanja 1. junija 2016 na Reaktorskem centru. Potekala je v sproščenem in prijetnem vzdušju. Izvedli smo tudi anketo, ki je pokazala, da se velika večina prisotnih (95%) strinja z ocenjevanjem fotografij ter da si želijo, da se izbor naj fotografije izvaja tudi v prihodnje.

Zmagovalci so se sprehodili po rdeči preprogi

Nagrajenci so bili:

1. mesto: Anže Čokl za sliko "Najboljša možna smuka z vrha Špika." iz objave "Špik (Bor_Šumrada, 14.03.2016)"
2. mesto: Bogdan Jamšek za sliko "tudi pršiča ni manjkalo" iz objave "Feldseekopf 2864 m (BogdanJ, 30.01.2016)"
3. mesto: Boris Berce - Bačko za sliko "pa še ena spominska, ko portal TK Gora ni obratoval" iz objave "Stol (Bačko, 19.03.2016)"
4. mesto: Jure Noč za sliko št. 2 iz objave "Schwarzhorn 2931m (Jure_N., 07.05.2016)"
5. mesto: Franci Pogačar za sliko št. 9 iz objave "Viševnik (Franci, 01.03.2016)"

Na podelitvi sem posebej izpostavil tudi Stojanovo fotografijo iz objave "Triglavska magistrala (100jan, 19.03.2016)", ki je v pravem glasovanju že povsem na začetku izpadla zaradi umetno narejene poteze s čopičem v Photoshopu (ali kakem podobnem programu). Šele čez dva meseca je Marku potegnilo, da gre v bistvu za erotično fotografijo. Strinjali smo se, da je to najbolj erotična fotografija vseh časov doslej na TK Gora.

"Najbolj erotična fotografija vseh časov" na Trenutnih razmerah

Po uspešno izpeljani prvi sezoni izbora naj fotografije je v Upravnem odboru TK Gora dozorelo spoznanje, da gre za pozitiven prispevek k prepoznavnosti *Trenutnih razmer* in izbor naj fotografije je formalno postal aktivnost TK Gora v sezoni 2016/17.

V drugi izvedbi se je obstoječim članom žirije za izbor (Matej Ažman, Martin Čopič, Igor Jenčič, Marko Kern, Jaka Ortar, Darja Zaplotnik) pridružil še Janez Skok, priznani planinski fotograf založbe Sidarta. Pri tem je šlo tudi za upoštevanje ene od idej s spomladanskega piknika, ko smo izvedli anketo o smotrnosti izbora naj fotografije – med predlogi za izboljšave je bila tudi, naj bo med člani žirije kak profesionalni

fotograf. Drug predlog pa je bil, naj se dopisnikom *Trenutnih razmer* dopusti možnost, da izrazijo svoje (ne)strinjanje z uvrstitvijo njihovih fotografij v izbor. France je ustrezno dopolnil obrazec za vpis novega poročila, tako da je bila udejanjena tudi ta pobuda. V resnici na ljubo je bilo potem manj kot 10 % objav, ko avtorji niso želeli sodelovati v izboru.

Drugo sezono je odziv sponzorjev (Actionmama, Annapurna, Elan, Extreme Vital in Salomon, Kibuba, Orbico, Sidarta, Šport 11/11 ter Tehnomat) skorajda "eksploziral". Prispevali so nam veliko število bogatih nagrad, zato smo se odločili, da, poleg 5 naj fotografij, nagrade dobijo tudi tistim udeleženci piknika, ki bodo najbolj napovedali vrstni red. Kot zanimivost naj omenim, da Šport 11/11 ni prispeval posamične nagrade, temveč je vsem udeležencem piknika podaril bidon, česar smo bili prav tako zelo veseli. Poleg tega so športne trgovine, ki so bile med sponzorji, vsem članom TK Gora ponudile znatne popuste pri nakupih športne opreme.

Potek izbora naj fotografije v sezoni 2016/17

Nagrade za naj fotografije sezone 2016/17 so bile:

1. nagrada: turnosmučarski komplet: smuči Elan Alaska + vezi Marker Kingpin + psi Kohla
2. nagrada: brivnik Braun Cooltec CT2s + voucher Salomon Mountain Academy course I + II
3. nagrada: nahrbtnik Deuter Guide Lite 32 + voucher Salomon Mountain Academy course I + II
4. nagrada: čelada Salomon MTN lab
5. nagrada: 2-delne turnosmučarske palice Tehnomat

In zmagovalci:

1. mesto: Jure Noč za sliko št. 9 iz objave "Otok Senja, Norge (Jure_N., 05.04.2017)"
2. mesto: Edo Krnič za sliko št. 3 iz objave "Jalovčev ozebnik (Edokrnic, 26.02.2017)"

3. mesto: Bogdan Jamšek za sliko "Naša četica koraka – po le par cm novozapadlega snega" iz objave "Damavand 5671 m - Iran (BogdanJ, 14.03.2017)"

4. mesto: Meta Meglič za sliko "Boštjan v akciji" iz objave "Ankogel (Meta_Meglič, 28.03.2017)"

5. mesto: Stojan Kralj za sliko št. 8 iz objave "RO. Karpati (Stojan, 23.02.2017)"

Diplome naj fotografijam sezone 2016/17

Darja je bila odlična so-voditeljica pri razglasitvi rezultatov

Tudi drugo sezono je razglasitev izbora naj fotografij potekala v prijetnem in zabavnem vzdušju. Glede na to, da smo bili na novi lokaciji in da tokrat ni bilo "strokovnega" ogleda, je bila podelitev nagrad še bolj dobrodošla, saj je popestrila dogajanje na pikniku.

Plezanje TK Gora

Andrej Lavrenčič

Plezanje je osnovno človeško gibanje. Začne se sicer s plazenjem, potem pa se človek postavi na dve nogi in s tem tudi v svet vertikale, plezanja pa pri tem ne pozabi. Samo zamenja ga za plezanje po karierni lestvici. A to je že povsem druga zgodba.

Člani TK Gora plezamo že od nekdaj. Le da smo se šele pred nekaj leti odločili, da je čas za organizirano vadbo. No ja, teh nekaj let jih je v resnici kar osem, čas nam res hitro teče. V ta namen smo se v okviru Skale dogovorili z Ministrstvom za obrambo za uporabo plezalne stene v telovadnici vojašnice Edvarda Peperka (FRS, po domače) v Mostah. Termin je bil v začetku kar ugoden in na tej steni se nas je zvrstilo tudi več kot deset hkrati. Potem pa je vojska termin spremenila, postal je zgodnjepopoltdanski, kar vsem ni več ustrezalo, zato smo zaznali tudi osip plezalcev. Na koncu pa smo ostali eno leto celo brez stene. Takrat smo nadaljevali svoje redno tedensko plezanje na steni waldorfske šole, ki pa nas s svojo postavitvijo smeri ni posebno navduševala, pa še plačevati smo jo morali. Kljub temu moramo pohvaliti Andreja Terčelja, da smo steno sploh lahko uporabljali.

Potem smo ponovno podpisali pogodbo o sodelovanju z Ministrstvom. In od takrat tam ponovno plezamo. Še več. Postali smo skrbniki stene, kar je pomenilo, da jo tudi očistimo, kar smo tudi storili. Z ene od najpogostejše plezanih smeri smo najprej sneli vse oprimke, jih označili in potem oprali kar v telovadnici. Boris je pri tem spet dokazal veliko

mero inovativnosti, a je bil ta postopek še vedno prepočasen. Zato smo se pri čiščenju drugih smeri raje dogovorili, da oprimke snamemo (in seveda še prej označimo), odnesemo domov, jih potem doma operemo in jih naslednjič na steno samo namestimo. Tako smo lahko med temi postopki celo nekaj časa plezali, nekdo pa se je v tem času žrtvoval in nameščal oprimke.

Ni pa ostalo samo pri plezanju dobro znanih smeri, ki smo jih obvladali že z zavezanimi očmi. Polona se je dogovorila z AO Rašica za organizacijo tečaja plezanja na Škofijski gimnaziji in na balvanski steni Osnovne šole Šentvid. Tega tečaja se nas je udeležilo sedem. Vaditelj nam je pokazal, kako se stvarem na "boulderci" streže v crocsih ali celo

v natikačih (japonkah in podobnih obutvah). In to na postavitvah, v katere mi s plezalniki na nogah niti vstopiti nismo mogli. Na naš pozdrav, da je sedaj postal vodja kluba penzionistov, je naš vaditelj reagiral skoraj užaljeno, a menim, da ni povsem razumel, da se ta oznaka ni nanašala nanj, ampak na to da bo treniral "penziče" in njim podobne. Ščasoma se je omehčal in najbrž tudi uvidel, da naš plezalski potencial ni bil prav visok, predvsem pa, da ne predstavljamo nobene prave konkurence. Kot je eden od naših dejal, nismo začetniki, ampak glede na našo starost in izkušnje bi se prej lahko

imenovali končevalci. Smo pa na tečaju dobro napredovali in nam tudi težje smeri v telovadnici Škofljske gimnazije, ter kasneje v matični telovadnici FRS niso delale težav. Tudi tistim med nami ne, ki jih skupaj držijo tudi nerjaveči titanovi ali keramični sestavni deli.

Vsakokratno druženje in prijetno vzdušje smo vedno zaključili na “analizi”. Beri: na pivu. Med srkanjem te osvežilne pijače smo ugotavljali, da še nismo povsem zarjaveli, da smo sposobni še kaj prelesti. Pri tem je Darjin špricer postal že pregovorno najboljša možna kombinacija – pol radenske in pol vode.

Naša dejavnost pa ni bila omejena samo na plezalne stene v zgoraj omenjenih telovadnicah. Čeprav smo večinoma v različnih kombinacijah celotno obdobje plezali v naših plezališčih, smo se odpravljali tudi na različna plezališča po Evropi od Arca in Sicilije do Hrvaške. Pa tudi v “tapravih” visokih stenah smo se pojavljali. Od Zeleniških špic in Zahodnega grebena Planjave, pa do smeri v Vežici, Brani in Mangartu, za vrhunec pa je vsekakor poskrbel Borut s ponovitvijo legendarnega Čopovega stebra v Triglavu. Verjetno pa to ni vse. To so le plezarije, ki smo jih opravili od začetka “organiziranega” plezanja v FRS. Seveda pa ob plezanju nismo pozabili na druge dejavnosti TK Gora.

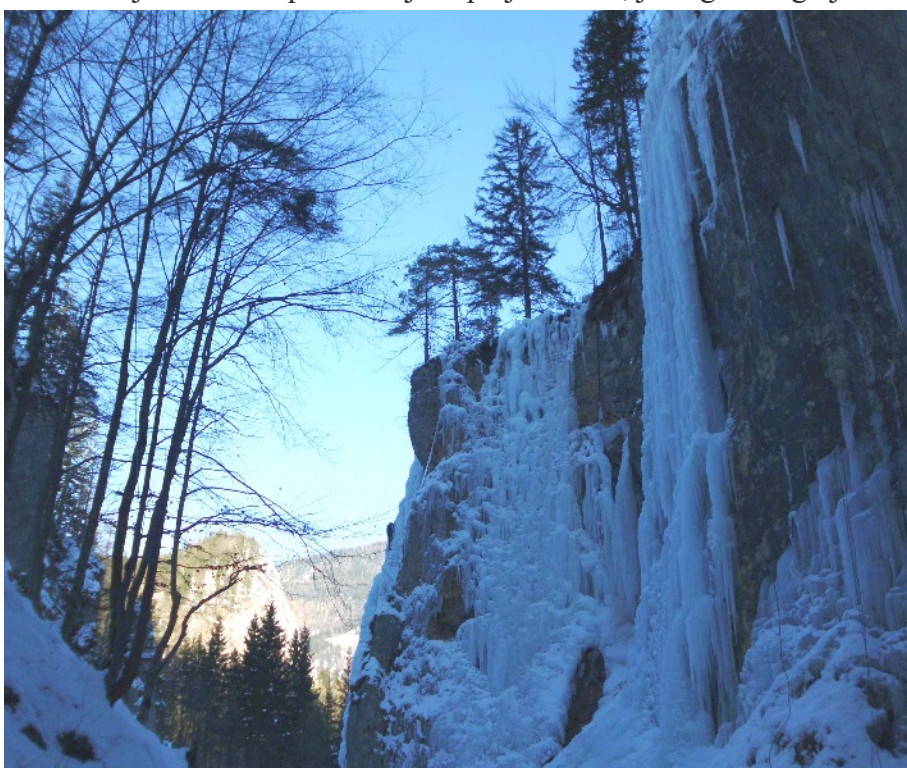
SMUČARJI V LEDENEM KRALJESTVU

Borut Črnivec

Primarno zanimanje večine članic in članov TK Gora nedvomno zadeva turno smučanje. To se že preko 20 let nehote samodejno promovira preko priljubljenega spletišča trenutnih razmer, ki nam z uporabnimi informacijami povečuje smučarske užitke, lajša lov tako na celec kot veselec. Spekter članstva in individualnih interesov pa je kljub temu precej raznolik in večini smučanje v deviških prostranstvih naših in tujih gora ni edina športna aktivnost. Najbolj podhranjeni sicer začnejo praskati po snegu že oktobra ali vsaj novembra in ne odnehajo do junija - tako morajo nezadovoljeni nekako prebroditi le tri poletne mesece. Mnogi pa smo se teh nespornih sladkosti že dodobra naužili in smučanje zožili na čas najboljših razmer. Tako "osvobojeni" pridobimo prosti čas, ki ga lahko posvetimo drugim športom in izzivom. V naših krogih pravzaprav ni presenetljivo, da je tudi večina le-teh ožje ali vsaj širše povezana z gorskim svetom. Na vrhu tovrstnega alternativnega seznama vsekakor najdemo vse oblike gornišstva - od pohodništva do alpinističnih podvigov, a nedaleč sledi vrsta drugih razširjenih aktivnosti – gorsko kolesarjenje (kamor ob klasičnih makaronih že vidno in nezadržno prodira e-pogon), tek za telo in dušo v višine ali (tudi maratonske) dolžine, športno plezanje in še bi lahko naštevali. Proti koncu, na dnu seznama, naletimo na bolj „specializirane“ športe, kot so na primer kajakaštvo, soteskanje, jadralno padalstvo, ledno plezanje.

Kristali ledu, ki se sprijeti v sveče, stebriče in zavese zamrznjenih slapišč lesketajo v soncu, predstavljajo pogled, ki pritegne in očara prav vsakogar. Večina verjetno sceno dojema kot okamnelo, grozečo pošast, ki se ji nikakor ni dobro preveč približevati. Odkar se je pojavilo in razvilo ledno plezanje, pa izkušeni gorniki tovrstne demone gotovo vidijo tudi v povsem drugi luči. Po hrbtu jih zaščemi in v drobovju začrvičita strah in želja po novih, neznanih občutkih, ki jih obeta spopad z ledeno vertikalo. Ti občutki so posebej zanimivi že zaradi izhodišča, da človek verjetno zaradi tisočletnih izkušenj vsak slap dojema kot nekaj tekočega in je vsaj na začetku potrebno s precejšnjim vložkom razuma samega sebe prepričati v nasprotno. Vzporedno nas takoj čaka še en, podobno zapleten miselni korak: kjer koli v vsakdanjem življenju naletimo na led, imamo težave z ravnotežjem in gibanjem, zato se mu naravno izogibamo. Kdor premaga vse notranje zavore in prostovoljno sprejme izziv, je bogato nagrajen.

Ledno plezanje se izkaže kot koristna in učinkovita priprava na zahtevne zimske vzpone, obiske alpskih štiritisočakov in višjih gorstev. Pri tem nemalokrat naletimo na različno zahtevne zaledenele odseke, kjer je vsaka izkušnja napredovanja oziroma varovanja v ledu ključna za varno izvedbo podviga. Nekateri člani TK Gora se z lednim plezanjem ukvarjamo že vrsto let, a z razmeroma nizko intenzivnostjo, ki je usmerjena v vzdrževanje ledne tehnike predvsem takrat, kadar razmere za smučanje niso najboljše. Tako se nas največkrat sreča na bližnjih lokalnih slapiščih v Polhograjskih, Iškem vintgarju ali Peklu, občasno pa tudi na bolj znanih ciljnih v Kokri, Tamarju, Logarski dolini, Idrijski Beli in drugod.

Letošnja (2016 / 2017) zima se je v naših gorah začela s skromno, za turno smučanje milo rečeno „pogojno užitno“ snežno odejo - Aleš je na razmerah zapisal: “bolj za entuziaste kot za uživače“. Vzporedno je pritisnil dolgotrajen mraz, da je zaledenelo skoraj vse kar teče, leze in gre. V takih okoliščinah smo bili veseli impulza, ko nas je Slovenski gorniški klub Skala povabil na ledno plezanje v sotesko Mlačca pri Mojstrani. Navdušenje je nekoliko usahnilo, ko smo se 28.01.2017 zjutraj preobuvali na parkirišču in nam je mraz (-14 °C) takoj zarezal do kosti. Tudi z lesketajočimi kristali ledu, ki naj bi očarali vsakogar, ni bilo nič – sonce je komaj obsijalo Karavanke, temačna soteska pa je bila v popolni, skoraj zlovešči senci – vse skupaj ne ravno za jumbo plakat. Ob vstopu v pravljlično ledeno kraljestvo pa se iz oblik, podob in skulptur začuti umetniški duh, energijo in trud ustvarjalcev – Pavla Skumavca in njegovih

bližnjih. Mraza ne občutimo več, naše poglede pa pritegne impresivno umetno zaledenelo ostenje, na katerem že visi nekaj vrvi za varovanje od zgoraj.

Kljub dolgoletnim zimskim gorniškim izkušnjam uporabe cepina in derez, je bilo za marsikoga to prvo srečanje z lednim plezanjem. Za ostale, ki smo na lastne prve korake v ledu seveda že pozabili, je bilo to še posebej zanimivo in tudi zabavno. Po osnovnih napotkih smo začeli s plezanjem v levem, najbolj razgibanem delu ostenja, visokem približno 25 m. Vsak je najprej uporabil lastne (ali sposojene) cepine – prevladovali so starejši modeli s poševnim oklom, a ravnim ratiščem. Kasneje smo opremo menjavali, da je vsak preizkusil različna novejša ledna orodja, ki nudijo povsem drugo izkušnjo. Po prvem lažjem “krstnem“ vzponu smo se takoj

posvetili tehniki. Začetno stanje je namreč skoraj spominjalo na soško bojišče. Nabijanje z derezami in silno, premočno mlatenje po ubogem ledu je izstreljevalo ledene projekte, ki so ogrožali zlasti varujoče v prvi frontni liniji.

A sto let po čudežu pri Kobaridu je uspel tudi čudež pri Mojstrani – optimalnejši zamahi, da so dereze in cepini prijemale že ob prvih udarcih in da plezalec oziroma plezalka ni izpustila duše pri iztikanju. Ključno je bilo spoznati, da led sploh ni sovražnik, temveč zaveznik, ki nam z uporabo orodij in tehnike omogoča napredovanje, da so resnični nasprotniki pravzaprav le gravitacija in ne-reklamni indeksi telesne mase. Napredek je omogočil vzpone v vse težjih in povsem vertikalnih odsekih, spoprijeli pa smo se tudi z zahtevnejšimi problemi, kot so bili razni detajli in kombinacije nerodnih prehodov in svečk ter izkoriščanje zatikanja. Čas je hitro mineval in ko je v sotesko opoldne posijalo še sonce, je bila scena res enkratna, navdušenje pa popolno. Tudi ozračje se je dejansko ogrelo, tako da smo ob koncu prikazali še načine varovanja z lednimi vijaki in orodji ter izdelavo sidrišča za spust Abalakov. Po zaključku smo se premaknili na toplo in seveda izvedli tudi temeljito “analizo“ celotne akcije, kjer smo brez zadržkov sprejeli sklep, da jo poskusimo prihodnjo zimo v podobni ali širši zasedbi ponoviti.

Barbara Dekleva Jencič

Ne vem, zakaj je včasih veljalo, da je turno smučanje bolj moški kot ženski šport. Dejstvo je, da pred "davnimi časi" prav veliko punc ni hodilo na turne smuke; če pa že so, so po pravilu pridno hodile po sledih svojih bolj vzdržljivih, močnejših in bolj ali manj zanesljivih moških "vodnikov". Redko si srečal punco samo samcato nekje sredi zasneženih hribov. Pa še to je večina moških označila za čudakinjo in da išče moško družbo. Da bi sama uživala v hribih, se jim ni zdelo ravno verjetno, morda celo nesprejemljivo.

Temu pa pač ni več tako....

Turne smučarke pri koči Chanrion (CH)

In zakaj je to, da srečujemo vedno več turnih smučark na turah, samo po sebi razumljivo, poleg tega pa še zelo fajn tudi z moške perspektive?

Prvič, turno smučanje morda nekateri enačijo s športno aktivnostjo, ampak vsi, ki turno smučamo, vemo, da je precej več in v bistvu nekaj povsem drugega. To je eno samo uživanje v gorah, v naravi, v njeni zimski tišini in samoti – to pa menda znamo tudi punce, morda celo bolj, saj je vedno veljalo, da smo bolj čustvene in smo torej za te vrste užitke bolj dojemljive.

Drugič, za turno smučanje je veljalo, da zahteva precejšnjo vzdržljivost, tako fizično kot psihično. Psihična vzdržljivost je bolj stvar karakterja in ne spola; fizično vzdržljivost pa si pridobiva vsak po svoje, predvsem pa si tudi vsak išče sebi ustrezne cilje – lahko je to vzpon in smučanje

z domačega kuclja ali pa spust po zahtevni grapi ali osvojitve visoke gore. Priznajmo si, za uživanje v zimski idili niso vedno potrebni ekstremni cilji, velikokrat nam srce zaigra v globokem pršiču na dobro znanem in že večkrat obiskanem cilju.

Glede na to, da je - kot smo ugotovili - turno smučanje fajn in da se najde turni smuk, ki je primeren tako za fizično pripravljene dobre smučarje kot tudi za manj pripravljene, je samo po sebi razumljivo, da se je v zadnjih desetletjih močno povečalo število turnih smučarjev, med njimi pa je tudi vse več punc.

Col d'Argentiere (F)

In fantje so pravzaprav lahko zelo veseli, da lahko na turah srečajo čedalje več punc. Pa pogledjmo, zakaj.

Res je, da smo punce drugačne od fantov in se pogosto lotevamo reči na drugačen način, kar pa ni vedno slabo z vidika turnega smučanja. Splošno mnenje sicer je, da smo šibkejše, kar ponazarja dobro znani

stavek “ne obnašaj se kot baba”. Morda pa včasih »obnašati se kot baba« ni slaba reč, predvsem, kadar brezglavo izzivaš naravo, ko želiš na vsak način doseči zastavljeni cilj iz nekega, le moškemu egu znanega razloga. “Obnašati se kot baba” včasih dejansko pomeni obnašati se pametno, pa če nam fantje to priznajo ali ne. Verjetnost za napako v želji po samopotrditvi je v ženski družbi verjetno manjša.

Vzpon po ledeniku Brenay (Haute Route)

Ena najlepših reči v hribih je tudi ta, da lahko deliš svoja doživetja s tistimi, ki so ti blizu, da jih kasneje podoživljaš in načrtuješ nova. Zato je najlepše, če lahko zahajaš v hribe in seveda turno smučaš s svojim partnerjem. Poleg tega velikokrat opazujem fante, katerih punce niso turne smučarke in te čudaške dejavnosti tudi ne razumejo oziroma niti ne želijo razumeti. Ti fantje se na after pivu nervozno presedajo, gledajo na telefone in se jim v bistvu mudi domov, kjer jih (predpostavljam) čaka nejevoljna punca s spiskom reči, ki jih mora (za kazen, ker si je vzel dan “frej”) postoriti naslednji dan, ko so ostali prijatelji že dogovorjeni za novo turco. Ja, precej bolj praktično je, da se punca navduši nad turnim smučanjem in skupaj spijeta tisto tako dobro after pivo in delata načrte za naslednji dan. Vsi ne ravno zabavni spiski opravih lahko vedno počakajo na deževen dan.

Punce smo brez dvoma vnesle v turno smučanje tudi nekaj novosti, na katere naši fantje do sedaj sploh pomislili niso; to pa ne pomeni, da jih zdaj ne sprejemajo. Na primer turnosmučarska moda – opazno se je povečala barvitost na “turnosmučarskih pistah”, kar vsekakor izboljša kvaliteto oziroma predvsem vsečnost fotografij, ki jih naredimo na turah. Lahko bi rekla celo takole – punce so vnesle barvitost v turnosmučarsko modo, fantje pa tej barvitosti poslušno sledijo in morda celo malce pretiravajo....

Smuka po spomladanskem srencu je res užitek

Turnosmučarsko osamosvajanje punc je prineslo tudi druge novosti: proizvajalci turne opreme so začeli izdelovati ženske modele, kar je bilo pred desetletji nepredstavljivo. Ne le, da ni bilo turnih smučič, kaj šele, da bi bile na voljo ženske turne smučič. Po vsem svetu so organizirani raznorazni ženski turno smučarski kampi, ki se jih seveda udeležujejo izključno punce in kjer se menda poleg ostalih turno smučarskih znanj krepiti tudi njihova “šefovska” oziroma vodniška veščina. Ali se tega lahko veselijo tudi fantje, je že drugo vprašanje....

Pogled na Jadransko morje s pogorja Gran Sasso

Če se spomnim malce še svojih začetkov pred več kot tridesetimi leti –

sledila sem svojemu “vodniku”, spraševala nisem kaj dosti, kam in kako, niso me skrbele plazovne razmere, tudi vreme ne, saj je o tem tuhtal moj vodnik in brezpogojno sem mu zaupala, vsako predlagano turo sem sprejela brez ugovorov, ker “saj on najbolje ve” in če so bile razmere zanič, se nisem pritoževala, saj mi na pamet ni padlo, da bi lahko kje druge bile razmere super in da je bila izbira slaba. Ker je bila obiskanost hribov v tistih časih precej manjša kot je sedaj, je bilo pogosto potrebno utirati prvo gaz, kar sem z veseljem prepustila svojemu “vodniku”. Ker mi je turno smučanje zelo hitro “zlezlo pod kožo”, sem kmalu začela tudi sama načrtovati ture, spremljati razmere in vreme, kar je prineslo nekaj več “dinamike” v najino turno smučarsko planiranje. Kadar je le možno, se odpraviva z Mišom na turo skupaj, če pa to ni mogoče, grem na turo tudi povsem sama. Prav super je občutek, da zaupam sama sebi, da nimam težav z izbiro ustreznega cilja in da me tudi nihče čudno ne pogleda, ko sem sama samcata nekje sredi zasneženih hribov.

Vrh Strmali

France Sevšek

“Ajajaj” je rekel señor presidente, “ajajaj” smo ponovili vsi za njim in kot že nekajkrat v zadnji uri dvignili kozarce, trčili in popili coca-colo z viskijem. Tega je preskrbel el presidente, midva z Alešem sva prispevala veliko steklenico coca-cole, zdravico “ajajaj” pa potomec staroselcev, ki se je nekako tudi znašel za našo mizo. Baje to pomeni v jeziku aymara “na zdravje” ali nekaj podobnega. Z vsakim vzklikom in spremljajočo aktivnostjo je naše navdušenje nad domorodsko kulturo naraščalo, jezikovne pregrade so se manjšale in besedo “ajajaj” smo izgovarjali vse bolj navdušeno. Dokler nista bili obe steklenici prazni.

Potem pa smo jo skupaj mahnili po zasneženi cesti do kombija, ki se je med dnevom le nekako uspel s popolnoma gladkimi gumami prebiti do zadnjega ovinka pod kočo. Poskakujoča voznja do La Paza je veselo in hitro minila, čeprav ni bilo več ajajaj.

Tako sva zaključila zelo zanimiv in prijeten smučarski dan na najvišjem urejenem smučišču na svetu – karkoli že beseda »urejen« pomeni.

Leta 1940 se je bolivijski Club Andino odločil začeti razvijati mehanizirani smučarski turizem. Na pobočju 5395 m visoke gore Cerro Cahacaltaya so postavili planinsko kočo, zraven nje manjšo kolibo in avtomobilski motor v njej. Ta je vlekel jeklenico, ki je bila speljana okoli kolesa na ledeniku pod kočo, potekala približno 700 višinskih metrov okoli nekaj koles na snegu skoraj naravnost pod vrh Chakaltaye in od tam po zraku do hišice z motorjem.

To je bila prva smučarska vlečnica v Južni Ameriki in v dobrih šestdesetih letih se ni kaj dosti spremenila. Sredi devetdesetih let se je sicer Club Andino Boliviano odločil vlečnico posodobiti. Kupili so 25 let staro napravo v Sestrieru in jo pripeljali v Bolivijo. Eno leto je nato ta nenavadni kup materiala ležal v skladišču. Ko sta v Bolivijo prišla italijanska inženirja, sta ugotovila, da bi bilo sicer še vedno mogoče iz zmede opreme nekaj narediti. A ker je smučišče na ledeniku, ti pa se tudi v Južni Ameriki premikajo, bi bilo potrebno žičnico vsako leto

ponovno postaviti. Za enkratno gradnjo bi CAB že zbral denar, da pa bi to počeli vsako leto, je bilo pa povsem nesmiselno. Zato so se odločili za cenejšo možnost – jeklenico in nekatere druge dele italijanske žičnice so porabili za delno obnovo originalne vlečnice.

Tako še danes poteka vrvi vlečnice več ali manj po snegu, poganja jo star avtomobilski motor, s katerim upravlja v hišici nad smučiščem strojnik, ki z daljnogledom opazuje dogajanje na napravi ter več ali manj sunkovito spreminja hitrost vleke.

Na Cahkaltayi za plačilo dnevne karte v planinski koči ne dobite listka ampak kovinsko kljuko (gancho), na katero je z vrstico privezana deščica. Vstop na vlečnico poteka tako, da se postavite s smučmi na strmini prečno na smer jeklenice, postavite zgornjo smučko vzporedno z jeklenico, nataknete kljuko na jeklenico, daste deščico med noge in ko vrstico napnete kljuka pritisne ob jeklenico. Trenje zadostuje, da vas

katapultira naprej, pristavite še drugo smučko in že se peljete navzgor. Jeklenica ni speljana povsem naravnost, saj pobočje na sredini rahlo visi navzdol proti desni. Zato so na sneg namestili nekaj koles, ki naj bi vodila jeklenico. A kaj, ko že prvi mimo vozeči smučar povzroči, da se jeklenica sname s kolesa. Da pa je veselje še večje, ima vedno kdo od smučarjev na vlečnici težave. Zato operater zmanjšuje in pospešuje hitrost, ustavlja vlečnico, jo premika nazaj in sploh skrbi za zabavo vseh udeležencev. Te pa je veliko – na srečo pa je smučarjev malo, pa še ti se hitro naveličajo zimskega veselja.

Moram priznati, da sva z Alešem zelo uživala – na višini 5300 metrov res ne smučaš vsak dan. Sneg je bil odličen, smučišče skoraj prazno in razgled na pusto bolivijsko planoto proti La Pazu navdušujoč.

Do smučišča sva se iz La Paza pripeljala v razdrapanem kombiju CAB pod vodstvom samega predsednika kluba. Ker sva nameravala v Boliviji še kaj več smučati, sva imela s seboj svojo opremo. Drugače pa si jo je mogoče izposoditi tudi v koči.

Kar nekaj ur sva veselo smučala, spoznala nekaj zanimivih ljudi in na koncu rekla “Ajajaj, res je bilo lepo! Ob priliki ponoviva!”

Nekaj podatkov:

Smučala in slikala sva dne 3. 4. 2004 France Sevšek in Aleš Seliškar.

CLUB ANDINO BOLIVIANO
DAILY TRANSPORTATION TO:
CHACALTAYA

The Highest ski resort in the world
at 16.000 ft. over sea level
We offer skis rentals; boots and
all the equipment
Treking and mountain sigh seeing
Call us at:
Telf./Fax: 2312875
Feriados y en la Noche Telf.: 2250658
Visit our Club Andino Boliviano
Calle México N° 1638
La Paz - Bolivia

V La Pazu sva se prejšnji dan dogovorila za prevoz s señorom Alfredom v Clubu Andino Boliviano. Señor presidente del CAB se je izkazal za zelo koristnega. Ko sva čez nekaj dni odpotovala v Sajamo, nama je za zelo majhno pristojbino organiziral prevoz od glavne ceste do vasi. Sama bi s tem gotovo imela veliko več dela in stroškov.

V La Paz smo prišli z avtobusom iz Lime, si spotoma ogledali Machu Picchu, jezero Titicaca in nadaljevali preko slane puščava Uyuni v Čile do Santiaga. Z Alešem sva smučala tudi s Parinacote in Sajame. Dobro doživetje je bilo tudi kolesarjenje v Coroico.

O vsem tem pa kje drugje ...

Po dosegljivih podatkih je leta 2005 to smučišče prenehalo obratovati, ker se je baje ledenik tako skrčil, da smučanje ni bilo več mogoče. Najina izkušnja je zato še toliko bolj nenavadna, saj sva ravno še uspela ujeti ostanek pretekle slave najvišjega smučišča na svetu.

Andrej Terčelj

Po definiciji smučarskega slovarja je smučanje *zimsko športna zvrst, pri kateri se drsi po snežni podlagi s smučmi ali smučem podobno napravo, v izbrani smučarski tehniki*. Kako enostavno, če skrivnosti uspeha drsenja ne bi bile skrite v podrobnostih. Sneg se vseskozi spreminja zaradi vremenskih vplivov. Smučamo na različnih nakloninah, izpostavljenostih in višinah. Posledično se z višino zmanjšuje vsebnost kisika v ozračju. Ture so različno dolge, z različnimi pristopi in subjektivnimi razlikami, ki jih prinaša nov dan. Človek je dokazal, da lahko smučamo z najvišjega vrha sveta vse do morske gladine. Spust z največjo višinsko razliko znaša skoraj 5500 m in je bil opravljen na Aljaski z vrha Mount Saint Elias do morja, v Evropi pa znaša najdaljši spust 3800 m z vrha Mt. Blanca do Chamonixa.

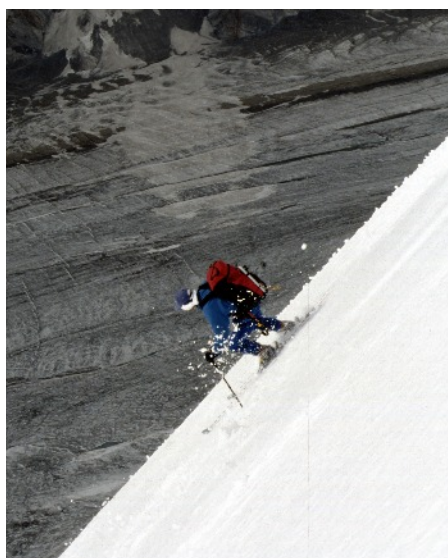
Kot smučarskemu učitelju mi je bilo vedno pomembno načelo postopnosti, ki ga kot otrok sprva nisem razumel. Smučati sem začel tako, da sem smučal po težjih terenih, kot sem jih bil sicer sposoben varno previjugati. Nekateri preveč pogumni so s spustom z vrha Vitranca to drago plačali. Mnogo kasneje sem dojel, da je postopnost ključna, posebej pri smučanju v visokogorju. Začel nisem ob morju kot lahko to prakticirajo Norvežani, tudi domače sredogorje je primerno za začetke. Blegoš, Ratitovec, Pokljuka in Zelenica - na katero me vežejo mrzli spomini - nudijo odlično izhodišče vse do vrhov Evrope, ki z nadmorsko višino nad 4000 m predstavlja prvo stopnico v zahtevnosti, organizaciji in izvedbi spusta. Drugo stopnico v zahtevnosti postavljam nad mejo 6000 m, saj so Andi in Aljaska enostavno dosegljivi, a z obvezno načrtno aklimatizacijo. Nad to mejo se težave vseh oblik eksponentno povečujo.

Imel sem srečo, da sem svoje lastne izkušnje lahko nadgrajeval v družbi izkušenih gornikov in strokovnjakov različnih področij. Po vzoru Patrica Valenčanta, katerega zgodbe smo na predavanjih z odprtimi očmi požirali v Franciji, smo kasneje v osemdesetih letih uspešno kronali s spusti v Cordilieri Blanci v Andih. A pri tem se nisem ustavil, želel sem preizkusiti sneg na vseh višinah. Prva je bila odprava v Tien Šan leta 2000, ki je imela različne cilje – znastveno raziskovalne, plezalne v skali, plezalne v ledu kot tudi smučarske. Prvo spoznanje je bilo, da izvedba zahteva več denarja, dolgotrajno organizacijo, pomoč lokalne agencije do drugačnega pristopa in opreme. Infomacij o zasneženosti in razmerah ni bilo, saj je to tako kot spraševati gorskega vodnika o razmerah v Couturieru maja, ko preneha obratovati gondola na Les Grands Montets. Tako smo pristopili k spustu z Khan Tengri (7010 m), kot da bodo razmere idealne. A smo se seveda uštel. Do 6000 m smo naleteli na vse

vrste snega, od južnega do pršiča, grozečih serakov, ki so se zaradi osončenosti podirali in nesmučljivih ledeniških razpok z obhodi, kjer na pomoč smuči nismo mogli računati. Nad mejo 6000 m pa se je začel mešati bel granit s snežnim poprhom, ki je od daleč vlivl upanje na v celoti zasneženo stmino, toda smučanje ni bilo izvedljivo. Pri prvem poskusu peš naskoka na vršno piramido nisem bil dovolj dobro aklimatiziran in se zato nisem uspel pridružiti ekipni osvojitvi vrha. V drugem poskusu sem gazil tisoč višinskih metrov sam, potrošil ogromno dragocene energije, predvsem pa nisem napredoval tako hitro, kot sem načrtoval. Tako je bil dan prekratek in tik pod vrhom sem bil primoran

obrniti z namenom, da še pred večerom sestopim čez zahtevno skalno steno. A to so bile neprecenljive izkušnje o tem, kakšne snežne razmere vladajo nad 6000 m in kako se moje telo odziva na tej višini. V okolici sva z Iztokom pred tem vzponom in kasneje izvedla več eno in dvo dnevni strmih smučarskih spustov.

Iskala sva kompromis med težo nahrbtnika in smučljivostjo. Ugotovila sva, da bi za zahteven naskok na Pik Pobeda (7439 m) potrebovala težak

nahrbtnik, ki bi naju pri vzponu oviral, smuči pa bi lahko samo pogojno izkoristila na večkilometerskem prečanju grebena in spustu. Slabo vreme je poskrbelo, da nisva poskusila, kar danes ocenjujem kot pravilno odločitev, saj je bolj plezalni kot smučarski hrib. Na teh višinah velja pravilo, da se po obilnem

sneženju ni vredno izpostavljati plazovom in globokemu gaženju. Tudi nekaj dni po sneženju sneg še ohranja pršno obliko. Sneg se ne tali, ampak zaradi suhega zraka dejansko sublimira, izpari in s tem se snežna odeja tanjša.

To je bilo obdobje, ko smo Slovenci krojili vrh v smučarskih spustih z osemtisočakov v Himalaji. Brata Karničar sta aprila 1995 opravila spust z Anapurn, Marko Čar in Iztok Tomazin sta tri mesece kasneje z izjemnimi napori s snežno desko in smučmi opravila najtežji neprekinjen spust z osemtisočaka - Gasherbruma I. Sledil je še presežek smučanja Dava Karničarja z Everesta leta 2000.

Šele z lastnimi izkušnjami pa v resnici lahko spoznaš razsežnost in zahtevnost teh spustov.

Naslednjo novo priložnost sem izkoristil leta 2004 v podobni zasedbi odprave, a s še ambicioznejšimi cilji.

Peterica od sedemčlanske ekipe je želela opraviti smučarski spust z osem-tisočaka. Ker je G1 že bil presmučan, smo se osredotočili na Gasherbrum II. Po slikah iz leta 1986 sem si obetal nepretrgano smučanje, skrbel me je samo vršni greben, ki se je kasneje izkazal za najmanjšo težavo. Bil je širok in položen, primeren za prve zavoje. V osemnajstih letih se je žal vse spremenilo, slike kasnejših odprav pa niso bile nazorne. Z vrha do tabora T3 bi smučali v mehki kloži, ki jo je delno zgostil veter po obilnem sneženju. Med T3 in T2 je sledilo več pasov nesmučljivih serakov in skalnih sten, preko katerih se je bilo mogoče spustiti zgolj ob vrvi. Zaradi tega odseka smo se vsi zavestno odpovedali smučanju, da bi nam več energije ostalo za osvojitve vrha. Res nam je uspel izjemen podvig, saj je v edinem oknu lepega vremena tega leta vsem članov odprave

Univerze v Ljubljani uspelo osvojiti vrh, razen enemu, ki je imel zdravstvene težave. Vse preobrazbe snega so nad 6000 m podobne, edino vetrnih pojavov klože, zastrugov in ledu je z višino več, odvisno koliko dni je minilo od zadnjega sneženja in jakosti vetra. Veter pa je konstantno prisoten.

Ne gre pa spregledati zahtevnosti samega dostopa po 66km dolgem ledeniku Baltoro do baznega tabora, ki pije energijo teden dni vsakemu pohodniku. Vroče in suho podnebje na višini nad 3000m najeda moči. Zaradi neprilagojenosti na bakterije sem sam zbolel in zaostal za skupino. Zaradi pomanjkanja hrane in pijače ter brez popolne oskrbe sem se le težko prebil v bazni tabor na višini 5200m. Čprav je regeneracija na tej

višini že počasnejša, je bila pomembna za nadaljevanje moje poti.

Smučanje z najvišjih vrhov sveta Himalaje je mogoče, kar je dokazalo več kot 50 smučarjev, ki so obuli smuči nad 8000 m. Uspeh je omejen na redke srečnejše, ki ob svoji vrhunski pripravljenosti, vremenu in ustreznih snežnih razmerah ujamejo pravi trenutek spusta. Ponavadi je to zgolj nekaj dni v letu, pa še to le v primeru splošne zasneženosti.

Položnejši je spust, večja je verjetnost uspeha. Iskanje ustrezne nove linije spusta stran od vzpona, ponavadi zaradi vremena in omejenega časa ni mogoče. Tako si vezan na smer vzpona, ki jo uporabljajo za vzpon in spust tudi pohodniki, ki jo opremijo s fiksnimi vrvmi. Le-te motijo spust in so za smučarja lahko življensko nevarne, saj otežujejo drsenje. Vedno pa sem in bom zagovarjal spust v celoti brez spuščanja ob vrvi od vrha do konca snega v dolini. Bojim pa se, da bo takih trenutkov čedalje manj, saj se dobrina z imenom sneg umika iz nižje ležečih področij. Tako je spust preko 3000 višinskih metrov v Himalaji že bolj redkost kot pravilo.

Smučanje nad 6000m v nobenem primeru ne nudi istih užikov kot nižje, posebej ne nad mejo smrti, kjer so otežene osnovne človeške funkcije.

Mojca Krivec

Sredi aprila 2006 se ob šestih zjutraj znajdemo na letališču v Bejrutu, v iskanju prevoza do mesta. A nas nihče niti ne povoha in vsi presenečeni se sprašujemo – čakaj, a nismo med Arabci? Končno se pojavi kombi in ponudi razumno ceno. A ko se spakiramo noter, poskuša ceno zvišati. Mimoidoči vojak njegovo namero uvidi in ga opomni. Zdaj se pa že počutimo bolj “domače”.

Naš osnovni cilj je smučanje nad in med cedrovimi gozdovi Libanona. To je nemirna državica, precej nesrečno postavljena na svetovni zemljevid, kjer meji na Sirijo na severu in vzhodu ter Izrael na jugu. V državi ima sedež nekaj “terorističnih” sekt, zato je varnostna situacija tu zelo nepredvidljiva.

Z avtobusne postaje se odpeljemo ob obali proti severu, do Tripolija. Po kratkem postanku za menjavo denarja in prvem zajtrku s falafli (polpet iz čičerike in začimb) nas strpajo v minibus skupaj s četo vojakov, a le do roba mesta, kjer nas pretovorijo v večji avtobus in z

njim se zapeljemo po čudoviti panoramski cesti proti hribom v vas Bshare, ki leži 1400 metrov visoko. Po dolini, polni cerkvic, samostanov, slapov, previsov, najlepši sceni v Libanonu. Sredi vasi izstopimo in zložimo velik kup prtljage pred veliko katedralo. Ta del Libanona je krščanski. Jure in Aleš poiščeta najbolj ugoden hotel in končno si lahko privoščimo počitek. Zvečer smo spet na promenadi, kjer uživamo ob sprehodu mladih deklet, levo, desno, gor in dol in še in še. Prav luštne so temi košatimi dolgimi črnimi nakodranimi lasmi in zapeljivimi zadnjicami.

A mi moramo spat, saj smo naslednji dan ob šestih zjutraj že pokonci. Po zajtrku pri prijazni teti, ki nam speče nekakšne palačinke z začimbami, nas taksi že čaka in odpelje cedram nasproti. Videti je prav lepo in zasneženo. Pri zadnjih hotelih naložimo smuči na nahrbtnike in na 2000 metrih pričnemo s hojo. Nosimo le nekaj minut do prvega snega,

od tu pa naprej med žičnicami, na levi stara francoska opuščena, na desni nova štiriseda in vlečnica, kjer so ravno odstranjevali sidra. Do sedla na višini 2800 metrov je ravno prav strm nagib terena, da obeta odlično smuko. Zgoraj se nam odprejo prostrane širjave peščeno rjavega snega, deloma prekritega s svežo belino, kar daje okolici še večji čar. Ni pa prav enostavno ugotoviti, kateri od nešteto vrhov tu okoli je najvišji. V ta namen se povzpnejo na najbližjega. Pod smučmi nam nov, še neseseden sneg močno počni in razpoka se nariše daleč naokrog. V naših krajih bi ob tem zvoku že drveli v dolino, tu pa je precej položno in vsakič znova le trznemo.

Na vrhu nekako določimo potencialnega zmagovalca po višini, a do njega je še zelo daleč, pa ne samo to, pot se vije gor in dol, gor in dol... Po že tretjem spustu nazaj na višino 2600 m se Katja vda in odloči za počitek, ostali trije nadaljujemo do vrha.

Sonce močno pripeka in tudi nam počasi že zmanjkuje energije, a ko si pokrijemo glave z maroškimi rutami, se želja po osvojitvi vrha Quornet as Souda (3080m) spet povrne. Res po tri četrt ure le ugledamo piramido, ki nakazuje konec vzpenjanja. Ne verjamemo več, da je to najvišji vrh Libanona, saj se nam v daljavi kažejo vedno novi in novi, ki so videti dosti višji. A označba nas prepriča, da smo res zmagali.

Z višine 3065 m odsmučamo navzdol. Ker je sneg že lepo zmešan od sonca, je tudi smuka več kot ugodna. Težava je le v tem, da spustu sledi vzpon, ki se nikakor ne konča. Vleče se spet kar dobro uro, da prikolovratimo do zgornje postaje vlečnice. Potem pa res dol po smučišču. Super! Skoraj do prvih hišk, mimo dveh stricev, ki ravno

orjeta “smučišče”. Še pogled na lepo porisano pobočje in že smo na pivu. No ja, tako hitro ne gre, šele četrti bife nudi grenko osvežitev, pa tudi nekakšen sendvič s sirom se prileže. Domačini si radovedno ogledujejo našo opremo, dvigajo okovje gor in dol in to umetnost razkazujejo tudi ostalim mimoidočim. Mi se medtem predvsem zabavamo ob učenju teka na smučeh mladih učencev v šoli v naravi. Vsi naveličani vlečejo za sabo pripadajočo opremo. Po ogledu trgovinice s cedrovimi izdelki se skupaj z vsemi otroki in luknjami v avtu vrnemo v dolino. Hitro pod tuš in na večerjo na kuro, humus in zelenjavo in pivo. Ob klepetu z že rahlo veselimi vaškimi fanti večer prijetno mineva.

Zjutraj malo potegnemo v dopoldne in se nato spustimo za cerkvijo v Kadisha Valley. Potka je sprva zaraščena s koprivami in trnjem, kasneje postane cela makadamska cesta. Res lepa soteska, po okoliških hribih so v vsako luknjo Maroniti stlačili kak samostan. Okrog pa previsne stene, slapovi tečejo po vseh bregovih, terasasta neobdelana pobočja, drevesa oljk in vsake toliko kakšna na pol zapuščena hiška. Ogromno je piknik placev, ki jih ljudje z užitkom uporabijo za obrniti kakšno

ovčko. Prehodimo že dobršen del doline, ko se pri naslednjem samostanu (iz 4. stoletja – v gradnji) odločimo, da je čas za vrnitev nazaj na višji nivo. V kaki urici prispemo v malo mestece in ker nam štoparjem nihče ne ustavi, moramo celo pot po cesti opraviti peš. Saj nam ni dolgčas, družbo nam delajo na pol zgrajeni bloki (betonski stebri in tja in sem pozidano kakšno nadstropje), sprehajajoče deklice in domačini, ki posedajo v večernem hladu pred hišami. Vsi utrujeni tako že v temi prispemo v Bshare, se sesedemo v prvi lokal in odlično povečerjamo

Naslednji dan je spet smučarski. Ob 7.30 ponovimo zajtrk in taksi do ceder. Ravno smo pripravljeni, da začnemo z vzponom, ko se pripelje kombi šolarjev in učiteljev teka na smučeh. Napravljene bolj za večerno zabavo kot za smučanje, spet z muko na plano vlačijo smuči in palice. Skupaj začenjamo turo, se vzpenjamo po cesti proti sedlu. Vse okrog nas je kopno, le cesta poševno zalita, kar povzroča malim smučarskim

tekačem nemalo težav, saj nekateri s prekrizanimi smučkami drsijo po pobočju navzdol, da jih je že kar težko gledati. Na prvem ovinku se ustavijo in učitelj jim le pokaže osnovni korak. Mi nadaljujemo z vzpenjanjem po cesti, še dva ovinka, pa smo na sedlu – si mislimo. Zadeva se kot običajno raztegne v 3 ure, saj se cesta vleče čez celo

pobočje. Končno se na sedlu sesedemo in spočijemo, pogledamo še na drugo stran v zeleno dolino in se že vzpenjamo proti vrhu, najvišjem v tem grebenu (2655 m). Sonce spet neumorno sije, vendar so tokrat oblaki na naši strani in malo olajšujejo zadevo. Po štirih urah in pol le dosežemo vrh, ki ga poimenujemo Quornet des Cedres. Nadenemo si smuči in juhuhu navzdol po čudoviti flanki, naravnost v konveksno globino, ki je kar ne zmanjka. Vriskamo in jodlamo od užitka in veselja. A kaj, ko v teh krajih vsakemu spustu sledi vzpon. Tokrat ni bil prav dolg in spet juhuhuujemo po flanki, ki niti ni tako položna (okrog 40 °).

Turo zaključimo ob akvaduktu, kjer utrujeni a zadovoljni operemo blatne smuči in pancarje ter se prepustimo sončnim žarkom. Seveda počitku sledi vzpon - nošenje opreme do največjega cedrinega gozda na svetu. Ograjen je s kamnito ograjo in ni prav velik - po našem laičnem mnenju šteje kakih 150 dreves.

Ko se mu bližamo, iz gozdička priteče prava pravcata ravno oddrstena puščavska lisica. Ne moreš verjeti, res se hodijo drstit med cedre!!! Iz gaja zaslišimo glasno glasbo in se čudimo zvočnemu nasilju nad že tako izumrlimi cedrami. Vse kaže, da imajo domačini velik piknik. Ko zlezemo čez zid, hitro ugotovimo, da v gaju snemajo videospot enega najbolj popularnih libanonskih pevcev Hanija. Kar naenkrat pademo v

kader skupaj s smučmi, ki štrlijo visoko nad našimi glavami iz nahrbtnikov. Vsi nas prijazno pozdravljajo in debelo gledajo, kaj počnemo tu s smučmi sredi poletja. Čeprav je Hani velika zvezda in fejest fant, nas bolj zanimajo cedre. Najstarejše so gromozanske, samo veja zraste 10 metrov v dolžino in meri v obseg kak meter.

Zadnji dan si pogledamo le še muzej Kalila Gibrani – najbolj znanega libanonskega umetnika – slikarja, pisatelja, filozofa in še kaj. Nato se poslovimo od tega malo zaspanega a prijaznega mesteca in se podamo novim dogodivščinam naproti v dolino.

Marijan Breščak

S turno smuko sem pričel na Komni še takrat, ko turne opreme ni bilo mogoče kupiti za vsakim vogalom, kot danes. Takrat so bile vezi še *Kandahar*, *Diagonalzug*, *Langrimen* in vse mogoče. Smučiči so merile še preko dveh metrov, brez robnikov itd., da ne zaidem v zgodovino razvoja te opreme, katere priča sem bil.

Pot me je nato zanesla v družbo Aljoše in Maričke, s katerimi smo naredili precej lepih tur po naših hribih in znali uživati v tem, kar nam je bilo dano.

Kasneje, ko sem se preselil v Mengeš, sem spoznal Slavca Šetino. Popeljal me je v družbo srčnih gorskih reševalcev iz Kamnika. Z njimi, posebej še s Cenetom, Acom, Cenkom, Janetom, Čehom in drugimi smo se podajali na ture v naših in okoliških avstrijskih ter italijanskih gorah. Na te izlete me vežejo nepozabni spomini.

Leta 2000 sem v Ameriki kupil svoj prvi digitalni fotoaparatus. Nameraval sem objavljati svoja doživetja v gorah na svoji spletni strani. Ko sem se vrnil domov in brskal po spletu, sem naletel na spletno stran TK Gora, kjer je bilo vse to, kar sem si želel in še veliko več, že narejeno in utečeno. Zanimalo me je, kako potekajo opisana srečanja pri Žibertu ob četrtkih. Ojunačil sem se in tako našel zbrano prijetno družčino. Z nekaterimi smo se poznali že iz preteklih tur – Aljoša, Mare –, z drugimi prijetnimi, radoživimi in odprtimi ljudmi pa stika ni bilo težko navezati. Družila so nas doživetja v gorah, skupni pogledi, vtisi, mnenja, še posebej pa zimske turnosmučarske ture.

Leta 2010 sem se odločil, da se sam odpravim iz Krme, pristal pa sem čez tri dni v Lepeni. Vreme je bilo fantastično, kondicija na višku, dobre volje pa tudi ni manjkalo. Pa sem navsezadnje opravil to prečenje, čeprav sem sprva načrtoval sestop na planino Kuhinjo, kar pa mi je preprečila nenadna sprememba vremena. Prečenje sem tudi objavil na forumu TK Gora in kar nekaj prijateljev je pokazalo zanimanje za še kakšen tak podvig.

Pobuda je bila na dlani, stekli so dogovori, načrti, ideje ... In smo sklenili - opravili bomo pot: Krma, Kredarica, Komna, Vogel. V ekipi smo bili sami starčki, Cene, Paro, Aleš, France in jaz. France je obljubil, da se nam pridruži kasneje, ko zaključi z obveznostmi. V Krmi smo pustili avto in odkorakali proti Kredarici.

Lepo v vrsti, v primernem tempu za vse in v pričakovanju novega doživetja smo jo dobre volje mahnili navzgor in se prvič oddahnili pri že skoraj podrti lovski koči. Snežne razmere so bile skoraj idealne. V sončnem dnevu in dobri družbi je bilo prijetno hoditi in kaj kmalu smo se znašli na Kredarici.

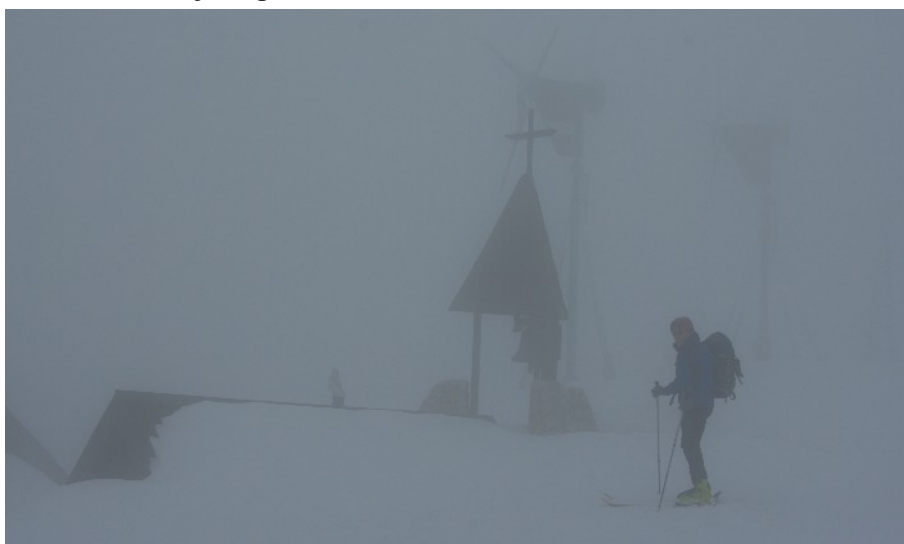
Tam pa sami stari znanci, od vremenarjev, posebno vedno prijaznega Janeza, žal že pokojnega Metoda Humarja in še nekaj drugih turnih smučarjev, ki se poznamo iz raznih tur. Vzdušje je naraščalo in prijetni klepeti, obujanje spominov ter smeh so nas kar zapeljali pozno v noč. Janez nam je postregel z odličnim ričetom s kranjsko klobaso, brez piva za obvezno nadomestitev izgubljene tekočine pa seveda tudi ne gre. Ko je Paro zagledal klobaso na svojem krožniku, so se mu oči zasvetile, dokler ni pospravil zadnjega koščka.

Bil je lep večer. Skorajda smo pozabili na Franceta, ko se je precej pozno v temi pojavil na Kredarici. Seveda smo se ga iskreno razveselili in dobro razpoloženje se je širilo. Spat smo se odpravili pozno in noč je bila krajša kot smo mislili.

Jutranji pogled skozi okno je bil pravi šok. Trda megla. Komajda se je videlo do bližnje kapelice. V takšnih razmerah res ni bilo za nikamor.

Najprej čajček, potem kavica in zajtrk. Pogledi ven so bili eno samo razočaranje. Končno, okoli 10-ih se je pričelo svetlikati, zato smo se le odpravili. Smuka iz Kredarice proti Konjskemu sedlu je bila v zgornjem delu samo napeto tipanje, bila je naporna zaradi slabe vidljivosti. Na Konjskem sedlu se je vendarle odprlo.

Spustili smo se v Velsko dolino. Potem pa kot običajno. Nataknili smo pse in lepo capa, capa vse do Hribaric.

France je pričel malo zaostajati in kmalu sedel na nahrbtnik ter si sezul čevlji. Grdo ožuljeno stopalo ni obetalo nič dobrega. Po preudarku se je pravilno odločil. Poslovil se je in se odpeljal po dolini proti Vodnikovi koči, potem pa navzgor na Bohinjska vratca in nazaj v Krmo. Srečno je prispel domov.

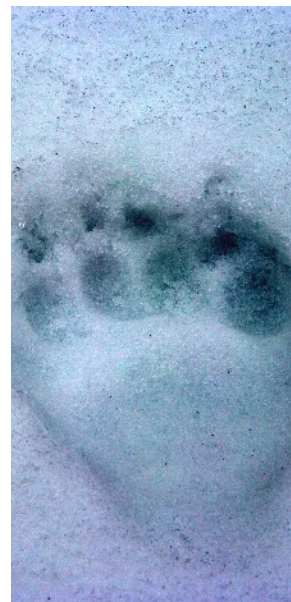
Za nas pa so se na Hribaricah užitki že pričeli. Vidljivost se je izboljšala in prikazal se je celo sonček. Vriskajoč smo oddivjali po lepem celcu v Dolino triglavskih jezer in kaj kmalu smo se znašli pri koči. Ura je bila primerna za kratek in sladek postanek.

Pomalicali smo in 100 m od kočice proti Komni prečili dokaj sveže sledi medveda, ki je morda kratko pred nami prečil našo smer. Nič kaj prijeten občutek. Zanimivo že, ker jih ne vidimo ravno vsak dan, a neprijetno, ker ne veš, od kod se kosmatinka lahko prikaže. Postali smo malo bolj glasni, za vsak slučaj, da bo ocenil, da je pametnejši vegetarijanec, ki se preudarno umakne tem neotesanim razgrajajem. No, videli ga nismo in neprijeten dogodek smo kmalu pozabili.

Privoščili smo si še dobre pol urice počitka, ki smo ga začinili z dobrotami vsak iz svoje malhe, potem pa veselo naprej. Malo po markacijah, malo po občutku. Pot se je kar vlekla in trenutki v iskanju markacij so bili napeti. Te so bile največkrat pod snežno odejo, ko pa so se vsake toliko le prikazale na deblu, smo si oddahnili. In tako spet in spet iskanje. K sreči je bila vidljivost dobra.

In smo nadaljevali. Malo gori, malo doli, pa se v daljavi že vidi Dom na Komni. In vsakič ista zgodba. Ko ga zagledaš, si misliš, tu je, za

naslednjim ovinkom, tam te čaka pivo, potem se spet skrije in oddaljuje. Brez konca se je vleklo. A bili smo vztrajnejši in smo le pridrsali do njega.

Pričakala nas je prijazna oskrbnica in osebje, odlična hrana in postrežba. Vse za pravo uživanje. V trenutku smo pozabili, kje je koga kaj žulilo ali tiščalo, utrujenost je izginila, dobra volja in klepet pa spet z vso silo na plan.

Kot se spodobi, ima taka postojanka tudi televizijo, program pa tudi vremensko napoved. Ta nas je, poleg piva, še najbolj zanimala. Že prej je bilo najavljeno poslabšanje. Pa saj dobro veste, kako je z vremenom v bohinjskem koncu. Če so kje v Sloveniji padavine, so tam. Napovedali so močno poslabšanje s sneženjem in meglo.

Staknili smo modre glave in sprejeli novo odločitev. Če napoved drži, kar pa bomo videli zjutraj, jo uberemo do Savice. Ni bilo nobenega razloga vztrajati v takšnem vremenu in za vsako ceno nadaljevati pot do Vogla. Tako se je tudi zgodilo.

Lepo smo se odpočili po kar dolgi turi, zjutraj pa nas je pričakalo močno sneženje. Seveda ni bilo druge izbire, kot poklicati Brigito, da nas pričaka pri Savici in odpelje nazaj v Krmo do avtomobila. Spust do Savice je bil nadvse zanimiv. Snežilo je, drevje pa gosto, kot v vsakem

gozdu. Debele bukve vse do doma pri Savici. "Kar je nadvse varno," je pripomnil Cene. "Nimaš se česa bati, saj so bukve debele in se zanesljivo zaustaviš." Približno do pol poti smo se peljali na smučeh, ko pa se je izpod njih začelo iskriti, smo si jih hvaležno nadeli na ramena.

Pri Domu pri Savici nas je pričakala Brigita z nasmehom in dobro voljo v rokah – v rdečih pločevinkah. Kako se je prileglo.

Odpravili smo se torej v Krmo po avto in končno na Bled k Šmonu na zaslužene kremšnite in kavico.

Zadovoljni, malce utrujeni in odlične volje smo se razšli vsak na svoj konec. Še prej pa sklep: naslednjič gremo iz Vogla na Komno, Krnsko jezero, Krn do planine Kuhinja.

Morda pa bomo to opravili letos, saj bo zima, pozimi pa je tudi sneg.

Barbara Dekleva Jencič

Pravilo je, da nam dogodki, ki so fajn in se poleg tega zgodijo nenačrtovano in povsem spontano, ostanejo v najlepšem spominu. In taka je bila tudi naša prva avtobusna tura.

Ob besedi »avtobusna tura«, si predstavljamo dobro organiziran izlet, z vnaprej znanim ciljem, ob vodstvu izkušenega vodiča in seveda z avtobusom kot prevoznim sredstvom. V našem primeru bi težko govorili o kakšni zelo dobri organizaciji ture, tudi cilj ni bil znan vse do zadnjega, o kakšnem vodiču ni bilo ne duha ne sluha, seveda pa tudi avtobusa ni bilo. Zakaj se je torej ture prijelo ime "avtobusna tura", pa v nadaljevanju.

Vse se je začelo z nam vsem dobro znanimi petkovimi telefonskimi klici, kam naslednji dan na turo. Izbire je bilo veliko, saj je bil april leta 2009 bogato založen s snegom, tista zima je bila ena najboljših, kar jih v zadnjih letih pomnimo turni smučarji. Idej, kam in kako iti na sobotno turo, je bilo veliko.

Vzpon v Belski Kočni

Tone, ki se je dogovarjal za turo z Borutom, si je želel samotno turo v ne zelo obiskanem predelu Kamniško – Savinjskih Alp. Ledinski vrh iz Belske Kočne se je zdel primeren cilj, ki zagotavlja lepo smučarijo in primerno samoto. Mišo in jaz sva se najprej dogovarjala z Igorjem. Cilje smo imeli sicer druge; ko pa sta se javila še Marko ter Andrej in ko smo izvedeli za Borutovo idejo, kjer mnogi od nas še nismo bili, smo

bili takoj za. Pridružil se nam je še Ivo, Tonetu sta se javila še Dik in Uroš, Andreju se je javil Uroš s štajerskega konca....Tone je ob tolikšnih “prijavah” postajal vse bolj nervozen in je “nergal”, da bo to tura za “pol avtobusa”. To se mu ni uresničilo, saj nas je na koncu bilo “le” za četrto avtobusa. Od tod tudi ime “avtobusna tura”.

Že na samem startu ture, ko smo komaj našli prostor za parkiranje vseh naših avtomobilov, sta v “zgodovino” prišla dva dogodka – prihod štajerskega Uroša čez Pavličovo sedlo, ko je Tone na pripombo “tale pa ni naš”, dobil pojasnilo, da je tudi tale naš, in Tonetov pogled, s katerim je premeril Iva (ki ga je takrat prvič srečal), oblečenega v belo srajco in kavbojke. Mi, ki smo z Ivom prej skupaj turno smučali že skoraj petindvajset let, smo bili tega Ivovega stila vajeni, poleg tega smo vedeli, kaj vse je Ivo doslej presmučal. Tonetov pogled pa je dal vsem jasno vedeti, da je tura na Ledinski vrh iz Belske doline morda le malce prezahtevna za nedeljski sprehod gmašno oblečenega Ljubljančana. Vsem, ki smo Tonetov pogled takrat ujeli, je še zdaj žal, da ga nismo uspeli ovekovečiti na fotografiji.....

Oddih med smuko

Na Ledinskem vrhu

Po začetnih “stresih” smo startali. Do prečke smo smučiče nosili, potem pa na psih v lepem sončnem vremenu skoraj do vrha, kamor smo se povzpeli peš. Na vrhu obvezna skupinska slika, potem pa smo se zapodili v dolino. Na začetku je šlo super po pršiču, vmes je bilo malo gnoja, ki je poskrbel za nekaj atraktivnih padcev, za zaključek pa super firn, po katerem smo prismočali vse do avtov. Ko smo sedeli na

Jezerskem na zasluženem pivu, je začelo deževati. Vzdušje je bilo ves čas na vrhuncu, zabavnih dogodivščin na turi dovolj in sklenili smo, da naj avtobusne ture odslej postanejo tradicionalne. Še Tone ni imel ugovorov.

Pivo na Jezerskem se je zelo prileglo

Že jeseni istega leta smo začeli načrtovati cilj naše druge tradicionalne avtobusne ture. Ideje so padale, aprila 2010 pa je končno napočil čas, da jo tudi izpeljemo. Vsi smo si bili edini, da si želimo nekam, kjer nas večina še ni bila. Aljoša je poklical našega prijatelja Igorja, dobrega poznavalca bovških koncev - žal ga ni več med nami - in padla je ideja prečenja s Kanina v Moznico.

Takole smo se postrojili na začetku druge avtobusne ture

Tone se je prijavil med prvimi, za njim pa še množica ostalih (bilo nas je blizu dvajset) in v organizaciji agencije “Zlodej tours” smo preživeli imeniten dan. Tokrat smo se že kar precej približali temu, kar si večina predstavlja pod avtobusno turo – imeli smo organizatorja, imeli smo vodiča, cilj ture je bil znan že več dni vnaprej, no le avtobus nam je še manjkal. Z žičnico smo se povzpeli na Kanin in na Škrbino pod Prestreljenikom ter odsmučali na Prevalo. Preko gornje postaje nove gondolske žičnice na italijanski strani smo odvijugali pod Prevalski Kuntar, se s psi povzpeli na sedlo v Konjskih policah in odsmučali po pršiču na pode med Pobičem in Bavho. Ponovno s psi na sedlo Brežic, od koder sta nas Igor in Rafko varno pripeljala čez skriti prehod do širokih plazišč v zatrepu Možnice.

Igor nas je povedel v nedotaknjeno belino...potem pa ...

Organizacija je bila brežhibna, saj je Igor že dan prej pustil v Možnici en avto, s katerim je voznike prepeljal nazaj v Bovec po preostale avte. Vsekakor je bila tura super, z obilico pokrajinskih cukrčkov (kot je v zapisu napisal Mišo). Hkrati se je v imenu celotnega avtobusa Igorju zahvalil za požrtvovalnost in strpnost do včasih malce razigranih potnikov – Igor pa je komentiral, da so bili občasno razigrani potniki prav prijetni sopotniki....

V naslednjih letih smo še večkrat obujali spomine na obe naši "avtobusni turi". Delali smo načrte za nove skupne ture, jih veliko tudi izpeljali, tako v domačih hribih (zadnja leta vsaj za en vikend zasedemo nam zelo domačo kočico pri Krnskih jezerih) kot v tujih gorstvih in celo na drugih celinah, vendar prave avtobusne ture z avtobusom kot prevoznim sredstvom še nismo uspeli izpeljati, morda nekoč....

Skriti prehod v Možnici

DRUGAČNO SMUČANJE

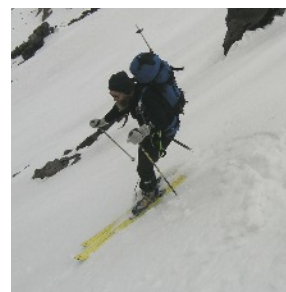
Aleš Seliškar

Kaj je smučanje, se lahko podučimo v Slovarju slovenskega knjižnega jezika, še bolj strokovno in natančno pa v Slovenskem smučarskem slovarju:

smúčanje -a s (û) glagolnik od smučati: ponesrečiti se pri smučanju; smučanje in plavanje / čevlji za smučanje / razvoj smučanja pri nas / tekmovalno smučanje; vodno smučanje ali smučanje na vodi drsenje po vodni gladini, pri katerem se smučar drži za vrvi, ki jo vleče motorni čoln // iti na smučanje se smučat

♦ šport. alpsko smučanje smuk, slalom in veleslalom; klasično smučanje tek na smučeh in skakanje

Slovar slovenskega knjižnega jezika

Smučanje in plavanje na in pod Sajamo

smúčanje -a s

1. zimska športna zvrst, pri kateri se drsi po snegu, snežni podlagi s smučmi ali s smučem podobno napravo, zlasti s snežno desko, v izbrani smučarski tehniki

GL.: alpinistično smúčanje, blóško smúčanje, dvorána za smúčanje, extrémno smúčanje (1, 2), extrémno zarézno smúčanje, górsko smúčanje, helikóptersko smúčanje, hitróstno smúčanje, hitro smúčanje, jadrálno smúčanje, klásično smúčanje (1), krížno smúčanje, ledeníško túrno smúčanje, ljúdsko smúčanje, nadzorováno smúčanje, nórdijsko smúčanje, nôčno smúčanje, otroško smúčanje, paralélno smúčanje (1), partizánsko smúčanje, potoválnó smúčanje, prilagojéno smúčanje, prostočásno smúčanje, prôsto smúčanje (1, 2), póhórsko smúčanje, raziskoválnó smúčanje, razvedrílno smúčanje, rekreatívno smúčanje, sínhrónó smúčanje, smúčanje gibálno ovíraníh oséb (1, 2), smúčanje invalidóv (1, 2, 3), smúčanje nôve šóle, smúčanje oséb s posébními potrebami (1, 2, 3), smúčanje oséb z môtnjami v razvôju, smúčanje po grbínah, smúčanje po grbínastem svétu, smúčanje po ledeníku, smúčanje po ovírah (1, 2), smúčanje po pripravah (1, 2), smúčanje po stárem (1), smúčanje po trávi, smúčanje prôstega slóga, smúčanje s kôlom, smúčanje slépih in slabovídnih, smúčanje v célcu, smúčanje v

formacijah, smúčanje v páru, smúčanje v trójkah, smúčanje vzvrátno (1, 2), smúčanje z nadzorovánjem, smúčanje z vzporédno postavítvijo smúčarjev, smúčanje z vájetmi, smúčanje z vrívico, smúčanje za zabávo, smúčanje zúnaj urejénih smučíšč, smúčanje čez prelómnice, sprehajálno smúčanje, starosvétno smúčanje, sénčno smúčanje, sònóžno smúčanje, tekmoválno smúčanje, terénsko smúčanje, télemark smúčanje, túrno smúčanje, variántno smúčanje, virtuálno smúčanje, zarézno smúčanje, zasledoválno smúčanje, álpsko smúčanje (1, 2), špórtno smúčanje

Slovenski smučarski slovar

Slovar slovenskega knjižnega jezika in Slovenski smučarski slovar nam ne ponujata veliko možnosti, da bi smučali tudi drugače. Lahko smo na vajetih in v senci, ali pa na vodi in lahko zaidemo celo na travo, gremo se lahko partizane in smučamo vzvratno. Avtorji Slovarja slovenskega knjižnega jezika nimajo najboljših spominov na smučanje in ga najprej povežejo z nesrečo. Je pa presenetljivo, da povežejo smučanje s plavanjem. Razen snega, vode in trave, drugih podlag slovarja ne poznata. Slovenski smučarski slovar celo omejuje smučanje samo na zimo in samo na sneg, no ja kakšen zavoj dovoli tudi po travi..

In če ne smučamo senčno, z vrívico, v formacijah ali s kolom se postavlja vprašanje: **“Kdo smo in kaj počnemo?”**

Turni smučar ni srečen, če zapelje na kamen. Pa vendar, ali se da smučati še po čem drugem kot po snegu? In ali se da smučati tudi kako drugače kot nas usmerjajo naši slovarji?

Kamenski

Ko še ni novega snega in te jesenski dnevi speljejo v hribe dol grede razmišljaš kako lepo bi bilo to narediti s smučmi. Spust po melišču malo spominja na smučanje. Predavanje Janka Žagarja, Gašperja Bratina in

Matevža Stanovnik so nas pripravili do prvega poskusa. Prvi previden zavoj na meliških na Ljubelju je bil pravo presenečenje. Saj je bilo zelo podobno kot poskakovanje v mokrem narinjenem poznopomladanskem snegu na smučišču. Zadeva se je, v sodelovanju z družino, ki je to zvrst gojila že nekaj časa, razvila v pravo tekmovanje. Leta 2004 in 2005 smo imeli nadvse zabavni tekmi. Člani TK Gora smo več kot dostojno zastopali naše barve. O poimenovanju te zvrsti smučanja je bilo kar nekaj predlogov. Na koncu se je še najbolj prijel izraz »kamenski«.

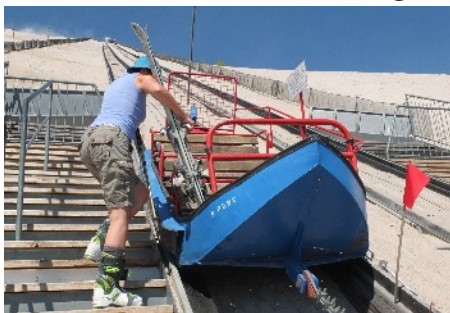
Smučanje po sipinah

Če imaš smučči v avtu in se znajdeš pod sipinami, ne gre drugače kot da poskusiš. V Maroku leta 2000, po lepem smučanju na Visokem Atlasu, smo si privoščili eno lepo sipino. Ugotovili smo, da so za to zvrst smučanja najprimernejše oblačilo smučarsko spodnje perilo.

Monte Kaolino

Ime hriba zveni zelo prijazno in vabljivo. Našel sem ga na sestrskih solnograških straneh in mi seveda ni dal miru. V bližini Hirschaua, mesteca vzhodno od Nürnberga so območje degradirano zaradi izkopa

kaolina, preuredili v prijazen kamp z bazenom, toboganom, skatersko progo, golf igriščem. Glavna atrakcija pa je na hribčku odpadnega materiala, kjer so postavili pravo poletno smučišče. Opremo si lahko sposodiš, kar je dosti pametneje kot uporabiti svojo. Doma sem moral smučarske vezi popolnoma razstaviti, da sem jih spodobno očistil. Smučanje je zabavno. Ko progo poškropijo z vodo gre enako kot po snegu. Za vzpon si lahko privoščiš vzpenjačo v obliki čolna ali pa potruдиš peš. S turnimi smučmi gre precej enostavno tudi brez psov. S smučmi na rami je pa več kot dober kondicijski trening.

Mestno smučanje

Tole so bolj nostalgичni spomini. Ko je v Ljubljani zapadlo veliko snega, je nastal tale opis na Trenutnih razmerah:

Rožnik (Aleš S, 08.01.2010)

Idealne snežne razmere so nas zvečer pregnale izpred televizorja čez Celovško cesto, mimo Ceklinovega gradu, po prečki južno pod Šišenskim hribom in čez Cankarjev vrh na Rožnik. Spustili smo se po SZ vesinah do zavetišča na Rožniku. Kuhanček je bil dober. Sledil je vzpon na Šišenski hrib. Spust deloma po nemarkirani poti, deloma po brezpotju nad Belvijem in po strmih stopnicah mimo Stare cerkve do Celovške ceste. Premočeni in prezebli smo se rešili v Piramidi. Od tod pa vriskajoč po nespluženi Celovški do domačih vrat. Snežne razmere so bile idealne. Ostalo še bolj. Juhuhu Juta, Mojca, Paro in Aleš

Odgovora na vprašanje “Kdo smo in kaj počnemo?” nisem našel. Bo pa morda prispevek pomagal bodočim ustvarjalcem slovarjev, da bodo izumili popolnejši opis našega početja.

IMAMO SE FAJN

Namesto besede urednika

Aleš Seliškar

V Turnem klubu Gora se imamo fajn. Nekateri dvajset let. Nekateri kakšno leto manj. Nekateri so samo občasni obiskovalci, spremljevalci ali le radovedneži. Vse nas druži veselje do turnega smučanja. Če pa že ne do smučanja, pa druženje s turnimi smučarkami in turnimi smučarji.

Ne mislimo enako. Vsak od nas je po svoje posebnež. Tako kot v vsaki družbi včasih nismo zadovoljni s sabo, še manj z drugimi člani Turnega kluba Gora. Tudi v tem zborniku smo o istih stvareh pisali različno.

Še na turne smuke hodimo različno. Enkrat v eni družbi, drugič v drugi. Naše smučarske družbe in družbice so se v dvajsetih letih že večkrat spremenile.

Še vedno pa sanjarimo, kaj vse bomo presmučali in kako se bomo fajn imeli. Saj ni lepšega kot po turi sezuti pancerja, se uvesti v toplo sobo in ob pivu še enkrat podoživeti turo in sanjariti, kaj vse bomo še presmučali.

V Turnem klubu se imamo zato fajn. Vsako leto se srečamo na turnosmučarskem pikniku, na Šmarni gori ob obletnici ustanovitve Turnega kluba Gora ter za konec leta še na tradicionalnem prednovoletnem srečanju pri Žibertu. Vsake toliko časa kdo dočaka rojstni dan, ki se konča z ničlo in če nas povabi, se dobimo še takrat.

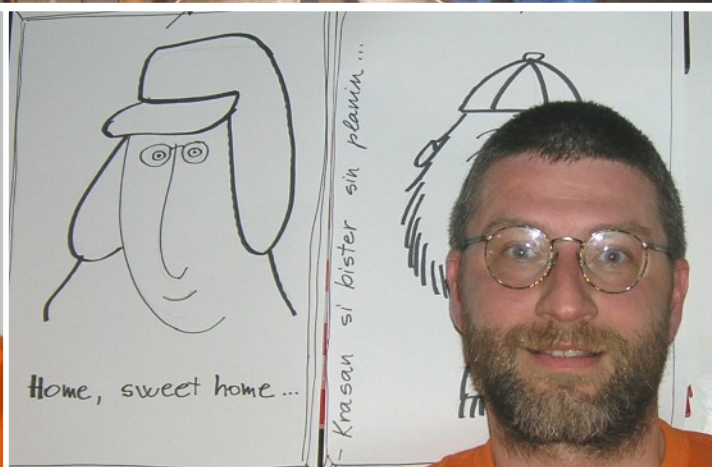
Imamo se fajn...pravijo tudi slike na teh straneh.

**Turni klub
GORA
1997 2017**

